

שםות בז תקומה

רכז 453

**מְשֹׁרֵן אֶדְנִי הַסְּנָחָשָׁת: יְלַכְּלַבְּלֵי
הַמְשֻׁבֵּן בְּכָל עֲבָדָתוֹ וּבְלִיתְהָתָיו
וּבְלִיתְהָתָה הַחֲצָר נְחָשָׁת: סָסָס**

(ז). יט"ו ס". כל"ז ס". ומפעlein וס' נתן חכמתה לבלמה גמלcis וס' פ"מ ס' :

אבן עזרא

חול וסגולן : (יט) לבלי הטשן. טיו יט לבלי. טעם לבלי כלי הטשן, כל הכלים לירין לckerמו ולכוידתו כנון מקומות (ז) שם לצדך הטשן (ענ) ויתודות החצר נחתת (על) ובן החלטים (עה) :

נחתת עסויין ליריעות כהכל ולקלעי תחלר קסוליס צמייליס סגייב סגייב צפוליין כדי סלה תלה ארוח מגביכגן וחויני יודע לסחובין צהרין לו קסולין וטלויין וכוכבן מכבייד צפולי סייריעו סלה יעטו ברוח וחומר חייניש) סמן מוכיח עליכס טפס תקועין צהרין לך נקלחו יתלה ומכליה זה מסיינען חכל כל ילען (ז) כל יסע יתדועו לנלה : חשתה פ' תרומה.

יהל אור

(ענ) טיו גירין להקמו ולהורדתו : (על) כל מועל צהרין כלס פיו נחותת, יותרן טיו קיתילות יתודות המacen טיו תקועיס צהרין למתוה קיריעות הללו ניקלה. פהמלהית טיו עמוד עמוד טפס בmittarikes על ציעמדו גמתקין ולג' יגניות פקליעס קליס להגועע : (עה) הס הקנות להקוע ברוח נחותה המacen, וכן כל יתודות המacen טיו קיתילות ועתודיס, וכן מלון כלס פעס מהות נס הקליעס כלו סלה יגניות כרות

מקוב רשי : (ז) פ' פטיש : (ח) פ' כרייס, כרתי עלי צטיפ (אטס לו (ז) ח' נברין דק' כי צען, וכו' נג') (כ' ג' ק' סע' ג') דעתך לך גמ' נג' פ' מן גרג'ג'ן צהרין וטומד : (ז' נט') וכוכבן לאניאס וחוימר חי זוקף כל' באנון' וכו' ר' יוסף קדר מתלמידי יב' : ס' יב' ג' כ' :

שםות בז תצוה

אונקלוס

**וְאַתָּה תַּצְהַר בְּזַאתִיךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְקַהֵל אֱלֹהִיךְ שְׁמֵן עַתְּזָה**

אבן עזרא

לדעת אמרת אם לבבך יאהו (א) (ב) אתה תצוה. זך. כל קמריס (ז) כמו טפינו במנחות מגנגו ראה כל נניה לנכבד בוגה (ב) ואורדים ותומים ופודם אחוה (ב) כריכס צוית וכו' (ב) : היה. צויטיס טיש בסתור בסדר אתה תצוה כומס במכחתת וחוינו טומן צריכיס כלו (ב) אתה תצוה. אובייר בתהלה טעם לדבק קלו יטו צו קמריס (ז) ולחול טפוייה טפה הפרשה (ז), כי כאשר השלים לארוכה מכילין לריחיך וטומן. וכמן לסדר כל כלי הקדר, והפרוכת והטשן והאהל והטכסה (ז) וטובה העלה והחצר והטסק (ז) דחל לפרש טשרה הטשן (ז), וטה היא (ח) שעבודתם בעצטם אין זו אתם,

יהל אור

(ז) עניין בטוקקת ומימול : (ז) בגבב נינה פיה (ז) פ' ט' פ' תרומה : (ח) וצמתק"ע (ז) וטסק"ר ר' ג' נסמתה הלו : (ג) נילזין יהוה דעתה (ח' מסך המacen : (ז) פ' מסך הקדר : (ז) התהיל יט' ג') . וכן מורה גלו וכרור כונה געלמתה : לפרט דבר ממברתי המacen : (ח) פ' וטה קיתה : וכן

בקורי וbaoori ורש' : א) יט' מלת זך חולך לוזת, כל' יט' כמן קמריס מולד פהווג קחן גותים מז העלון וליולן כוכ' , וכן כו' דפת כלהכ'פ', ופיין דפניאת המקלה מה צבאייל פ' ופיין קלוי גור כערוף פ' : (ב) כמנחות ט' ג', ופי', מועל ומלקט גיגניין ביגניין כוית זהן מוגולין חלה, לפי' באהמה זוחת עליון ומכלעת ופיין כפלה חומו פ' ג' : (ב) כלס יטנקס הופס' טמניגנו יט' נסס טאליס :

אונקלוס

חטב אמן רבוי שזיר וסמכיהון נח'שא : ט' לבלי מאני משפנא לבלי פלחהן וכלהי סבי דרפקא נח'שא : מס' מס' רשי

פָתִית לְמֹאֲרֵל הַעֲלָה נֶר תָּמִיד: פָתִית יְשָׁא בָּנָן חֶבְרוֹן
לְאַדְלָקָא בָּזָצִינְגָּא
כָא בָאָהָל מַזְעָד מַחְנֵי לְפָרְכָת

בשדי

הצטי פסול למנולח וככל למכחו ענף' כתית
למהול ולו כתית למכחות ז) : להעלות גרא
תמיד. מליק מד סמוך טלהבת טולח
מהליה ח) : תheid. כל ליילח ולילח קלוי
תמיד כמו טהרה הוועל טולת ממיר ז)
וחיליכו הלא מיום ליום. וכן במנחת חביבין
כהמל תמיד ז) וחיליכו הלא מחליטה בתקל
ומחליטה בטלב. אבל תמיד קהמוד בלחט

תפיד (כו) [א], ולא תשתוטט בעבור השטן שהביאו הנשיכים (כז), כי הוא היה שטן הטענה (יז), רק שטן למאור חיוב האזכור (יח), ויש מנהג בסקוטנות ששם זיתים, שיבחרו הזית חזק (ימ), והטעם הנגרים שאין בהם עטוש, או שלא נאכלת כתום, וטנו יעשנו שטן למאכל המלכים. על כן הוכיר התבוב זך לפני כתית (כ) (בנ) : למאור. לאורן האור בלילה (כג) (גנ) : להעלות. להדליק הערות, ועל טנורת שלטה כתוב לבעים כמשפט (דיהיב ד ב) (כג) : ישען תמיד. כל לילה ולילה (גנ) ויש מלטה תפיד קשה מזאת (כג) והיה על מצחו תמיד שלטה כת לח (כג) כאשר הושם הטענתה על ראשו. לעולם ישימו עליה ציון הקדש (כו) [ד] : פיהיך. טעם תצווה, מצוה על החיבור לחתת תפיד שטן זית, וכן צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני יחותי (כטד) כח ב) (כג) י"א כי זך תארי חטפן (כח) [ה] ולפי דעתך שhorta תואר הזית שיתיה

הַלְאֵן

(ס) וכן נול (ספלה חמלר פ' יג) סמן את
ולא סמן פומסמן, ולא סמן חנויות, ולא סמן
గנוגות, ועיין כתולעת בס פ"י ר"ז: (ו) ככלי
טיחיו לכבוד ולחפירה: (ו) כסדי שטש פלאז,
המן למעלה מן הכל, והמ"כ חפוד, ותחתיו
המעיל והמ"כ הכתנות: (ו) פ"י על מזבח הוויא:
(ו) פ"י כמץ"כ למטה ל י: (ו) אנה מלת
בנוכח לפני כבוי ליטח וחתה תגויה: (טו) נפי^ט
טביה זה קוי לדורות לחת סמן למלור לכל סנה
ובן כל: (טו) פ"י מה אכתוב (למטה לך כו כה)
ואהנטיליות כנייה וננו' וחת הבבסט וחת הצען למלור
ולצמן המטה, ומסעה דמגיה וו על בקיידיס:
(ו) ובמדבר לך נמלת הצען כייל הילן אהנטיליות ונדרנו
בם והיכ לצען האטה, וממשן מן הצען למלור:
(ו) וכחאר כלת הצען הילן טאניה אהנטיליות נדרה
או. טיקחו כי יש להן מצל נור, ועיין רמביין ויקרי
כל 3: (ו) דעת ה"ח זיל כי זך סב אל הוית:

לצמן סיה לו לכתוב סמן זית כתית זך, סגלי
 (ה) מײַן למאלה כה ו פֶּל סמן למחרא, וכנייאָרִי
 יין הוֹת לאָ, פֵּי פְּזַעַמְלִית הַלְּבָב, וכן פֵּי
 (כג) ווַיְסַח פֵּי חַמְדִיל תְּמִימִיתָן סְדוּרִי כָּל לִילָּח
 גַּיְל : (כד) סְמַתְמִיד רָק לְפָרְקִיס רְחוּקִיס וּקוּרְחָו
 גַּטְלָס : (כו) סְמַעְנוּ שָׁכָל זָמָן סְטוּסָס הַמְּגַנְּסָת
 (כו) וְכֵן הַכִּיּוֹן הַטּוֹרֶר מֶל הַתּוֹרֶה מִסֵּיְהָ קְקָלָר :
 זָמָן, וכן פֵּי כְּרָדִיבָּה זָךְ קוֹזֶל לְצַמְן סִיחָה זָךְ
 זָלָם

אנו עוזרא

וזה חיל שיעלו נזות בשטן זית, לא בשטן זר (ט),
ואלה הטערטים דאים להיות נקרים ונבדלים
במשפחותם, נס במלבושיםם (ו) והזביר הכתוב
זה אחר זה (ז), ואחר כן הזביר שם חיבים
ללמוד שבשת עיני הצלואים שלטדים טשה וידניים,
ואחר כן ישרתיו ויעלו עלות תמיד על טובת
העליה, לא על זובח הווב, רק שיקטרו
עליו (ט) ויבטו על קרנותיו אחת בשנה (ו):
ושמע ואותה תצואה (י). שהיא מצוה עלמת
על הציבור לחת תמיד שטן זית להעלות נר
תמיד (ט) (א), ולא תשוטט בעבר השטן
הטעטה (ו), רק שטן למאור חיוב הציבור (ימ),
הוית חזק (ימ), והשעם הנעראים שאין בהם עטוש,
המלכיהם. על כן הזביר הכתוב זך לפני
(כח) ננו: להעלות. להדריך הנרות, ועל מנורת
ושעם תמיד. כל לילה ולילה (כח) ויש מלאה
לטפה כח לח (כח) כאשר גושם התגונת
(פיה) פיה. טעם תצואה, מצוה על הציבור לחת תמיד שטן
לחמי (בטר) כח ב) (כח) י"א כי זע תא"ר:

קרני אור

[א] וכן חז"ל (ספל"ה ג' ס"ג, וט"ז הל"ז, ספ"ד נ"ב ס"ג פ"ה,
קדושים כט ה') היה לו חלק זיכרונות מז' ולזכורות,
ופיין למכין פ' לו טס, וכ��תו"מ פ' ט וט' טס כט,
וכן פ"י, הכלכב"ס כלון, טלוות זט וכל סדרות להחת פון
למהול לכל טנס וטנס, אך סוח הויל וויתש חליס: [ב] וחווית
ויתש דכיה" וכתוב סג"ג, חסך צבכעל נצמן לדעת חז"ל,
חו פל נזיות לדעת קרוגנ"ט, ונחומרתי חז"כ, "ויתש דכיה"
כמלך תכלי, ומצתם בכוונתו סקורי פל נזיות: [ג] מהול
כה טס כטהול לנווה כהויר, ומתייחס הלא כבמ"ט וככית,
הת כמhour בגודל וגנו וויתש כמhour סקוטן (ככל"ג טז) ופיין
קלני הויל כפיש קט טס: [ד] האל חז"ל פ"י לאכילות כל
תמיד פל נאכ' סטעלני סכך נס פה מלע' מבהמללה סייפה
דולק פמ"ד לג' תכנה, וממנו שתחיל וכו' מס'יס, וט"כ המל
ככתוב נא תמיד כלזון יהיל, מוקב לנאר כהמלה, וכן פ"י
כהמץ, ונתב כידיה' וטוא' בכוכן: [ה] פין יאל הויל,
וישם שדעת רצוי זיל ג"כ, כי מלה זו תחל נזית, טלו
ויתש כטמן סמליס מל פרו' החר כוותים מן ספלין וכיול

(כ) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ זֶה תָּמִיד לְזִית, שְׁלֵמוֹ כִּיֶּשׁ זֶה תָּמִיד כְּתִיבת תָּמִיד לְזִית, וְהִיא נֹזֶה לְחַדְרוֹ שֶׁסֶת זִית : סֶת : (ככ) וְסֶת גַּיְכָה מִלְּדוֹן הַדְּלָקָה וְכַפֵּי כְּקָנָא' לְמַסָּה לֶנֶה כַּפֵּי סְמֻרָה סְמִינָה חֲוָת כַּת סֶת : וְלִילָה, וְכֵן סִי רְצִיחָה זֶלֶן כָּל לִילָה וְלִילָה קְלִילָה תָמִיד : (ככ) כִּי נֹהֶג טְלִינוֹתָם יְמִינָה רַק כְּנַעַת הַעֲלָה רְחוֹבָה יְשִׁימָוּ טְלִיכָה הַלִּין לְטוֹלָס נְלִי הַעֲלָר : (כמ) וְכֵן דְּשַׁת רְצִיחָה זֶלֶן (כָּמֶל' כָּל ב') כִּי זֶה תָּמִיד לְ

שםות כו כה תצוה

אשר על-היעדרת יערך אתו אהרו
ובני מערב עדי-פרק לפני יהוה
חקת עולם לדורותם מאית בני
ישראל: ס כת' וְאַתָּה הַקֹּרֶב

אָבִן עַזְרָא

טובחר, והעד שישי אחורי בתית (כט) (ז), גם הוא תואר, מגורת ובתוות (ויקרא כב כד) (ל); וטעם להעלות. בעבר שמנגן אור הנר להעלות לחב, כי הוא מגורת האש (לה); **בא אשר על העדות**. דרך קצרה על ארון העדות (לכ), אשר יפתח, כי ירעוץ כתו בערך הכהן (ויקרא כז) (יב). **פעירוב ישמי** (לה), מונצחים בלאו

הנרות מאירים סערב ועד בקר (לט), וככלה נרות המערבה (למטה לט לז) (לו), ונכון הוא להיות שצם יערוך בעבר היות הנרות בחצי עגול (לו), ועוד דבר על זה: (פיה"ק. אשר על העזרות. שהוא מסך על ארון העזרות, כי כן כתוב ויספק על ארון העזרות (למטה ט בא), ואין טעם יערוך אותו שיערכנו כל הלילה (לט). רק שיערכנו כדי שהיא דלוק מערב עד בקר (לט): וטעם אהרן ובניו. שיערכנו הכהן הנROL, או אחד סבינוי שיימור תחתיו (ט), ובט' שטואל פירושתי ונגר אלהים פרט יכבה (ש"א ג ג), וטעם זה הפסוק שהוא אתה תוצאה, אחר ותקמות את חטשנן, וכבר תכנת החצר ידליך אחרן את הנרות): **א** ואתה. בעבר הייתה טsha כהן הכהנים בתחילת (ה) על כן טעם הקרב אליך (ט), ובבר רטוטי לך לטה נבחר אהרן להקדישו לשם בעבר כבוד משפחת נחשות (ט) שייהיו הכהנים סכפרים על בני ישראל, ואין לרבר על טsha אדונינו (ט) כי בורה היה, וכי יתן לו עברית (ט), ועוד כי תורה כל ישראל על טsha ליטדים המצוות גולדון כל דבר קשה (ט). ומי לכהנו לי. נסף (ט) בוין חיתו שדי (תהי קד יא) בנו בעור

קרני אור

זהו ע考ר בלהופן שיעלה לנו הגר תמייל, וכן פ"י סל"ל: (כט) ויקיה כתית תואר הוזר אל היה וכמו שיפרס: (ג) ונופל על היה עמו בכתש במקתשת מגוזת ומעוק וכתות (ויקרא כב כד): (לה) וע"ז עלית הלאה נאמר בטללקה מסרת עלה: (לה) כי הייל לפלוכת האה על הרון העדות: (לה) ערך גוֹת הַסְּעִיר למסדור וסעור וכומנה, וקס פ"י שכבן מטוה ערך הכסף על צווי דבר הלייטן: (לה) ופי' פה סייריך בדמתו השמן: (לה) וכן פ"י רצוי

וזל, אין לנו מלה סתხה דולקת מערכ פל בקר : (לו) וויל ע"ס סדרון : (לו) וכפי' מן יערון, יסדר סכירות סיקיו כחלי טנוול סכוולס יהיו פוכות לנדר הבלתי, וכן יתמך (למעלה כה לו) כפי' בקרל וסקדמונייס חמורי כי נר חמד כהמאנט וטהב נערכים זה מהר זה כחלי טנוול : (לח) לפי מסממות לanon בכתוב יערון הגטו וגוי' מערך עד בקר : (לט) וכן סי' רט"ז זל ; (מ) לה סיעורן היוו הקרן ובינו,

(ה) ובן הור (ספלו) נו מכילתו דמלוחיס פ"ח) כל סכנת ימי המלחויים כי מטה מאמץ בכוננה גדולה וכן, וכנייה בס מלול נכת מלכים וכו', היל הקב"ה למטה, התחזקתי על טilmud הרן לחיך, ולכן בסיס מטה זו, ימי המלחויים, כדי סיימל הרן מפסח כתבודות, ובגא קיב מטה כהן נתקבניש: (ב) התח תלמודו לכהנו לי: (ג) עיין למעלה ו לנ' ובכמורי טט: (ד) ר"ל על כי לנו כיתה חזטו נכנדת כהנת הרן שכיתה חלות נחתון: (ה) ונטה מדינית ומ"כ לנו כי בני מטה רחים לנו, נפי טלה כי ימסס טם מלך חמש, כי היה הייתה מדינית, וככיפך זה היה ורעד הרן, כי חמש היה ממוקמה ככגדת מהו: (ו) ר"ל זה קנס הרן למה כחך הרן לנו מטה, לנו בסכין טנקו מדינית: (ז) ונטמו לכהן לנו ופ"ז

מקורי ובאורי רשי: ח) למפלט כס נט ט) וחין להיט מסס, מפני שאין חמייל מסס, ועיין למכ"ז מ"ס סקתן פ"ז,
ופיזן קדני חול סטלה ד י) מנחות פט ה, סטחים נט ה, וביחס יה ב : יא) וכגותל מכסון
שען דולק וכולך כל כיויס, וככלתוינו כפלי כתוס, בלאי קולי כלילות סיון עוזין ספטיליות נכותם שלם יתחל מן סצמן כלל למתה :

אונקלוס

כברא לפרקתו ועל
סקדותא יספר יתא אהרון
ובנו הימר משא עד צפרא
קדם יי קים עלם
לדרידון מון בני ישראל:
ו' ואות קרב לורקה ית
אהרון אהיך רית בנו ה
ראשי

ט

כפניהם ח) מזקנת לנטת טוחט): (ח) מערב עד בוקר. לנו לנו מדרש כתה דולקת מערכ ועד בקל י) וסיעלו חכמיס חלי לנו נלי טבת הילוין וכן לכל קלילות וחש יותל חיון בך כלוס יא): (ח) ואתה הקרב אליך.

הנרות טאירים טערב ועד בקר (ל), וככה נראות
טעים יערוד בעבור היota הנרות בחציו עגול (ל), ועוז
מסק על ארון העזרות, כי כן כתוב ריטק על ארון
שיערכנו כל הלילה (ל'ח) רק שיערכנו כדי שיהא
שיערכנו הכהן הנרול, או אחד טבניאו שיעמוד
יכבה (ש"א ג' ג'), וטעם זה הפסוק שהוא אתה זאתה
ידליך אחרין את הנרות: **א** אתה. בעבור ז
טעם הקרב אליו (ב), ובבר רמותי לך לטה
נחשון (ג) שייהיו הכהנים סכפרים על בני י
בורח היה, ומי יתן לו עברית (ט), ועוד כי
ולדון כל דבר קשה (ו). ויזו לכהנו לי. נספּ (ו)

יהל אוד

זאת עכור בלהופן שייעלה לאס הנר תמייל, וכן פ"י סל"ל: (כט) ויהי כתית תואר הוחר הלן הוית וכמו טיפרס: (ג) ונופל על הוית עליינו הנחתה במכתשת מגורת ומעוד וכתות (וירלח כב כד): (לה) וע"ז עלית כלחכ נגמר בטללקה מסרש עלה: (לב) כי הייל לפרקת לאדר על חרוץ העלות: (לג) ערך הוות הרכ"ט לסדר וסעור וצומנה, וקס פ"י זכהן מזוות פרך הקם על צווי דבר היגיון: (לד) ופי' ספר קימריך בדעתו השמן: (לה) וכן פ"י רצוי

וזל, חן נל מדעת סתא דולקתו מערב מל בקר : (לו) וויל ע"ז סדרון : (לו) וכפי' מן יערוך, יסדר
כינרות סיקיו כחלי טנוול סכוולס יהיו פונות לנדר האמצעי, וכן יתחל (למעלה כה. לו) כיון הכהן
וסקדמונייס חמלו כי נר להמד כהמצע ושהצפה נערכים זה מהל זה כחלי טנוול : (לח) לפי מסממות לanon
כחוב יערוך הוגטו וגוי מערב על בקר : (לט) וכן סי' רט"ז זל ; (מ) לה סיעורך היוו הכהן ובינו,
ונגעטס בינו מי חייטחווד לחריו :

(ה) ובן הור (ספרה ג' מכילתו דמלוחיס פ"ח) כל סכנת ימי המלחויים כי מטה מאמס בכוננה גדולה וכן, וכנייה בס מסל נכת מלכים וכו', היל' הקב"ה למטה, התחזקמאנן על טימלד הרן לחיך, ולכן בסיס מטה זו ימי המלחויים, כדי סיימל הרן מפסח כתבודות, ונהג היה מטה כהן בכתוב : (ב) התח תלמידו לכהנו לי : (ג) עין למעלה וכנ ובסגולרי בס : (ד) ר"ל על כי לע קיתה חזטו נכנדת כהנת הרן שכיתה חלות נחתון : (ה) ונטה מדינית ומ"כ לה כי בני מטה רחים לאו, נפי טלה כי ימסס בס מל' חמס, כי הייתה שכיתה מדינית, וככיפך זה היה ורעד הרן, כי חמס הייתה ממתקפה ככגדת מהו : (ז) ר"ל זה קנס הרן למה כחצר הרן ולג מטה, ולג בסגיל טכט מדינית : (ז) ונטמו לכהן כי ופ"ז

מקורי ובאורי רשי: ח) למפלט כס נט ט) וחין להיט מסס, מפני שאין חמייל מסס, ועיין למכ"ז מ"ס סקתן פ"ז,
ופיזן קדני חול סטלה ד י) מנחות פט ה, סטחים נט ה, וביחס יה ב : יא) וכגותל מכסון
שען דולק וכולך כל כיויס, וככלתוינו כפלי כתוס, בלאי קולי כלילות סיון עוזין ספטיליות נכותם שלם יתחל מן סצמן כלל למתה :

אַל-יְהִי אֶת-אֲהָרֹן אַחֵיךְ יַעֲשֶׂה
אַתָּה מְתֻוקֵךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲהָרֹן נְדָב וְאַבְרָהָם אַל-עֹזֶר
יַעֲמֹד בְּנֵי אֲהָרֹן: ב וְתַעֲפֶר
לְבִישִׁי קֹדֶשׁ אֲלֹהִים
אֲחָתָךְ לִיקָּר וְלִתְשְׁבַּחַת:
ג וְאַתָּה תִּמְלָל עַם כָּל
חַבְיכִים לִפְנֵי דָאשְׁלָמִית
עַמָּה רָם חַבְטָתָא
וְלִעְבָּדוּךְ יְהִי אֲהָרֹן
לְקָדְשָׁתָה לְשָׁמֶשׁ אַחֲרָיו

אבן עזרא

ישרו בעני דברי האוכר שהוא יוצא לשני פעלים (טנ) במד' כד ס (ט). ופי שמות בני אהרן (ט). ואלי בנים אחרים היו לו חוץ טאליה (ו) (א), ואין ספק כי רבתה לטעה במדבר משפחת אהרן, על כן נתנו להם ישראל ערים דבות הכתוב בס' יהושע (ויה): ובבור שאמור יערק אותו אהרן, אמר זאתה הקרב אליו. כי זה אהרן הוא הנבחר, ואח"כ הוכיר בניו, ואח"כ הוכיר דרך קדושים עד שיכנו, ואח"כ הוכיר כהנתם שהיה עולת תמיד (וינ) ואח"כ הוכיר מזבח הקטרת (וינ) אחר שהוכיר עלת טובח הנחות (ויל), כדי להזהיר שלא יעלת עללה או נסך על מזבח הווב (מו) (ב). והנה כל הפרשה דבוקה, וטעם זאתה הקרב אליו, כי הוא ילמד אותם שהוא כהן הכהנים: לbehnu לי. והוא נופט כייו ימענו טים (תה' קיד ח) ולא טופרש וניכר בגדים שלא כטוהם אחר (טכו):

יחל אונ

ועיין יוקו"ב רצ"י: (ה) **סכוויין** נוספים: (ט) **הרבעתס**:
(י) פ"י **הכל** ה' **כיו** רחוייס להקריב ה' **להיות**
כהנים: (ו) **ביבוצע** כה' יט, כל ערי בני לשרן
כהנים פלט עארה ערים ומונרכין: (ז) **למטה כת** לה: (ז) **למטה** ה', ה: (ו) **למטה כת** לה: (טו) **ויכוח**
רק להקтир עליו קטרת לכבוד כסם: (טו) פ"י **לעשות**
הותו כהן זים מס' לי: (ו) **בנפוק** ג' סס יפרדו ג"כ
לעתות מותו כהן זיה כהן לי, ולדעתה ה' ו"ל
בוג' טומד ובויז' נסף: (יח) ותרנס יוכ"ע סס
ולא יתעדכון עס טמלח **כלגוטיהון**" פ"י ה' יגעו ה'ל
העם בנהיליכם קקדושים, כ"ז יגעו ה'ת בטס בנהילי
כהונת פלט קדץ ירחה טהרט קדושים כמושס,
זה מפני סיט בנהילים קדושים: (יט) בפ' ג':
(כ) וכט פולר וכנווד **לנווביליכם**: (כח) **הו** בנווי
לנכ' חדר מלחתוי מותו לב רוח חכמה, וכן פ"י
ס' ל"ר היה רחוי מלחותים: (ככ) וסיווס ה'פ' טט
(כג) ומלאת מלחתיו קוור לכל חמל ואחל מהס:
(כה) וכן פ"י כפי' קחרון: (כו) וכמו צפי' כפי'
בג'ין

קרני אור

[א] וע"ז כתב בבלדייה, כי רמות פועל בנהל סביו ליהלן
כניסה לתוכים בלילה נחקרו לככונה כיוון שבכל בית
יהלן זולשו במל כסס, ופיין בירמינג'ן שבתנ טעם לתוכ
לקוינט סמות נבי יהלן: [ב] וגבעה לתוכיו, כלן המל
טהבנן וכליו מיין נרמינג'ן, ומה בלוי סוכינו כס' תרומה
פס פולק הכליז, עיין בעפ"ס מה בכתב פ"ז: [ג] וכן
דעת בליל,opsis לככטו פוטל יול (לטביה חותם כוכן)
הייננו נלהק כי נה מלהנו בלהן הול פועל טומד, מלנד טום
ביס יול סיליל'ן לכagas לי, ודעתי לא"י נה בן פול
מיין מקויב: [ד] ר' רב"י: [ד] למדנו מזה בשום מתחייב
ביסיו אלו בוגדים כהופן ביסיו לכבוד וلتפארת, וhrs
להי ביס צופ סהופן, כהו בגדו לו נקלעו וכיוול' בכוס
סבוליים (דלאג"ג): [ה] וע"ז כתב בליל ליאו נכו, כי
מלהנו וימליך חתו כות הלאים, מלהי חותם חכמתך, ויכונע
בן נון מלהי רוח חכמתך (דכלי' לר ט) ומליית מלוי לנו כות
חכמתך נה מלהנו, ויסרכ כמו פט' כת' זיל כפי' בקהל
בלדייה, והלו היה מושב הכהני היל חכמי לך, כי
כוי הייננו" ופי' פס בסב היל כל שפה ויחד:
ואבל) מי שרום קכמא ממלאים היה כל נזו:

שמות כה תצוה

לְקֹדֶשׁ לְכָהנוּלִיִּיד וְאֱלֹהַת הַבְּנוֹרִים
אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה חִשְׁמָן וְאֶפְוד וְמַעֲילָה
וְכָתָנָת תְּשִׁבְצֵי מִצְנָפָת וְאֶבְנָה
וַעֲשֵׂה בְּנוֹרִיכָּדֵש לְאֶתְרָן אֶתְרָה

אבן עזרא

ד זאללה הבנרים. הוציאר בהחלה החשונשה למעלה מהאפור (כו) שהוא לטעלת טהרטעל (כט), ואחר בן הכתנות והאבנט החונר אותו (כט) והמצנפת על ראשו (ל) ובן היה כאשר רחץ אהרן במים ולובש טכני בד, ואין צורך להזכירם עתה, ולא בשעת מעשה (לט) כי טנהן כל אדם ללובש טבנסים (לו) זהנה משה הלבישו הכתנות, ואחר בן שם המצנפת על ראשו (לו) ושם על המצנפת ציצ נור. הקדש ולא הוביל בפסוק הזה שהוא סופר בנדי בהונה את ציצ נור הקדש כי אין בנד (לו) והוא קדטוניינו הובילו (לו) בעבור הרבים שטונה בנדי בהונה (לו), ואין האורים וחתומים בנדים (לו) ולא אכנים (לו) ולא קלפים (לו), ואחר בן חנר אותו באבן, ואחר בן הלבישו המעיל, ואחיב האפוד, ייאפר לו בו (מו) כי החשב שהאפור (מל)

בכמיין ה'פודן למדנו טהראת כו' מהןול וכחפוד בס' פכתית לבדו ויה' לו מיל טעל בס' טתי וככטפות ס'כו כו' קלי ה'פוד ע"ז טהרי נחמל ס'טי ככטפות ה'פוד למדנו טהראפוד בס' לבד וככטפות בס' לבד וכחצ'ב בס' לבד לך' חי' לו מיל טעל בס' כטינר כל מיטה קלי ה'פוד ע"ז ט'ופדו ומתקטו כו' כמו נחמל וייחפוד לו כו' י' ז'חצ'ב כו' חגול כל מעלה כי מינו וככטפות קבוצות כו'. ועוד לו מיל לי' לט' ט'ס לה'יח ט'ו' מין לבוט ט'רגנס יוכנן ולוד חגול ה'פוד בד' י' כילדות דבון. וט'רגנס כמו כן מעיליס כילדותין במטקה פאל חחות ה'בצלאס כי כן תלבקנה בנות ה'מלך

קרני אור

כיהרוך כי דין חדד מיעדרהן צילבנש כהלאה: [ז] וכנה הoxicil כוונת נדל מלין
(כו) כמס"כ ויתן עליו את החרפוד, ואלה"כ ויסס ומוכנסים, והפסל מפני בלטמר שוחתת תדנהל אל כל חכאי
שליו את כחצן (ויקרא ח ז מ), וכנה הכחצן היה לא"ו ואלו כטעים היו תכמם נפשיות (טו) ושין הכלנית
למעלה על החרפוד, והקדיש הותוו פה מפני שרוף המועל מכס עס ביות טלית נעשה בתהלה:
(כח) והחרפוד היה למעלה מהמעיל והוא הנטה להצן: (כט) החרבנת היה כדמות חנורא להגזר בו על
הכתנת, זכר דהילוגה כי כוונת מעשה נחותיות: (לו) ואלה"כ בס המלנפת על ראלן חמל חנירית
החרבנת: (לו) ר"ל בצעת זכירות מטהה בהלבנה (ויקרא ח ז) רק זכרם כלווי ועזה להס מכנסי כד (למעה
פ' מא) לבודיע הופני עשייתם סיינו מד: (לו) כי כסיה הכווי למשה צילבנש השרן יותר טומו
בש כחוב, ומוכנסי כד יקייז על צדרו (ויקרא טז ל): (לו) כן נרלה מהפסוקים: (לו) וכחן חצב הנגידים:
(לו) פיין יומת עז ב': (לו) ואס חיינס כולם צנדים, חילך בעבור ביות רוכס ננדיס: (לו) ע"כ
לה פידריס כהן: (לה) וכן יתמל למשה פ' ו, "על דרך כסמת, הין החרבניות המתויריס ולג המתמיירים":
(לט) נdal דעת רצוי זיל סכתה למשה פ' נ) כוון כתוב בס המפורש כסיה גותנו נתוך כפלוי החרצן,
ושין רמנצן בס הנטיג על הם" זל כוז: (מ) כויקרא ח ז: (מ) והוא ממלהכת החרפוד בענמא
מכ"ה

מקו"ב רשות' : א) (ה) מעכבי : ב) ולדעתי כייס נכanno פועל יולו, וכי' להכיסו לכוהנס וללעת פלהג'ע סוייז נספף וטפמו
לכון ל' : ג) וכן כתוב לר' קרי' נפי' על יצעי' נ' ככ', ובתני'יס, כו' סינר בעלות חוננות בסוכנות
כל כבופיס, וכןין לוינו פולאיינ'ז גלאט'ז (ויל): ד) ע"כ ו' י"ה: ה) ויקלח ח': ז) בס: ז) ס"כ ז, י"ל:

אונקלום

קְדָמֵי : י וְאַלְיָן לְבִנְשִׁיא
הַיּוֹעֲבָרְדָן הַצְּשָׁנָא נַאֲפֹדָא
זַמְּעַלָּא וְכַתְּגָא מַרְמָצָא
מַצְּגָּפָתָא רַחֲמָנָא
נַיּוֹעֲבָרְדָן לְבִישָׁי קְנוּדְשָׁא
לְאַבְרָן אַחֲרָה וְלְבִנּוֹתִי

١٣

ליחול שפנמר מלוחכת פמץן א): (ג) לקדשו
לכהנו לי. לקדשו לפכיניסו ברכונס עז'
הצנדייט טיקת כגן לי ב) ולזון כרכונס
טילוט כו' סנטלייח'ס בלע"ז: (ד) חזן.
תכניתו כנד פלא: ואפוד. זה שמטעתי
ולזו מלוחתי בכלייתך פי' תכניתו. ולבי
חומל לי שפוח מגול לו מלחוליו רחוב
כלוחב גב הי' כמיין פינר שקורין פראינט
טהוניות פשרות כשלוכבות על פסומיס ג)
כך מעשכו מלמטה שנחמל ודוד חגול
היפול בד ד) למדנו שאלפוד מגולך טיהם.
וחיה לומל שחיין צו הלו מגולך לאזה שאלוי
נהמל וייתן טליין הות שאלפוד ולחמ"כ ויחגול
חומו בחרב שאלפוד ח) ותלנס אוונקלום

ידל אור

הארוך כי אין חד מישראל טילכת כללה : [ז] וכנה כוונת כוונת לנכון מלין
(כו) כמו כן ויתן עליו הַת הַחֲפֹוד , וולק"כ ויסס ומכנסים, והפסב מפני שאלת שולחן כל כוונת חכתי
שליו הַת הַחְצָן (ויקרא ח ז מ), וכנה הַחְצָן ביה נ"ז ואלו כתניות אין תכונה בעניות (עו) ושין כלכית
למעלה על החפוד, והקדושים הותו פט מפני שכוח המועל מס עס סירות טלה נטעה בתהלה :
(כח) והחפוד כיש למעלה מהמעיל והוא הנטה להצן : (כח) הַחֲנַע שיה כדמות חנורה להגור בו על
הכתנת, זכר בחלרוגה כי כוונת למטה בחזיות : (לו) וולק"כ סט כמלנפת על רהטן שאלת חנירית
הַחֲנַע : (לו) ר"ל בסעת זכירות מטה הַחֲנַע (ויקרא ח ז) רק זכרם כבוי ועה להט מכנסי כד (למטה
פ' מ"ב) לבודיע הופני עניות בימי מגד : (לו) כי כתבה הבו למטה טילכת השרן حت טמו
סט כחוב, ומכנסי כד יקיי על צצדו (ויקרא טז ז) : (לו) כן נרלה מהפסוקים : (לו) וכחן חצב הנגידים :
(לו) עיין יומת עז ב : (לו) אלה היו כולם צנדים, חלא כעוזר קיות רוכס נגידים : (לו) ע"כ
לה סידריס כחן : (לה) וכן יתמל למטה פ' ו, "על דרך כספט, אין שחניעס העזרים וללא המתחמייס" :
(לט) ננד דעת רצוי זיל שכחן למטה פ' ג) כוונת כתוב סט המפוזר ביה נתנו כתוק כפלוי החסן,
ושין רמבי' זיל בס הַחְצָן על ה"מ : (מ) צויה ה"מ וווע ממלאתה הַחֲפֹוד בענמא
מכ"ה

אינקלוט

שמות כח תצוה

458

**וְלֹבֶנְיוֹ לְכַהְנוֹ-וִילִיּוֹ: הַ וְהַמִּיקְהָוֹת אֲתָה
בְּזַהֲבָ וְאֲתִיהַתְכַלְתָּו אֲתִיהַ אַרְגְּמָן
וְאֲתִיהַתְוּלָעָת הַשְׁנִי וְאֲתִיהַשְׁשָׁשָׁ: פָ
, וְעִשֵּׂו אֲתִיהַאֲפָרְדָּ זְהָבָתְכָלָת**

רישוי

ככטולות מטילים ח): וטעיל. טוח כמין חלקוק וכן סכתונות חלקו סכתונות סמוך נצלו ומעיל קרווי חלקוק סעלין ט): תשbez. עסויין מסכנות לבני וכמקנות כס כמין גומות כתזיות במקיטי זכו למועד קביעת חכמים טוכות ומלגניות כמו בחלמר בחכמי הפלור מוסכות מסכנות :

זב (ט) ובליין קולין חוטו קפטוינס : מאנפה. כמין ציפת כובע קולין קופיז (יא) שורי במקוס חלק קולו לס מגבעות יב) ומתרגמין כובען (יג) : וabanet. כיון חנולה פעיל סכתונות והפלור חנורה על הטעיל כמו שמלינו כסלר לביקון ויתן עליו חת הכתנות ויחגול חוטו בחכמן וילcum חוטו חת סמיעיל ויתן עליו חת הפלור (יד): בנדי קדש. מתרומה סקידת לבקעי יעסן חמי (ב ט) ציינן הגדיר יקחו. חוטס חמי (ב ט) ציינן הגדיר יקנו מן המתנדבים חת סזב וחת כתכלת לנענות מהן חת הגדירים : (ו) ועשוי שאמר הכתוב שתי כתפות חברת (למטה פ' ז) (יכ), ושתי האבניים על כתפות האפור עייashi כתפות אהרן יזכرون : ה' וهم. חמי לב העושים (ו) נאמנים הם (ו) וטעם האפור גם

ובעבר החשב נקרא אפור (מנ), והגה על הסדר שהוא בפסוק זהה (מנ), ואל התשובות שתצא כתוב באחרונה במעשה (מל) וישם את המונפת על ראשו (ויקרא ח ט) (מנ) כי פידושו וכבר שם המונפת עם ציצ הזהב בלבשו הכתנת (מו), וכבר הלבישוהו כי בתלה כתוב גישתו הצניפה הטהור על ראשו (שם) (מו) : עפייהיק . והזכיר בתחילת החשן כאשר חוכר הארון , כי טשפט האורים (מק) והוא על לב (מק), ולהיב נבד טשתי הכתנות (ט), וזהת מלת חשן לא טזאנוהו כי אם בטקט הקדר, והנאות פ' אותה כמו בבח (כה), רק אפור מצאנו, ודוד חנור אפור בד (ש"ב ו יד), ועוד ויאפר לו בו (ויקרא ח ז). שהוא טטו כמו ויחגור, על בן נקרא אפור בעבר חשב האפור (נכ) באלה פקדוי פיר"ש זיקratio את פחי החוב וקצץ שתויות (למטה לט ז) במעשה האפור וכטוהו טעה החשן (נכ), והנה טירש, כי החשן ורת אורכו וורת רחונו (שם ט) ולא טירש מרת האפור, כי איןנו צרייך, כי סדרו כנדר כתפות כל בן אמצעי (נכ) ולא מהענקים שיוציאו על כל בן אדם יותר מהכפי כאשר אפרש במקומו, והעד שאמר הכתוב שתי כתפות חברת (למטה פ' ז) (יכ), ושתי האבניים על כתפות האפור עייashi כתפות אהרן יזכرون : ה' וهم. חמי לב העושים (ו) נאמנים הם (ו) וטעם האפור גם

ידל אור

זכיר הדרון תלה מחלקות, בעבור שכון לוחות מכימ מוטין, וממנו היה יוול' נכלון ולכלון כמו סטי רלוות : (מכ) כי לanon הפלוד, הנור, כמו טה מר זילפוד לו בו (ויקרא ח ז) כלומר חנור חוטו בו, עריל כחצב כי טוח הפלוד, וכו' מוגרים : (מנ) כן הלבינו מטה, אך פה מכב ממלה למלה, ופס (ויקרא ח). חטב כסדר הלבנה ממטה למטה : (מד) נמת הלבנה : (מכ) ופה מנולר סמלניות הכתנות ולחיב' המנפת : (מו) ומו קיתה לכייטה המנפת : (מו) וכן פ' טס ט' זיל, והנה הוכס הצעוף הטעור על רגלו, וכבר הלבינו גנדיס, ועין למטה כת' ז סכת' גנס חינו לוחוק סיטיס המנפת כלטורנ' : (מה) פ' לטוי טעל השמן הוול' מטס כהוריים, מ"כ כוילו תללה מהוריים, כמו וול' ימנה, כי נחמויה כס עזזים : (כח) סכת' נחלוף

מקוב' וריש' : ח) טס יט וכיון דמפעלים טוח לנבות היה הפלוד ב'ל' נבות : ט) וכרכמן סצ'נו, ופיין כרכ'ס טהדריך חת ב'ט' זיל : י) למטה לט ו: יא) טס קב' טס ויט חמלו כביב' כי טס מהן כה' יג) ולדעתה מונפה סי' מגנפת, וק' פ' נמאנ' פ' מ, וע' ז' כח' כלט'ן, כי מונפה כל כה' היה קרוי מגנפת נבות מוקט, וגם נקרות מגנפת היה כל כה' פ' מ, וע' ז' חות' זאה' (ט ז' פ' מ' ז' חות' זאה') ופיין חות' סוכס פ' ה' ל' ז' ו' ה' ז' ז' ויקרא ט ז: ט) וכן נקלחו גנדי קדס עין ספלוך להלוי פ' מ: טו). ופס קמי על חמי גב, עין יפל' חת ט' :

רשוי שמות בח מצוה אבן עזרא דל 459

כִּי הוּא גָדוֹל מַה חָשֵׁן (נג) וְלֹא יוּחַד מִעַל
הַחַשֶּׁב (ס), יִשְׁ שָׁאָלֹת קְשׁוֹת בְּדָבָר
הַאֲפּוֹד וְהַחְשֵׁן, כִּי טְשָׁה לֹא עָשָׂה רַק
אֲפּוֹד אֶחָד (סלה), וְהַגָּה בְּתוֹב אֲפּוֹד יָרֵד בַּיּוֹד
(ש"א כב' ו') וְאַינְנוּ אֲפּוֹד טְשָׁה (סב), כִּי אֵין
בְּתוֹב הַאֲפּוֹד הַיּוֹדֵע (סנ), כְּתוֹגַנִּישָׁה הַאֲפּוֹד
(שם שם ט) (סז) וְעוֹד לְמַה כְּתָב יָרֵד,
וְלֹא אָמַר הַוְּרִיד, כִּי יָרָא כִּי מִקְרָה הִיה (סב)
וְשָׁם בְּתוֹב שְׁטָנוֹם אִישׁ נוֹשָׂא אֲפּוֹד בְּד (שם
כְּב' י"ח) (סז), וּסְפָרְשִׁים רַבִּים פ"י זֶה שְׁהִיוּ
רָאוּם לְשָׁאת אֲפּוֹד (סז), וְלֹא שָׁטוּ לְבָ
לְדִיעָת הָאַתָּה, כִּי הַאֲפּוֹד בְּדָה הוּא מִן
שְׁטָנוֹ פְּשָׁתָן (סח) וְאֲפּוֹד טְשָׁה לֹא הִיה בְּדָרָק
וְהַבָּזָבָלָת וְהַרְמָנוֹן, וְתוֹלְעָתָה שְׁנִי, וְשָׁ
עַם הַבָּל (סכ) וְלֹא הִיוּ שְׁוֹאָלִים רַק בְּחַשֵּׁן
הַטְּשָׁפֵט שְׁהִי עַלְיוֹן עֲוָלִים הַאוֹרִים וְהַתּוֹטִים (ע),
וְכָבָה כְּתוֹב בְּטָשְׁפֵט הַאוֹרִים לְפָנֵי ד"י (בַּטְּדִי
בו' כ"א) (ע), וְאֵין טָעָנָה מִן הַנִּישָׁה הַאֲפּוֹד
(ש"א כב' ט) (עב) כִּי הַחְשֵׁן דָּבָק עַמוֹּ (ענ),
וְהַאוֹרִים עַם הַחְשֵׁן (עב) וְכֵן בְּתוֹב עַד עַטְוֹד
הַכָּהֵן לְאוֹרִים וְתוֹמִים (נַחַטְתָּה ז' סה), וְכְתוֹב
תָּמִיךְ וְאוֹרִיךְ (דָּבָרִי לְג' ח) (עכ), וְהַגָּה רַאֲנוּ
שְׁעָנָה הַשֵּׁם אֶת דָוד עַל פִּי אֲפּוֹד
אָבִיתָר (עט) (ז), וְהַגָּה שָׁאָל בְּלְכָתוֹ לְטַלְחָתָה
שָׁאָל בְּאוֹרִים (עט) הַמְּה שְׁהִיוּ בְּחַשֵּׁן הַטְּשָׁפֵט
עַם הַאֲפּוֹד וְהַאוֹרָן (עט), וְהַגָּה דָוד שָׁאָל בְּאַקְלָן
שְׁנַחַטָן צְבָנִי קְלֹות רְמָצָן לְסְמָחָן וְלְמַחָת לְיִמְינָן וְלְמַחָת
תְּקוּנִים נְמָצָלֹת לְיִמְינָן (בב) וְכֵן צְבָנִי רְלָחָסָן הַקְּשָׁבָן
סְמָחָן נְמָלָה שְׁנַחַטָן תְּלִי נְמָצָלֹת הַחְפָּדָן לְפָנֵי כְּתָפָיו
כְּתָמָן כְּתָמָתִפוֹ וְכְנָגָלָס שְׁטִי טְבָעוֹת כְּתָמָן קְתָמָן

קרני אור

בְּלָפָוד, וְלָמַעַלה הַתְּחִילָה נְחַטָן: (נג) וְכֵנָה וְכְלָמָגִן וְכְלָלָגִן מִשְׁבָּנָה: [ג] הַפְּצָלָה שְׁמָלָה שְׁמָנָה
לְמַעַלה נִתְןָ עַטָּס, לְפִי שְׁמָנָה לְוּזָה לְמַעַלה
מִתְּחִיפָה, וְכֵלָן נִתְןָ טָפָס, לְפִי שְׁמָנָה נְדֹול מִהְחַטָן: גְּדוּלִים גְּדוּלִים
(ס) פ"י נְחַטָן לְהַיְתָה מִלְּעָלָה כְּהָבָב, כְּמַטְיכָל לְמַעַה
לְוָלָרוּ מִכְּהָן וּמִכְּהָן וּמִכְּהָן וּמִכְּהָן לְפָנֵי לְמַעַה
מִכְּתָפִיז מַעַט וְאַבְּגָנִי הַקְּסָס קְנוּעָות כְּסָס
לְחַטָּת עַל כְּתָף יִמְינָן וְלְחַטָּת עַל כְּתָף בְּמַחְלָל יִטְהָר
וּמִמְּכָלֹת. פְּנָוֹת בְּרָחָזִיקָס לְפָנֵי כְּתָפָיו ב')
וְקְטִי טְבָעוֹת כְּזָבָב תְּפֻכוֹת כְּשָׁטִי עֲכָנָה
שְׁנַחַטָן צְבָנִי קְלֹות רְמָצָן הַמְּלָאָן וְלְמַחָת לְיִמְינָן
תְּקוּנִים נְמָצָלֹת לְיִמְינָן (בב) וְכֵן צְבָנִי רְלָחָסָן הַקְּשָׁבָן
סְמָחָן נְמָלָה שְׁנַחַטָן תְּלִי נְמָצָלֹת הַחְפָּדָן לְפָנֵי כְּתָפָיו
כְּתָמָן כְּתָמָתִיפוֹ וְכְנָגָלָס שְׁטִי טְבָעוֹת כְּתָמָן קְתָמָן

יהל אור

מִשְׁבָּנָה לְהַיְתָה רְקָבָה רְקָבָה: (סנ) כִּי הַסְּפָה זְהַב
שְׁהָוָה הַפְּפָוד מִשְׁבָּנָה: (סל) סְלוֹד הַמְּרָאָה בְּלָבָב
בְּבַ"ה כְּדִיעָה: (סח) כִּי יַדְלָ-כְּמַרְכָּה, וְכֵן פִּי כְּרָלִיךְ סְסָס,
לְפִיכְךָ הַמְּרָאָה, וְלֹא הַמְּרָאָה, וְכֵן פִּי הַדְּלִיבָה: (סז) זְלָגָן
שְׁמָוֹנִים וְהַמְּשָׁה לִיטָה וְכֵן כְּתוֹב סְס, וְגַס
שְׁמָזְקוּנִי הַעֲתִיק לְהַרְחָבָן עַס טָעוֹת, וְכֵתֶב שְׁנִוּנִים לִיטָה
תְּיוֹצָע סְס דְּכָרְדִּין לְמַלְכָה לְזָבָן, וְכֵן פִּי כְּרָלִיךְ וְהַרְלָגָן סְס: (סח) וְכֵן
הַפְּפָוד סְס זְלָגָן זְלָגָן אַזְרִים וְתוֹמִים, הַלְּמָה כְּתוֹנָתָן כְּדָבָר
גָּס בְּסְמָמוֹלָל כְּתוֹכָה, וְסְמוֹלָל מְטָרָת הַת פְּנִי ל' כְּנָעָר תְּגָנָר
הַפְּפָוד מִשְׁבָּנָה, כִּי הַפְּפָוד מִשְׁבָּנָה עַצְוִי מְחַמְּשָׁה מִינִיס, וְחַה הַפְּפָוד
חוֹרִים וְתוֹמִים: (עט) סְהָוָה מִכְּרָרָה סְפָקוֹת כָּל דְּבָר וּמְסָפָטוֹ, וְחַי עַלְיוֹ
הַמְּוֹרִים: (עט) מְצָמָע סְהָוָה סְוָמְלִיס נְהַפָּד: (מג) כִּי יְתִי לְמַרְלָגָן
סְיִי סְהָוָה: (סח) וְסְהָוָה סְיִי עַס הַחְטָן סְיִה דְּכָקָעָמוֹ: (עט) וְעַס הַחְטָן
וְלֹא טְנַכְּוָה ל' נְס כְּחַלְמָוֹת נְס כְּהָלָדִים (ס"ה כמ' ו'): (עט) וְנְרָחָקָה סְכָנָה
סְפָרוֹי וּבְאוֹרִי רְשִׁי: (ז) מְכַתָּף: (יח) וְנְקָרָה מְתָכָּפָד: (יט) פִּי פְּקָוֹעַ כָּל
כְּנִית סְלָזָג, וְפְּגִוּת סְפָטוֹ סְכָוָה נְקָרָה: (כ) וְסְגָנָנָה תְּהִוָּתָן
כְּהָלָדִים כְּכָתִיפָּתָן כְּהָלָדִים מִזְקָבָת
בְּא') פִּימָנִית: (כב) אַגְּנָתָקָה יְמִינָן:

בְּאַגְּנָתָקָה יְמִינָן: (כ) אַגְּנָתָקָה יְמִינָן: (ב) אַגְּנָתָקָה יְמִינָן:
בְּאַגְּנָתָקָה יְמִינָן: (ב) אַגְּנָתָקָה יְמִינָן: (ב)

שםות בה תוצאה

**וְאֶת גָּמָן תַּולְעָת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׂזָר
מַעֲשֶׂה חַשְׁבָּה: וְשִׁתְּתִיכְתַּפְתָּחָרָת
יְהִידָּה־לֹו אֶל־שְׁנִי קָצָרָתִיו וְחַבָּרָה:**

רשׁ

לטמוד ביצה ב' ומכנות כמונן לא מוד
כמונות כהפל סוכנים זה נל וס
ומרכנן נג) כפוף הכלת מהוב בטבעת להפל
וכמתן טיכו תחתית למון דזוק למסב
כהפל ולג יגה נד ונגדל סולך וחואל:
זהב תבלת וארגנטן ותולעת שני וSSH
משור. חמץ מיינס כללו צוילין כל חוט
ומוט. סיון מלדרין הום חזק כמין טיסים
לקין וקוילין פטילים מס ונווין הווען חוט
סל זבב עס סס חוטין סל הרגמן וכן כטולעת
זבב טס סס חוטין סל הרגמן וכן כטולעת
שני וכן נקם סכל בזינין חוטן כפול סס
וחוט סל זבב עס כל ה' ולחדר ולחמ' צול
הום כלס כהחד נמוך חוטן כפול כ"מ וכן
מפולקס כמ"ס יומח כד) ולמד מן מקרא
כחזק וירקנו הום פמי חזק וקלן פטילים
לטסום (הום פטילי חזק) כפוך הטענת
ובתוכה הרגמן וגוו' כה) למדנו סחות סל זבב סול
ככל פלטמי ט) טהום הרגנת טפי קילוט טהין טכלה דומות זו לו כו):
(ז) שתי בתפת וו'. סינכ מלמטה ומקבב כהפל כיה' חמגורא ולמודו לו מלמעלה
donekt סיניל סנטיס ומגנו סל כן סיון מזוכרות במקבב טפי חתיכות כמין טפי
לזועם רחבות לסת כנד כל כתף וכטף וזוקפן על טפי כחפותו מד סנקפות לפניו
כנד שמחזק ונעל ידי מבולן לטבעות החנן נחיזין מלפניו כנד לנו טהין כופלת כה)
כמו טמפולקס בעין וליו זקופות וסולכות כנד כתפיו וסתי חכני סטס קזונות כהן
חמת הכל החת: אל שני קצחותו: חן רחצנו סל הפו סולס כס רחצנו חלום כנד

יהל אור

מעטה הרס הנק פתווי חמס: (פ"ד) ולס דבר למל:
(פ"ה) ז'ל, וכמעטה החרן: (פ"ו) ולא הוציא הולויס:
(פ"ו) ז'ל ויסס עליו הום החרן ויתן גוו', וכנה סס
החרן הולויס ותומייס, ומכם דחנן לחוד, וטוריס
וחומיס לחוד: (פ"ו) ולחמו ז'ל (יומל עג כ) למה
עס דוד וההפל עמו, זו טהום הפל פטסה מסה, והפל
טהי עס החרן טהום הפל פטסה מסה, והפל
הנither חיינו הפל מטה: (פ"ה) וכן ילחמר נפי' הקול
כוי חיינס הולויס הנכירות הולרנטה כתורייס", כי
החולויס הס דבר אלר לא ג' חיינס: (פ"ג) פ"י סימלון
החרן מלחת הנק הרכשה פורייס חיון: (פ"ג) כמ"כ
סתומי חמס (פ' כד) וכן כתוב נחכני נטהס (פ' יג)
כתוב

אבן עוזא

באחד אביתר (עמ) והנה אין אפור טשה (ט),
וקשה שאלה מאות, כי האורים אינם אבני
חשן (ט) כי הנה כתוב, ומלאת בו
שלואת אבן (לטטה ט' יז) (פ"ג), וזה מעשה
החרש הוא (פ"ג), לא מעשה טשה, ואחר כן
אמר לטשה, ונתת אל החשן המשפט את
האורים ואת התומים (לטטה ט' ל) (פ"ג)
ובטענה האחד כתוב (פ"ג) ארבעה טורי אבן
ולטטה ל"ז, הוכיח הטורים (פ"ג) ואמר על
טשה, ויתן עליו את החשן, ויתן אל החשן
את האורים ואת התומים (ויקרא ח) (פ"ג) והנה
על דרך הפשט אין האבנים הטענים, ולא
הטענים, כי השאלה היא באורים והתומים (פ"ג)
והנה לא ידענו מה הם, והנה אין טיעיות
אותיות שמות השבטים נס שיטות האבות (פ"ח),
בי לא נקרא חשן משפט רק בעבור האורים
שם עליו, ועוד שאלה אחרת, כי לא נוכל
לומר כי האורים הם עצם התומים, כי כתוב
לאורים והתומים (ערצא ז טה) (פ"ג), ועוד סלת
הטענים, כי השאלת היא באורים והתומים (פ"ג)

ובתוכה הרגמן וגוו' כה) למדנו סחות סל זבב סול
ככל פלטמי ט) טהום הרגנת טפי קילוט טהין טכלה דומות זו לו כו):
(ז) שתי בתפת וו'. סינכ מלמטה ומקבב כהפל כיה' חמגורא ולמודו לו מלמעלה
donekt סיניל סנטיס ומגנו סל כן סיון מזוכרות במקבב טפי חתיכות כמין טפי
לזועם רחבות לסת כנד כל כתף וכטף וזוקפן על טפי כחפותו מד סנקפות לפניו
כנד שמחזק ונעל ידי מבולן לטבעות החנן נחיזין מלפניו כנד לנו טהין כופלת כה)
כמו טמפולקס בעין וליו זקופות וסולכות כנד כתפיו וסתי חכני סטס קזונות כהן
חמת הכל החת: אל שני קצחותו: חן רחצנו סל הפו סולס כס רחצנו חלום כנד

הגוליס, וכן דעת הרכינגן, כי ג' העירו סט ט"ז
כלוס, וכן כן דעת הרכינגן סט: (עמ) כמ"כ
ויהמר דוד אל הרכינגן בכאן בין חמימליך הגינה נס
ל' הפל (ט"ה ל ז) : (פ) טרוי נהיות הרכינגן
עס דוד וההפל עמו, זו טהום הפל פטסה מסה, והפל
טהי עס החרן טהום הפל פטסה מסה, והפל
הנither חיינו הפל מטה: (פ"ה) וכן ילחмар נפי' הקול
כוי חיינס הולויס הנכירות הולרנטה כתורייס", כי
החולויס הס דבר אלר לא ג' חיינס: (פ"ג) פ"י סימלון
החרן מלחת הנק הרכשה פורייס חיון: (פ"ג) כמ"כ
סתומי חמס (פ' כד) וכן כתוב נחכני נטהס (פ' יג)
כתוב

מקיב' רשי: כב) ומוכרן: כד) דף פ"ג הל' ג: כה) למפלס ט' ג: כה) פ"ז זמג' פ"ג, פ"ז;
כח) הרכנגן טמן ט"ז, וכח' חי' כט' כהן פטוק גנטולס וכופף גת' גיהנו (מעט יכו' גסלוות ככתיפות
ומתפלגות, ז' נוכט' ז' אל כתוב ווינן גסלוות:

וְהַמִּזְבֵּחַ תָּקִיבֶה דִּי עַלְפּוֹתִי
כְּעַזְבּוֹתִי מִגְּהָה יְהִי
דְּהַבָּא פְּכָלָא וְאַרְגָּנָא

אנו עוזרא

לאורדים גם תוטים לשון רביב, והנה דברים
רבים הַס (ג), ורבינו שלפה (ה) אסר, כי
האורייב והתומם היו כתבי שם המפורש (ב) (ח),
ואלו ראה תשובה רבינו הא' (ג) לא אמר
כבה (ד), וסוד עטוק הוא דבר האפוד והחשן (ה),
רק ארמו קצת הטעד אולי יבינהו ט' שהוא
ידע דעת עליון, והסתה שיזכל לבא אל
הקסוד, שתי העבותות הנחות על שתי
המשבצות (ו). וחשב האפוד הוא המשיר
על אמצעיתו (ז), על בן הששה על בתם
השנית, ואלה הם כפי המחשבה (ח), על

וכב וממחמת מRAIN כר הילגט טמבל
עמו יסיח הילוג ולח ילהגו לבך ויתבלו:

קרני אור

כלומר בנסיבות כה, כאשר נחמל כבשומול נעל מגול חפוד כה
(ב"ה ב' יח) ואמל נגוב עיל סכנייס, צמוגים: חתפס ליט
נושח חפוד כה (ב"ה כב' יח) וילכיזו הותו הות פנקן טהור
מנגי אגניליס, וצוחלים בו ונעין לטפמיס כלזר חצצ נוב
ליין (ימכ"ז): [ח] וארכס חטממי ב"ה מלחתן כדרבי
סלמיכ"ט כלום, כי כפ"ע מכל מקדס זאנהל בס כל
פלטי מפצע הצען וחפוד, וליה כזוכין כלל מלחים וחותמים,
וחיר' יאט מקלח מפולט לבן נלהה לי לדעוז חיון חודייס
וחותמים צמות קLOSES שלט חמאלטיס, רק בסיס פאל
אגניליס ב"ז כחויס צצאות' בסיס פאל בנט' ישלג', בס
פלאנס קליין ככתוב כלון בסיס חוויס וחותם, כי בס פלמס
צמיס ולכך יוצירות מתח (פי' ב"ה הייעשה מה
הקדמות נהנות, ולח"כ נכה אל הנייר, וילע
פ"א יסודו למוליו ופס"י הקשי הגינויו כפי שיטתה
תולה בהלגנו דחיינו במרכוז הטעלס (לענטרוס) וכתוך
חרן, ועל כל שנול דחיינו מסלול קבומ כוכב אהד
הת פינוקו ומה הצעה כוכבי לכת הנוככים
ובהאי, צדק, פארדים, חמה, גונה, בוכב,
הצעה הרקיעים הוו רקיע האמיין הדר נקרף גלגן
זומים למקנס וטד גדולס, ותנוועת כל אלה, צולס
טיש בס עוד גלגל התשיעי והו אפסנץ נמרזה רגה
עד שעות בקרוב, וככמו הנдол מושך עמו כל הח'
הטעןעה העליזה, נס הטענה היומי, וסנה קו
הדר נקרף קו הצעה, וכשה חורף הטעלס, ונקרף נ"כ
ל' ימות האנה יוס ולילה זויס לאס, ועוד כהדר כה
לדרחן טלה ולראם מהזינים לו מלה לייס וכליילה זויס
בוחה הדר נקיור, ה"ח זיל כה לרמזו על הורחות
הטעןיס עסル, והורחות הטעמים, וכל זה נודע כהמ
סער מנגיס רמן להגורות המזלות, כי בו נקבע צוי
גוטיס לגד דרומ, וחיה הטעןיס לגד טפון, וחטא
חלקיים זויס נקיות רוח טלה ורחם מהזינים, קשור
יתחלק מלוק טוב נ"ב חלקיים נלי המתהנה, כי
זאת

סקרו ובעורי רשי: בת) ייח' מד יט: ל) וגונחים יט ספ"כ, ג) נמלה מהתיכון (פי' מוקש ביכרל וגונל זוםן ככמן כל בקילומטר) וזה נמלה מגליין (פי' נמלה מנגד מלון; ל'). בכך כיל נוכנ תצד' כל הגלות
(ומופיע) מלה נגאל היילן (פי' כל נאשווין נגאל פמלפון);

אונקלז

וְהַמִּן תָּקִינה דֵי עַלְוָת
פְּעוֹבָדוֹתִי מִגְּהָה יְהִי
דְּהַבָּא תְּכַלָּא וְאֶרְגָּנָא

۱۷

ג'זו טל כהן ונכחו מעד כנגד יהלייליס סקווילין קודריך סנולמל לא יתגלו ביזעט בט) ת'ון חוגליין נמקות זיעס לא למעלה מהלייליס ולא למטה ממתקיכב אה לא כנגד יהלייליס י): וחבר. יהפוד עט הוותן טרי כהפהה יהפוד יתבל הוותן נמחט למטה נחצב ולא יהרגס עטו אה הורנס לנבד יהמ"כ מchncls: (ח) זה שב אפרחו. ומגול קעל ידו טויה מהפדו ומתקילו לכגן ומתקינו: אשר עליו. למעלה בזפת יהסינר כיון רפונטן אונדרה רטראט רטראט צווארה

יהל אָרֶב

לחל צפי' הקלר **cli** הלו קיו פס נעומס, בז' כתוב חת המלויים החותמים. והנה מפורט ג' קורדים וחומיים: (א) שם דברים רכיש: (ב') קות רביז ז"ל: (ג') כן ז' כתב רביז ז"ל (למטע פ' ב') הו כתב פס המפורט סביר נחתנו כתוק כפל החסן, בין דעת הרמב"ן והרלב"ג וברטור וברדי"ה: (ד') מה שהשיכר טסע המפורט וסמות המלומדים לה יכולו להניד עתירות, וזה נחש הלאה: (ה') ומ"ז כתב הרמב"ן בכר דלינוח וחסנובה וידענו כי דעת ר"ה לה נתכוון אליו: (ה') והרמב"ן כתב, אבל הס פוז מסור למשה מפי הנבורה. וכמו כתבם בקדושה וכי' מפסיק הלודים והת החומיים: (ו') ורחייחי להקליס היהה בדור הגאון כי הлечתי בכיהולי זה בעקבות האת' ז"ל עבויו תוכנות הטעלים הכלל הוא כדורי הלייל. והארץ בחולן דמיינו סקערורייתה נמלחים ז' ענוליס סביבה הואר חזר על האמצעים הולך והלך לפי תוכנותו לנמר (וּמְגַדֵּל אֶת-עָרָן) ולא כל החק צמיס מיוחד, והואלו כן שלבנה, זה סדרם מלמעלה למטה, ולמעלה מהלו הרכובים הוא גלגל המזלות שניהם נתנו כל שור כוכבי השמים למורח ולמעלה מגלגל השמיין גזו הרכבים בסביבם מרכז הולך ממורח למרכז סיכון סلس בכדי כל גלגולים מס כוכביהם ומכרייע הווים במרותחו והווע פיוול ממורח אל מרכז כסوة תוך סקערוריית סדרקיט ה"מסווה היוס" מסני בכל השוכנים תחת הקו, לעולס הרכמים תחת קו זה, והוא שפמייס נושא כהדר חנייע בכל יסובי עולס, ונקריך נ"ל מנול סייר, (לח) ומתה כל תלילות מערכת אשר בראם טלה ומלהוניס, וכורחת בנכוולה, מה סלין נכתה חדש לידע: (ט') באלפoid סניות טפודי הוכניס בה' מומין וכו' מסמך, הלי סייב' האלפoid הווג בגנד הקו כסوة החולק גלגל המזלות לא' באנוי קלותין, והואלו רמזו לסתוי הטעבות: (ט') כו' .

אבען

שמונה כה תוצאה

בן חם באבן אהת (גמ) על טמץ'ר בני ישראל וען שפטותם בתולדותם (ק), ובכח הששה השניות (קהל) (ט), רק הטעפה (קכ) איננו כמי החלוק בלב (קנ), רק כפי החלוק למדראז העין (קל), ובעבור הנטייה (קה) אטר וירכסו את החשן מטבעותיו אל טבעות האפוד בפתיל תנילג (פ' כח) (קנ), והיה החשן בפול, כי שם היו האורים והתוויות שטורות עד עת הגורך, או יגנום מחוץ אל החשן, ודנה אבני שם שות, ומעין אחד (קנ), ואין ככח אבני החשן (קה), כי השם חס לזרון (קמ), ומשפט בני ישראל על אבני החשן (קי), ומלת אורים טנורת המותי דאיתו אור (ישע' טד) (קיהם), והוותים שם תמייטים (קיג) סדרנים נהון (קימ), והחשב הוא הקוי היישר (קל), והאורים לא התומיכים זהב וכסטף היו (קיג) זין וושה בצתון, וחולקתו במחשבתם בעבור ורמאפר ידוע בריאות נטוורות מהעלין

יהל אור

החתמת החרטוקה עטופה במחסנת לכס , כי במרחלה העין
ויתכן להלכו בעבור כי אין זו חלוקה כלל :
(קט) ר"ל ששה מקרים : (ה) י"ב שכטuis כפלה
תולחות , עיין : (הה) נחנן השני ; (הכ) ר"ל חנן
מחasset : (הנ) ר"ל במחסנת הלב : (הה) עיין חות
קיים : (קה) פי' סלה יטה החנן גדרים : (קו) פי'
במיוחד היה החנן של חנן הפל , וכזה ירמוו כמו
במחלות קכויס בגאנל ווינס גוטיס כן הי"ב שכטuis
בחנן : (הנ) ר"ל צוות נחיות ובمرحلة : (קמ) כי
היתה כל חנן מטוגה מהברטה כפי המלות :
(קט) כמו כן זכרון וגוו' על צחי כחינו לזכרון
(פ' יב) : (קי) שמהס يولא מספט בכירן גהור :
(קיה) ווועפי זיקוד צוירק פי' כאלו כי במלנס :
(קיכ) פי' כי הס כנד חינסה כוכני נכת שע"מ נ'ב'
והמספר הזה כוואר מספר סלס , כי כוואר בחשכון עגנוּ
ה פטס ה , כה , ה פטס בה הס קבה , ה"כ נשלר
כל פטס ה וכן יהתר (יוסוד מורה טס) . ובהורייס
כמוצמעס , נס הטעמיס בחשכון עגנוּ , עיין דנרים
יל בכ ולמעלה נ' טו יכל חור להיות רלה : (קיג) כי
ההורוייס סי' מזחכ וכטפ' ולע' הטעמיס , וההורוייס הפת
למיון שני המורות הגאנלייס , חמץ מרוחה כזחכ ,
ולכנית ככטפ' והטעמיס הס טולר כוכני נכת במאור :
(קיד) ר"ל כי מספר המלות הס י"ב ידוע נרליות
גמוריות מן בגאנל העליון כהוואר תסיעי , ומן בגאנל
האטול כהוואר גאנל הנטניש וכוה גאנל האסמיינ , וקרלו
טפל מפכו כהוואר תחת גאנל התסיעי , והגאנל התסיעי
נמלחק לפי המחצנה לי"ב חלקיים , והסמיינ לפי המרחה
מלורת המלות י"ב גורות בגאנל האסמיינ , והס האנקלמייס
האניש כנד י"ב גורות בגאנל האסמיינ , והס האנקלמייס
מוזלותapiro כל ההמון , ואמר הס נרלייס , בעבור כי
הנטניש בגאנל האסמיינ הס גלי טפל , וקרלו באללה
הנטניש , בעבור כי מכוכניש לרבייס יט' בגאנל גורות
גורות געל' הנטניש טפס , כמו מזל טלה על גורת טלה
וכן כוואר והס נרלייס לעין , והמפתח תלוי בסיס כפי
יעו למטרה , וכן היה המפתח בחנן , כפי מעמד טגולתו
אניה היה דול בזופול ע"ז חכיתר : (קטו) ר"ית מינומתו
קיים : (קיט) הוואר גאנל התסיעי תלוי בכרי סדרה
זיו צחי בתפות הפל : (קכ) עיין למטרה זו :

קרני אור

או מילוי ותמייניס בדרכו נכלית חותיוניות אל פנזהן נס (הכו"ק): [ט] וכן יתגא (יכוד מארח צפל ט) יוכל שפוך נכנל מהוד, כי הפתני אכנית בסבב כהשוד ובבב במלחין נס ימייניס, בסבב טמות הכל חנן, ובבב בטיחן המכ סבב, ובבב אין כה גורט, וזה כנגד מהשכבה, סבב לר"ג לסתמך נפנין [א] וכרכמץ; י"ל שעיג ע"ז וכתח, סבב לר"ג לסתמך נפנין סבב וויב, סבובים ותומייניס ווילר כי בס מערב היומן בסבב וויב, ווילר נפנין כי הרכב נבב על הלוות שיעבו נפלי סבובים לדעת מחבנת פזאל ולג' מהל כלוס, הכל בסבב כרנרי כב"ז, וכן כזין פליז הילדי"ג פ"ז: [יא] וכתח' לר' כט' יאל דב' דב' כי כספי יאל דב' דב' פה, י"ל גוז כהווען האל, וו"ל דב' דב' כי לילנוף תלויות סבומות בסבב י"ג נ' כותחות, ובס כלייר: המזבח והוכלאן, גמל סבב רתוי סבבות סבונות על דתי והוכלאן, ומבר סבב פול פום השחנא, ע"כ גמל פל סבובים, וו"ב כמייטו, "וועג כמייטו" ר"ל כי סמתקנן דן הילדים ומיניהם לוייסל, וע"כ כווג כהוועט, ווילר גוז כהווען האת י"ג לו סבב כבניאת, לרנו כי קליר סבוג כהווען האת י"ג לו סבב כותחות, ווותס סבבות סבובים זכיה סבובים, וככש כבב פבניאיס, גינס רק כי פועלם סמולילס, רק פאנפט סבוג שמחנא לבולס לו יאנזונג מפננת כלב נכל, כי רק מאלה פאיין יתבוב התובב, כי האס לו ילהט בעינו האיך יתבוב, איך זס היה תלוי רק למלה פאיין, וכפניאל בלין קלין לפולס כבזומע האי נפלי, ריב, דן כי כנראה לו נאל ציסו, גון זקלין פן דתונא, ולו חותך הדין, וכן זה, ומ"כ גמל, וילכפו חת בתובן" סבוג נזון נטיש מטבחות סמווען אל סבונות שפוך כמו שיגמלין ופתח גמל עוד ד"ה, כי היומו סבוג סטווען בס נתן חת סבובים ותומייניס לסייעם סמולילס בכם, ומזומלייס ומזומלייס פד סתנווג הילדה לנעם (י"ל כלנס היל הכת), וחוז גון לפוטל מהיען היל כתונן, ר"ל צויה היל כל לפוטל להתנאנאות, ובבב נריה סבב צני לנכליים ווינס צויס וו"ז פוחיל ווינס דומייניס כפטלות, ע"כ גמל כי האני כבב צוות ומפני חת, ר"ל מהן חת, ווילר כבב גינס נכת כפטלות, כי האני כחאן נמאנט, ווילר כבב נוכלאן, ופתח בה ר"ג לפטל מלת הוליס ותומייניס מהיען גאלס פט, ושי' נא, כי כל נכל גון יאנן דתוליה ולחתמיות, כי נהמאנות היל סבכות סנטנו גולס, ובס קליר והמחנא ווילר, וכל כבב סבב ריוות מעמדס כננד האניש מסל לאקנושיס בתאייעי פה כננד מסב היל פול כי י"כ הפלס בייניאס: (קטו) ולזה כבב: (קיז) פיען למילה חות נא: (קיח) פיען היל ואפונט נעליהם כילר תקוכ הדרת על זירקה, וכגענדס

שםות כח תוצאה רלב 463

**וְתֹלַעַת שָׁנִי וְשֶׁשׁ מִשּׂוֹר: טוֹלְקָחָת
אֶת־שְׁתִּי אֶבְנֵי־שָׁהָם וְפִתְחָת
עֲלֵיכֶם שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: שְׁשָׁה
מִשְׁמָרָתֶם עַל הָאָבָן הָאַחַת וְאַתְּ
שְׁתָא דָאַשְׁתָּאָרוּ עַל**

אונקלוס

**זָכְבָּעַ זְהֹרִי וּבְזַעַן שְׂזִיר: שְׁמַבָּעַ יְתִת פְּרַטְּין אַבְנֵי
בוֹרְלָא וְתְגַלְזָף עַלְתָּן:
שְׁמַהַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
שְׁתָא מִשְׁמָהָתָן עַל
אַבְנָא חֲדָא וִיתְ שְׁמַהַת
שְׁתָא דָאַשְׁתָּאָרוּ עַל**

אבן עזרא

ותשים בפוך עיניה (ט'ב ט ט) (כלנו), וזה לא יתבונן שלא היה גוון נפק שרש, כי הוא על משקל אודם, והבבב נדיל ספרדי אמר כי יהלום הוא הנקרא אלם שהוא שובר כל האבניים, ונוקב הבדולח מנורת הזולם פעב (ישע' טא ז) (קהל) (טו), והוא יודע גוון אבן יצחר, נס אהלה, אל הלה, וזהו אבן שבבל טי שהאבן היה באצבעו לעילם יראה הלויות (קהל) (טו), ואין להטמה על זה, כי בח יטצא בתוכהן כל אבן ואבן, כי יש אבן שמשבצת את הברול (קהל), והטעדרת את הדם (קהל) וזההה מהחומיין, והגשברת העולם על טזולש (קהל): (זיה'ק). ולרכז אלה האבניים אין לנו דרך, רק הגאון טי אודם מאודם (קהל) (יח) והאבניים שהם ארומות הם רבות, וכי פטרת תרנום גוף בדשות שחור (קהל) (טו) בעבור

הקו (כלנו) וכן בדרושים, רק כחון שארש החטפה עליים הם נראים, כי יש הפרש ביןיהם, עי כן טים וילא יה החשן (פ' כח) שפי' מהטעם כמו יstor, ואין לו אח במקרא (קהל) (יב): ט ואמן השרם. לבנה, ובארתית בורלא (rangle) זינו ולשון ישמעאל בלאור (rangle) ואין לנו דרך בבירור לדהת אבני הטלאים (קהל) כי הגאון הרנסם ברצונו, כי אין לנו קבלה שישכוון עליה (קהל) כי הנה ראיינו שהרנס ספריד לבן, ואני רק אודם (קהל), ואין טעה מאידם הבתו בראשו (קהל) כי ידיע כי חטש הם גווני העיניים, הלבן וברקת (קהל), ואודם יירוק ושחור (קהל) והנה בעבור היהת האודם האטצעי ימצא על מינים רבים (קהל) (יד) ותרנום גוף בדשות שחור (קהל) (טו) בעבור

קרני אור

כל המל, וצפס סגולטיים גמל, חס חלה לדעתי מספריט, לא חכין כ"ה מכעלין וככפל, ר"ל מסעלין צסום מכונת בגנליים וכוכבאים אויר כס, וככפל ג' סגולס וכומתו כמא כס, ואלה תכנן לותם פיטיך או תסיס מסאנטיליס: [יב] ו[ז]
ג'ליח פ', נין הכרמתק וכסלה וכגדיל'ל מלכטו. וחותמי הכל' (סוטה מו ז) ר'ל כס' כסות וגוכשי הלאבות, וכן פ' הכל'ק, ורבא'ן פ', כמו גם יסת, מן בית נול'יס יסת ד' (א'ט' טז)
ב' עין כתיל'ה ונתקוק כתלו'ס כסא'ן וסוא'ן: [יג] ס'ו ח'ן זוכית טכני ולען מלוקות, וס'ו נול'ה וכט' נול'ה מוקות, כה להלצות הלא' פנ'יס כט' נול'ה מוקות וחס'ר פזיות,
ומסילה פ'ל'ה נמי בז'ים'ה כס'ו תחת לטו'ו (צלע' פגנוויס)
ו'ז' מוקיפיס כט' נול'ה נט' נול'ה ע'יס' ותחז'יק הכל' ותחז'יק
ס'ל'ס, ותועל' נול'ה, ותעל' פ'ל'ס, ותעל' נט' נול'ה נט' נול'ה
כ'רשות מ'ת'ל'ס: [יז] ולכ'ת'ת כ'ר'ל' פ'ו מ'ל'ה ח'ל'ת'
ו'ס' נול'ה ח'ן ו'ס' נול'ה פ'ו כ'ר'ל' ס'פ'ו, וכן כ'ר'ל' נול'ה
ב'ג', פ'ו נול'ה ח'ל'ת, ותעל' נט' נול'ה נט' נול'ה
כ'פ'יס, ו'ג'ב' ו'ז'יט' פ'פ'יס ו'ט'ל' פ'ל'ס, ו'ו'ת' "ז'כ'ז'"
וע'ז' נל'ג' מה ס'ט'ל' ע'ז', ו'כ'ט'ב'ט' "ס'פ'ל'ו'ן" וכ'ט'
ס'מ'פ'ל'ינ'ה: [טו] וכן פ' "ה'ר'ל'ק" להן מ'ס'ג'ים י'ק'ר'ם ו'ס'ו'
ב'ז' ב'ז'ו'ה, ו'ו'ת' "ה'ו'מ'ל'ג'ד'ן" וכ'ר'ל' ס'ל'ג' ו'ה'ג'ן
Smaragd נ'כ' י'וק' ו'ס'מו': [ז'ז'] לח'ר', ו'ז'ב'ט' ח'ר'ג'ס
הי'ז'ו'ל'ד', וכ'ט' ל'ל'ג'נ'ג', וכ'ט' נ'ג'ג' ג'ל'ס' ק'ר'ל'ס
מ'ל'ז', ז' ז' נ'ג'ל'ת' ק'ל'ג'נ'ק'ו', ו'ס'ג'ל'ס' ל'ס'ק'יט'
ס'ת'ג'ו', ו'ל'מ'ג'ס' כ'ל'ו'יר' ו'ח'ז'ק' ס'ל'ו'ת' כ'ת'ו'י', ז'כ'ט' כ'ת'ב' ס'ו'
מ'ל'ק'ק'ז', וכ'ל'ס'ו' ט'ר'נ'י ז'ו'ל'ה, ו'ו'ג'ל'ס'ו' כ'ל'ל' כ' ל'ט'ג'ו'ס' פ'ל'ו',
ו'ט' פ'ל'ל' "ה'ו'מ'ל'ג'ד'ן": [טו] ו'ו'ת' ס'כ'ק'ל'ס' פ'ז' נ'ל'ג', ו'ז'כ'ע'
ת'ג'ל'ס "ל'ל'כ'ל'י" וכ'ט' ע'ז' פ'ג'ל'ג': ז' ז' ולכ'ת' כ'ר'ל' ס'ז'ו'
ג'ק'ל'ג' פ'ל'ל'ג', ו'ס'ו' נ'ג'ג' ל'ו'ה' ע'ל' ס'ס' ק'ר'ס' פ'ל'ו', ו'ז'ג'
כ'ר'ל' ב'ז' ז' י'ה'מ'ל'ג'ט' כ'ל'פ'ז' ז' ז'ל'ג' ה'ל'מ'ס', ו'ס'ו' כ'ט'ר'ס'
ו'ק'ר'ס' מ'ז'ד', ו'ו'ז'ס' ו'ל'ח' ז'ו'י'ו', ו'כ'ל'ג' ע'ז' ג'ל'ל'ז'
ו'ג'ל'ג'ז' י'ג'ג' ע'ז' ג'ל'ל'ז' ו'ג'ל'ג'ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

יהל אור

(כלנו) עיין מה לך: (קהל) ור'ז'י ז'ל' פ'י, "ל'זון
נ'הוק ו'ס'זון ער'ני קו'ן כ'ל'כ'ר'ט", ז'זון
מ'קו'ן ר'ט'ז': (קהל) ו'ג'ר'ל'מ' ג'ל'ס'זון ז'יון ג'ה'מ'ר ע'ל'
ה'ע'ב'ר'ת' ק'מ'ו'ט' ג'נ'ק'ב', ו'ס' ק'ו'ב'יס' ו'ג'ל'ט' ג'ק'וב'יס':
(קהל) ה'ל'ל'ג' ק'ו'ד'ס' ק'ר'י'ס', ו'ג'ס'ר'ס' ז' ג'נ'ל'מ' ג'נ'ר'ב'י:
ה'ל'כ'ל'ו': (קהל) פ'י' ה'ג'ן ז'ל' (ב'ר'ה' ב' י'ה') ו'ג'י'ז'ו'ר'י
ס'ס': (קהל) ע'ז'ן כ'פ'י' ה'ה' ז'ל' (ב'ר'ה' ב' י'ה') ו'ג'י'ז'ו'ר'י
ו'ג'ל'ר' ו'ג'י'ז'ו'ר'י ס'ס': (קהל) פ'י' ג'ט'ו'ר' ה'ר'ה'ז'ן ה'ז'ס'
ה'ז'וד'ס', ו'ג'ט'ו'ר' ה'ז'ה' ס'פ'יר', ו'ס' ס'פ'יר' ג'ז'ב'
ה'ז'וד'ס', ה'ל'ג' ס'ו'ה' ג'ט'ו'ר' ה'ר'ה'ז'ן ה'ז'וד'ס': (קהל) ו'ג'ר'ק'
מ'כ'ר'ק' מ'ה'ל': (קהל) ו'א'ב' ט'ז'ג' ג'ו'ג'י'ן ס'כ'ה'ז'ן ג'ל'ל'ל'ס'
ב'ה'מ'ס' ג'ו'ג'י'ן ס'ג'ל'ר'יס': (קהל) ג'ו'ג'י'ן ס'ג'ל'ר'יס' י'ט' ל'
ה'ר'ב'ה' ג'ו'ג'י'ן, וכן י'ה'מ'ר (ל'מ'ט'ל'ס כ'פ'י' ה'ק'ל'ר' כ'ל' ז')
ו'ל' י'ק'ס' ע'ל'ז' ג'ג'י'ן ה'ח'ן ג'ע'ז'ו'ל' ה'ז'וד'ס', כי י'ס'
ה'ז'וד'ס' כ'ל'ס', ו'ז'וד'ס' כ'ר'ק' ו'ז'וד'ס' ס'ס'פ'יר': (קהל) ו'כ'ן
ב'ג'ר'ט' ז' ג'ג'ה' "ג'ע'פ'ט' י'ה'ק'ו'ת' ס'ח'ו'ר": (קהל) ה'ז'ה'
כ'ה'ל' ס'ח'ו': (קהל) ו'כ'ן פ'י' ה'ר'ל'ק' ו'ל'ז' ז' מ'ל'ר': (קהל)
(קהל) ו'כ'ן פ'י' ה'ר'ל'ק' ו'ל'ז' ז' מ'ל'ר' ו'ס'ר'ל'ג'ג', ס'ה'ז'
מ'ע'ז' ה'כ'ה' ה'ל'מ'יו'ז' ג'ז'ז'פ'ן ס'ט'ל'ס'ז'ס' ה'ג'ל'ס' ה'ג'ל'ס'
י'ס'ל'ה': (קהל) ס'ו' ה'ג'ן ק'מ'ל'ג'ג'נ'ט'י': (קהל) ו'ו' ה'ס'ג'ל'ס'
י'ס' ל'י'ט'פ'ה ל'ר'פ'ה ר'ע'יפ'ת' כ'ל'ס' מ'כ'ל' ק'מ'ק'ו'ז' ט'י'ן ק'ר'ט'
חו'ר' ה'ע'ר'ה' כ'ה': (קהל) פ'י' ה'ג'ן כ'ל' ו'נו'ה' ס'ת'ב'כ'ר' ה'ז'ו'ת'
ת'ג'ל'ס מ'ס'ל'ס' מ'ל'ס' ר'ו'ה'ט'ה, ח'פ'יל'ו' ה'ס' ח'ב'כ'ר' ה'ז'ו'ת'
ת'ז'ו'ת' ק'ט'ו'ת' כ'ל'ן י'ס'ה' ל'ה'ס' ס'ל'ס' ר'ו'מ'ו': (קהל) ו'ג'ל'ל'ז'

ב'ס

לא ח'ב

שמות כה תצוה

אונקלוס

א ב ג א תג' ית א
ברתי לדת הון : י"א עבד
אמן אבן טבא כתוב
טפרש בגוף דעקו
הגלוף ית פרתין אבניא
על שמחת בני ישראל
תשקען מפרקן דדהב
פעבד ית הזון :

ריש

(י) כתולדות. סדר קוליו להען קמעון
לו יסודן ונפתלי על קלה. ועל קמעון
גד חקל ישכל זבולן יוסף וגנימין מלך
שכן יכול כתוב במקומות מולדתו כי חותם
כל חחת ולחמת לא) (יה) מעשה בראש
אבן. מעשה חומן כל האניש הרכז והנוק
כוח לתייה שלוחיו ולפיקח כוח נקור
פתח נסופה לב). וכן חרץ פליס נטה קלי) (ל)
מלח סל עלייס. וכן חרץ ברזל מלך לד)
כל אלה דזוקיס ופטומיס: פתווי חותם.
כתרנומו. כתב מפלצת גלע דעוזה לה)
חרולות חותמות בטוכן כמו טחולין חותמי
טבעות כסם למחוס הרגלות כתב ייכל
ומפורה: על שמות. כמו נסמות לי):
פסבות טשבצות. מוקפות שהניש במתנות
למדת קהן ומסקעה במתנות נמלות
כהן סובכת היל קהן סביב ומצלב

זהל אור

ערני "הממל" ונתמו הרים, וכן פ"י הדריך וכי-
כערוך הטלט: (קמ) גלען ערני "מקיק" וכי הנקן
קחרינעלן: (קמ) וכי ת"ה ונרכן, יוונ"ט "וכרכתק"
סלוון מבהיק: (קמ) שין לות קכו:
(קמ) שין קרני היל הערת טו: (קמ) יספה:
(קמ) לויית נאלה, וגנ"ה בירלה, וכן גס נרכני,
כילדין (הייז כה, טו) ומלה ירוק ויו"ת בירליות
קלה, וכתיי דלאלה: (קמו) "כידוכס ריו כטס"
ה. הרים לעור כנוני תכלת, כי הצלחת חסוב מכל
הנכוונים טהור דומהليس, ויס דומה לרקיע, ולקיים
דומה לכטב הכבוד: (קמו) ציוו"ה כב: (קמ) וכן
ט"י רקס ויל ולן כן דעת הרמץן זיל (למטה כה
ו) עין קרני היל קמלה יד וטו טס: (קמ) ולשת
כלהמ"ס

לנ"ט יסוד, ויג"ז כלול מגווןים כרכס, אלומות, אטוף, יוקם, ופנום
על גאניס בוגיס, וינגנאל מסט טוח הילוק ווילוק ציסי, ופנום

שְׁמוֹת הַשְׁשָׁה הַנּוֹתְרִים עַל־הָאָבָן
הַשְׁנִירָת בְּחַתּוֹדָתֶם: אֲמַעַשָּׂה חַרְשֵׁשׁ
אָבָן פְּתֻיחָתָה חַתְּמָתָה תְּפַתָּה אַתְּשָׁתִי
הַאֲבָנִים עַל־שְׁמָתָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִסְבֵּת מִשְׁבָּצּוֹת יְהָבָתָה תְּעִשָּׂה

אבן עזרא

ברצונו שלא ראייה (קמ) (ויפ), וברכת מגורה
ברק (קמ) (ב), ורכות הנה ככח, ונופך שחור,
מנורת והלט בפק (ט"ב ט ט) זהה רחוק, נס
ספיר אבן לבנה, בצדות לבנת הטפירו (ילבילה כד
ז) (קמ), והוא פירש נבן, ויהלום, אטר הגאון
ברצונו שלא ראייה, וייתר קרוב היה ליהו
מנורה והטמה סיסרא (שופ) ח כי, והיא אבן
חולבת כל האבניים (קמן), ז"א כי "אהלמה" אבן
שтолדה להראות תלות, והנאון אטר כי ישא
בחטורת השין; בסימן בישון קדר (קמ) (כא) וככלו
נמש קיר כנירים, והאמת אליא נוכי ירעם,
והנה בחלק יוסף השם (קמ) (כב) שפטנו אבני
האטר, והנה הוא חשיב כנד כל ישראל, ובני
כאשר הוועתין, והנה אבני האטר ואבני
חמתן לוכרון לבטא ולירקע (קמ) הכתוב בספר
יחוקאי (קמ) שהוא על ראש החיים:
יא מסבorth, שההיינה טשבצית והב סביבות
האבן (קמ) ויא פ"י הכתוב אם היה פרובעת או ענוה,
ויא רעמי שהיא ענוה מעדרות טבאות (קמ) ויא
למדת קהן ומסקעה במתנות נמלות כמתנות
כהן סובכת היל קהן סביב ומצלב

קרני אור

כיס וטו סלט גדול ומולא כטול נכסף וסוככ, וכוס גלוס
כתכלית, וכן חאגנינו, סטוקן, יו"ת סזוקת, וכט"ז סמקת,
וחחכ טט"ג נסנוותה סלהות טסיט, הגמוא היל ז"ז
גוטמו מהלי סנקרים ומזון פולויל ומטייל קלים, וטאן
ט, וויטל לאחמאן ולעטאל:
[ויפ] הו"ת ירkan, יוונ"ט וט"ז חילגנו יילקון, ולי"ז גמוא
כתב גאנלען פלגי זאל"ר וכחכ ליב"ה, סיל הנקן יילוק
ככלתי בקרקע בויס וינקלת פלאהמ"ה, וטוא מין געך טסוח
ב"ז ידוק כבלתי, וכחכ בט"ג לאטס יילוק ופנולטה נילטן ולוחק
כלב פחלומות ולטסיל אלאנס ולסרכות כבמתק ולמאלית פלייט
הנטלה: [ב] וכלהן פלסי ועפלחני, וכחכ דכ"ח זאנקלה כו
פ"ז סלונת כבלן ומוליכ נבל, וכאניג קלהה הילקלה, סנולאל
ובעליך נאנני לילקה (יבט) נד יג: [כא] וו"ת גטטלי,
עין טרוין סילן חנסנאל סכתב ספייה הנקן יילוק מליחס ז"ז
חרבנהה כगמר, ועין גאנל"ג מה זאנטל ט"ז, יו"ת מריגנט
האנטולע, וכט"ז מרגנאל, ורכ"ת כתב זאנקלה ז"ז
ז"ז יספ"ז, וסילג כלול מגווןים כרכס, אלומות, אטוף, יוקם, ופנום
על גאניס בוגיס, וינגנאל מסט טוח הילוק ווילוק ציסי, ופנום

בזק"ב רשי: לא) עין קרני היל קמלה כו זס פילרכתי צו: לב) אלו היל פיט ליל קמלה כתוב קמלה סוס ניל
הרש כבתי קאילן, הכל פכטיו פיקוד הרש פצח מחת פיר"ז היל דילוק להילן ווילס פטפה חרטס ניל
הילן (גאנל) ז"ז לב) יטט"ת מיל ג: לור) זס זס יג: ז"ה) כ"ס נמלות פנוייטה, ונטאנס גלט דילוקן: לה) וטן גלו פסז

רלן 405

שםות כח תצוה

**אתם: י וְשָׁמַת אֶת-שְׁתִּי הַאֲבָנִים
עַל בְּתַפְתַּת הַאֲפֹד אֲבָנִי זְכָרֵן לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁאָא אַחֲרֵן אֶת-שְׁמוֹתָם
לִפְנֵי יְהוָה עַל-שְׁתִּי בְּתַפְיוֹ לְזְכָרֵן:
ס שְׁנֵי יַג וְעִשְׂרֵת מִשְׁבָּצָת זְהָב:
יד וְשְׁתִּי שְׁرָשָׁרָת זְהָב טְהוֹר
מִגְּבָּלָת תַּעֲשֵׂה אַתָּם מְעִשָּׂה עֲבָת
וְנִתְּתָה אֶת-שְׁרָשָׁרָת הַעֲבָתָה**

אבן עורא

יב וְטַפֵּם זְכָרֵן יַתְבִּרְא יְך בָּסָר (קמ) : יַג וְעִשְׂרֵת
מִשְׁבָּצָת זְהָב . הַנְּשָׁהִים (קג) בְּדִימָתָן עִינִים (קיג) אֵ
יַד וְסֶלֶת שְׁרָשָׁרָת . כְּפָלָה הַעַיִן (קג) זְכָרֵן , וְאֵם
סְכָנִים כְּמָטוּסִים לְפָנֵי וְיַזְכֵּר לְדִקְמָס (לה) :

לְאֵיכְפָּלוּחוֹ שְׁוֹה , הַוָּא שְׁרָשָׁת נְבָלָת (פי' בב) (קג) ,
וְלְפָרֶשׁ בְּלָשׁוֹן הַקְדָּשָׁה סֶלֶת נְבָלָת , וְמְלֹוֹת
דְּבוֹת , בְּטֻשָּׁה הַחֲשִׁין , נְבָטָה חִשְׁן קָשָׁה (קג) :
(פי' יק) . מִגְּבָּלָת . יְהִוָּתָן שָׁוֹת (קג) וְחוֹא סְנוֹת
גְּבָל (קג) : בְּעִשָּׂה עֲבָת . מְנוֹרוֹת בְּלָא לְאֵלה עֲבוֹתָה (ייח)
וְיַג) וְהַתְּיַיְּזֵר שְׁרָשָׁרָת (קג) וְהַשְּׁרָשָׁרָת יְדוֹתָה (קג) וְ(בָנִים
לְסֹוף גְּבָל שְׁחָקָן מְפָטָה חָוֹסָס : טַעַשָּׁה עֲבָת .

מְעַטָּה קְלִיעָת מָוִתִּין וְלֹא מְעַטָּה נְקָבִים וְכְפָלִים (לט)

כְּלָוְתָן שְׁטוּסִין לְעַלְדָּטָקָהוֹת (ט) שְׁקוּלִין חַיְנִיכְתִּיכְיִלְכָּס : וְגַתָּה אֶת שְׁרָשָׁרָת . סֶלֶת

טְבוּפָוָת (סא) הַעֲקָוּוֹת מְעַטָּה עֲבָוֹת עַל מִסְכָּלָות הַלְּלוֹ וְלֹא
טְזִיטִין סֶלֶת סְכָלָות וְלֹא דּוֹוָהָת קְבִיעָוָתָן וְלֹא תְּזִין מְקָסָה לְוֹוָהָת
סְלָמָוָל כְּלָוָן לִי לְוֹוִי הַלְּלוֹ וְלֹא טְמִיד כִּי צְפָרָתָה הַחֲצָן מְזָוָר וְמְלֹוֹכוֹ
קְבִיעָוָתָן וְלֹא נְכַתֵּב כְּלָוָן הַלְּלוֹ לְהַזְדִּיעָת מִקְלָת לְוֹרָק הַמִּסְכָּלָות-סֶלֶת לְעַטָּות עַס סְלָמָוָל
וְכַתֵּב לְךָ זְהָמָת לְוֹמֶר לְךָ אֶמְקָלָות כְּלָלוֹ יְזָקָקָנוּ לְךָ לְכַתְּעָה סְכָלָות מִגְּבָּלָת

קרני אור

הַכְּנִים וְלֹא (כְּלָהָמִיק פ"ט ס"ו) סֶלֶת כְּיָוָן וְכְנִים יְהָמָל (טט)
כְּנִילָה סֶלֶת צְפָל כְּכָלִי סְכָלִי) וְלֹא הַתְּכָתָה זְיַכְּפָלָה פְּלָוָת
סְהִמְלָאִי סֶפֶוָה כְּמוֹ פָּיָן סְטוּלָה , כְּמוֹ סְלָכָת גְּכָלָת , כִּי
סְהִמְלָתָה זְהָוָה בְּלָכְתָה , וְכֵן (צְטָת יְמִרְס"י קלו) סְלָכָתָה זְכָפָל
(קג) וְכֵן פ"י רְסָ"י וְלֹא מְיַוָּטָה מִסְכָּלָות בָּ' : (קג) וְהָלָה
חִינָּס (לט) הַכְּנִי הַלְּפָטָה , הַלְּלוֹ קְנוּפָוָת כְּיָוָן כְּסָפוֹ
הַכְּתָפָות לְכָנִים נְהָזָן רְחָצִי הַכְּרָצָרוֹת , וְסִיוּ לְמַמְלָא
עַל הַכְּתָפָות כְּדִימָת סְתִּי צְיִיס : (קג) הַעַיִן פְּלָל
סְלָוָה הַרְיָה כְּפָל כִּי סְרָטוֹ "סְרָטוֹ" : (קג) וְצְנִים
מְגַזֵּעַ "סְרָטוֹ" : (קג) קָשָׁה לְסְרָטוֹס : (קג) וְקָרְוָה

לֹוָה פ"י רְעָ"ס , מְכוֹנוֹת מִקְלָה כְּכָתָפָות הָלָקָה כְּמָלָה תְּדִכָּר , וְעַיִן
רְאַנְיִס : (קג) וְסְרָטוֹ "עַכְתָּה" : (קג) וְסָס סְלָלָה עַזְוָוָת כְּעַזְוָוָת
מִקְלָיָס

מְקֹבֵב רְשִׁי : (לט) וְכֵוָל "זְוִילָה" : (לה) זְאוּלָה פ"ט מְתַמְּתָה : (טט)
וְפִינְזָן כְּלָהָמִיק כְּכָלָה , וְפִינְזָן כְּכָלָה וְלֹא פִינְזָן כְּכָלָה
מְתַמְּתָה : (טט) וְלֹא פִינְזָן כְּכָלָה : (טט) וְלֹא פִינְזָן כְּכָלָה

אונקלום

י' גִּתְשִׁי יְתִרְפְּטִין אֶת-שְׁתִּי אֲבָנִים
אֲבָנִיא עַל בְּתַפְתַּת אֲפֹדָא
אֲבָנִיךְרָנוֹא לְבָנִי יִשְׂרָאֵל
וְיִטְוֹל אֲפָרָוִת שְׁמַחְתָּהוֹן
קְדָמָי יְעַל תְּרִין בְּתַפְוֹהִי
לְדִכְרָנוֹא : י' וְמַעֲבֵד
מְרַפְּצָן דָּרְכָן דָּבָר דָּבָר
יְוַתְּרָתִין תְּפִין דָּסְבָּדָגִי
טְהָרָתָהוֹן פְּעַבְדָּבָד יְתָהָרָה
עוֹבֵד גְּדִילָה וְתָהָרָה יְתָהָרָה
תְּפִיאָ גְּדִילְתָּה אַלְלָה

רשוי

שְׁמַכְּלָוָת בְּכַלְפּוֹת סְלָמָוָל : (יב) לְזָכְרוֹן .

טְהָרָה רְוָחָה לוֹ) סְקָלוֹס כְּלָוָק כְּוָה הַתָּה
סְכָנִים כְּמָטוּסִים לְפָנֵי וְיַזְכֵּר לְדִקְמָס (לה) :

וְלֹא פְּלִיכָּס לְךָ עַמְּה צְפָלָס זְוָה מִקְלָת
וְלֹא פְּלִיכָּס פְּחָקָן גְּוָמָל לְךָ פְּרָלוֹק :

לְאֵין וְכְפָלָס פְּחָקָן מְגַזְּלָה וְלֹא פְּלִיכָּס מְגַזְּלָה
טְזִיטִין סֶלֶת סְכָלָות וְלֹא דּוֹוָהָת קְבִיעָוָתָן וְלֹא תְּזִין מְקָסָה לְוֹוָהָת
סְלָמָוָל כְּלָוָן לִי לְוֹוִי הַלְּלוֹ וְלֹא טְמִיד כִּי צְפָרָתָה הַחֲצָן מְזָוָר וְמְלֹוֹכוֹ
קְבִיעָוָתָן וְלֹא נְכַתֵּב כְּלָוָן הַלְּלוֹ לְהַזְדִּיעָת מִקְלָת לְוֹרָק הַמִּסְכָּלָות-סֶלֶת לְעַטָּות עַס סְלָמָוָל
וְכַתֵּב לְךָ זְהָמָת לְוֹמֶר לְךָ אֶמְקָלָות כְּלָלוֹ יְזָקָקָנוּ לְךָ לְכַתְּעָה סְכָלָות מִגְּבָּלָת

יהל אור

הַרְמָגִים וְלֹא (כְּלָהָמִיק פ"ט ס"ו) סֶלֶת כְּיָוָן וְכְנִים יְהָמָל (טט)
הַרְמָגִים עַגְוָלוֹת סֶלֶת יְצָהָרָוָה סְכָנִין עַגְוָלוֹים
כְּלָי הַלְּיָוָן : (קג) עַיִן פ"ט צְוָה כְּפָיָה סְקָלָר :

(קג) וְכֵן פ"י רְסָ"י וְלֹא מְיַוָּטָה מִסְכָּלָות בָּ' : (קג) וְהָלָה
חִינָּס (לט) הַכְּנִי הַלְּפָטָה , הַלְּלוֹ קְנוּפָוָת כְּיָוָן כְּסָפוֹ
הַכְּתָפָות לְכָנִים נְהָזָן רְחָצִי הַכְּרָצָרוֹת , וְסִיוּ לְמַמְלָא
סְלָוָה הַרְיָה כְּפָל כִּי סְרָטוֹ "סְרָטוֹ" : (קג) וְצְנִים
מְגַזֵּעַ "סְרָטוֹ" : (קג) קָשָׁה לְסְרָטוֹס : (קג) וְקָרְוָה

לֹוָה פ"י רְעָ"ס , מְכוֹנוֹת מִקְלָה כְּכָתָפָות הָלָקָה כְּמָלָה תְּדִכָּר , וְעַיִן
רְאַנְיִס : (קג) וְסְרָטוֹ "עַכְתָּה" : (קג) וְסָס סְלָלָה עַזְוָוָת כְּעַזְוָוָת
מִקְלָיָס

אונקלז

מְרַמֵּצֶתָא : טי וּמְעַבֵּד
חִשֵּׁן דִּינָא עֹזֶב אָמָנוּ
כְּעֹזֶב אֲפֹודָא פְּעַבְדָּנוּ
בְּהַבָּא תְּכִלָּא וְאַרְבּוֹנָא
צְבָע וְחוֹרֵי גְּבוֹן שְׂוִיר
פְּעַבֵּד יְתָה : טו מְרַבָּע
יְתִי עַט זְרַתָּא אַדְכָתָא

١٢

המבחן מונע על הממצאים הכללו: (טו) חישן
טשפט. סמכפל על קלקלן קרין טב) לר' י' מיטלט שטברל לבליו ובנחתמו חימת
דרישתנו בלבני' שטטפט מסמך ג' ל證ות
לבלי טענות בעלי קרין וגמר קרין ונונס
קרין טג) חס עונס מיתח חס עונס מכות
חס עונס ממון. וזה מסמך לשון בירול
לבליים סטפלס ומבלר לבליו מר): במעשה
אבד. מעשה חותם וממחמתה מינין:
(טו) זהת ארכו וזרת רחבו. כפול זומונעל
לו לפניו כנדלו סקלמל ושיוע טל לב
הקלן טה) תלוי בכתפות ההפוד הנקחות
מחוריו על כתפיו וכקפלות ויולדות לפניו
מעט טו) והמבחן תלוי בכך בCELERות וטעות

איך אמר שאול נס באורים (ש"א כח י) (קע)
באפור משה בטשפט האורים (קע), על בן נקרא
אם הדבר תלוי בחשן יבדו, לומר אמר הגישה
א יתפרק, ולא ישאל שואל בחשן אלו היה
אונגה לך, ועוד כי האפור היה גROL מהחשן (קע)

יהל אור

כליים אלה וכללית כל הוליות : (קמ) כמא"כ
 כווע יוייה כפול (פ' טו) ר"ל סיויה רכוע מהל
 נכפל וכיווח חרכו חמה ורחכו ורת שכותה לי חמה ,
 דת הענול נקלת חצנו (קוואדרהט) : (קמג) הזרת
 וזה חנור : (קמד) ר"ל סמניס ומחמסה חיש" עיין
 מעלה חותם : (קמו) ט"ס יט פה , ולו חוכל לכוון
 לדוד (ט"ה כנ"ט) וכן נט"ה ל"ז "הניתה נח לי האפוד"
 כי טס כתוכ שחרוזן היה טס" , וחלון היה חצן
 (קפס) כי החלון היה טס : (קפט) געת טליה בתקלאג :
 גם מר גס במלויס : (קעה) נשתי חנגי הצעם טהייו למשלה
 גס לו קיו כהקוד חניטר : (קעג) וכן פי' הרטא"ס :
 יום : (קעו) וככל מкус טים לדער גדור ולדער קטען
 יבנה

טפקורי ובאוורי רשיי: מב) עין זכמים פט כ, זכירות לימי יומת פ"ז ס"ג, פל מפי קלין: מג) וכן פ"י רס"ו ז"נ (יבע"ז נז') מפקט מבחן בלאם לנטות תחלה טענות, ונחל קלין, ומצטלב בזוטרין אותו ניקוכין: טד) וכן גמאל דין: מה) (מטה פ' ד: טו) נחנן כי הרכז חמס נת ו' טזחים ויתמי' כופנים היו וביים הרכז ג' טפחים וגיחנו ג' טזחים لكن פ"י כפוף למחדל בכיס כפוד כי אלה הרכז זולת רחנו זולת כחו זורה תלי חמס פל בזבז טפחים (תוספות כליס ב"ג קב"ז):

שמות כח תצזה

עַל-הַמִּשְׁבָּצָת: ס טו ועשית ח' שני
מִשְׁפָט מְעִשָּׂה חֶשֶׁב בְּמְעִשָּׂה אָפָר
תְּעִשֵּׂנוּ זָהָב תְּכִלָּת וְאֲגָמָן
וְתוֹלָעָת שְׁנִי וְשִׁשָּׁה מְשִׁיר תְּעִשָּׂה
אתו: ט רְבוּעַ יְהוָה בְּפּוֹל זָהָת

בן עזרא

והחישן רכוע (קס) (כח) : **טן** ולפי דעת זורת ארכו
זרות רחבו רבו ג'נדז הענויל (קסל) אי כנידת
מלואת האבניים (קסג) והנה יהיה על לב אהרן, אין
זאת דעת רבים, והנה האפוד בדמות בגד, ויש
באמציאותו עשוי עלייו ח'שב (קסג) וכו' יחגור אהרן, יסוד
האפוד זה החישן סתום, ואני אגלו ברטיות, מצאנו
כהוב שטוניות איש נושא אפוד בד (ש"א כב יח) (קסג)
ירביהם פירשו מהו שהיה ראוי לשאת האפוד (קסג)
זהה הפ"י איןנו נכוון, כי אפוד טsha איןנו בד לבדו,
רק היה מהבשת דברים (קסג), והנה ציטו הבהיר'ס
אפודים בדמות אפוד טsha, והתורה לא אסורה זה,
יה cedar שאמר אפוד ירד בירדו (ש"א כג ז) ולא אמר
האפוד באשר אמר שאל הנישת האפוד (שם שם ט),
כי שם כתוב שהארון היה שם (קסג) וזה טעם
ישראל לו במשפט האורים לפני ד"ר (במד' כז
כג) (קסג), ואם היה אפוד אביתר אפוד טsha, הנה
יבנו החישן, כי כן כתוב ולא יוזח החישן (ימטה פ'
כח), והנה אפוד אביתר בארץ פלשתים (קסג),
והשוויל באפוד, הכהן היה שואל בשתי אבניים (קעג) ו
חישן משפט, כי הוא ישופט ויוציא לאור כל ספק (קעג),
האפוד", גם הוא נכון (קעג) כי שניהם דבריים ו
בתפקיד מטהפוד (קעג) והטעם הבינתו טרוד האפוד

קרני אור

ל' ז בלאמ"ז : [כח] וכן (סוד מוליה בפרט) "וכחצן כמעצה הפהוד וכיון לנוף כגון נקודות סלהרכע", פ"י במו שבמזרות הנדרים נכללים י"כ זוכות נחלקים לד' דנותרים, כן הנטניות שנכפל ומיוחה חרכו חמה ורחתו זרת שכותת חלי חמה, וכשכופלו לחרכו ממש שכותת רכוע ורת על זרת; (קסה) מדת הענול קרייה הצלו (קוואדרהרט) : (קסכ) הזורת היא כמודת צטח מלוחת כאלכניות: (קסג) ח██ב האפוד והווע חגורו: (קסד) ז"ל, סמניס וממנסק חייס" עיין למצלחה חזות סו: (קסה) עיין נמעלה חזות סו: (קסו) עיין נמעלה חזות טט: (קסו) ט"ס יט פה, וילך חוכל לכובן הייך לתקן כתעות, הצל ט hollow לה נמלח הקניטה הקופוד, כיון הצל דוד (ט"ה כנ"ט) וכן בטה"ה ל"ז "הניטה נה לוי האפוד" ונתכן בנוסח "כabhängig חמל דוד", הייך נבהיר מה שכתוב טהරון קיה טס", וטהרונו קיה הצל טהול (טס יט) ועיין כריה' של קרני חור הערכה יט: (קסח) כי טהרון קיה טס: (קסט) בעת טהרה בלאמ"ג: (קע) טהרי בקיות האיכות שעס דוד, ובחקופוד עמו, ווילך יומל נס כחוליות: (קעה) נסתי האיני הנטניות טהרו למעלה על כתפות השופוד: (קסכ) מיל' לחמל טהול גס כחוליות, והם לה קיו' בחופוד האיכות: (קסג) וכן פ"י הרצע"ס: (קע) טיכנה טניאס מל טס חמד: (קעה) מטעס לה יומ: (קענו) וכל מקוט טיט לדב' גדור ולבד' קטען יוננא

טפקורי ובאוורי רשיי: מב) עין זכמים פט כ, זכירות לימי יומת פ"ז ס"ג, פל מפי קלין: מג) וכן פ"י רס"ו ז"נ (יבע"ז נז') מפקט מבחן בלאם לנטות תחלה טענות, ונחל קלין, ומצטלב בזוטרין אותו ניקוכין: טד) וכן גמאל דין: מה) (מטה פ' ד: טו) נחנן כי הרכז חמס נת ו' טזחים ויתמי' כופנים היו וביים הרכז ג' טפחים וגיחנו ג' טזחים لكن פ"י כפוף למחדל בכיס כפוד כי אלה הרכז זולת רחנו זילת כהוזב כחרכה תלי חמס פל בזבז טפחים (תוספות כליס ב"ג קב"ז);

שםות בה תוצאה

רلد 467

**ארכו נירת רחובו: י' ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טוּרים אבן
טור אדם פטדה וברקמת הטור
האחד: י' והטור השני נפקה ספר
ויהלם: יט והטור השלישי לשם
שבו ואחרמה: יג והטור הרביעי
תרישיש ושהם וישפה משבצים
זהב יהו במלואתם: כא זה האבנים
תהיין על-שםת בני-ישראל
שתיים עשרה על-שםתם פתוחה**

אבן עוזא

ועתה שים ינק, כי צורת האedor בנד (קענו), ובשתי קצוותיו שתי כתפות בחוברות (קעה) ועליו חשב אפודת באטצעיתו (קענו) ובו יהננ' אהרן, עלי כן נקרא אפודה (קפ), ושתי אבני שהם על שתי כתפות האedor, והם על כתפי אהרן (קפ), ושתיהן שרשיות נתוניות על שתי משבצות (קפ), והמשבצות נתוניות על כתפות האedor לטעה (קפ), וזה טעם "אל טול פניו" (פ' כה) ושתי שבשותם על שתי הכתפות, הכתף טמטה טמול פניו (קפ), וחשוב כי האedor צורת מזובע, יש לו ארבע מקצועות נראות מצד אחד (קפ) ומשבצות עם שבשותם בטקנות שלם (קפ) ושתיהן טבשות כאשר הוא למטה (קפ) ומדובר רחוב האedor (קפ), והחשן בפול, ועליו שתי שרשרות נתוניות על שתי שבשותם, והטבשות על שני קצוות החשן (קפ), ושתי שבשותם עוד על שני קצוות החשן אל עבר האedor טבושים (קג) כאשר הראייך, כי החשן תחת (קג), האedor בשפה אחת (קג) ולפי דעתך כי שדרות נביות (פ' כב) (קג) הם שתי שרשות הווה שهما גל משבצות כתפות האedor (קג), על כן כאוב ויתנו שתי העבותות הווה (למטה לפ' י) (קג) (כו): יז ושמם ומלאת. להיות חפתוח בשם כמדת האבן, ולא יהיה שם פקוט רק (קג)

קרני אור

יכלה נס-כגдол, וככלל עמו נס הקפן: (קענו) וכן נחנן כל טויליס ומיין (כו"י מהלך בס' יז) (קענו) ועתם כולם פירציש זיל עיין פ' ו-טס, והרטג'ס פ' צלופן להר עט טס לאכע זרכנות, היהיס זהוילו נס' יד, ותקיס פאלאנ מליח בנטעל: (קענו) כמין רלוונות טוויות תמיין הלאפוד לחחת ליטמן וויהת לאטאל וטס עולות מליחרי הכהן על שתי כחפיו: (קענו) קו"ל בלמיון הלאפוד דקה יהול ממעני לדי הלאפוד, וכי קוגר הוהו צהמצעיתו כנד נדו, וכוק ממליחת האפוד בנטעל: (קפ) וכן ילהמר (למעלה ס' ל) "ונגען הלאפוד נקרע הלאפוד", כי לאטן הלאפוד חנור: (קפ) כמא"כ למעלה פ' יב: (קפ) כמת"כ נס' יד, וכי נומן כארציות בטען הממציאות: (קפ) לאטנה מ"ל הכהן: (קפ) וויה הטעניות קנטם בכחפות האפוד לנטעל למיטה מן הכהן: (קפ) כמן טalgo מרוצע טים לו הלאפוד זויות: (קפ) סהממציאות נתוניות נרחלשי כחפות האפוד הטליוניס: (קפ) כמת"כ ס' יט ועשית צחי טכעות זוכב וגנו': (קפ) והוא ס"ה לעת מהכרתו (פ' כז) סמן לנטעל למיטה חצון נאפרן: (קפ) היה מכנים צחי קלות העניות בטכניות הנחותיש על סני קלות הכהן מלמעלה: (קג) טיתגס נענער הכהן טכלפי פניט סנהמר "גיתה" (פ' כז): (קג) לדשחוי זיל "חמתו האפוד", כי הכהן היה על האפוד: (קג) כי טס נטפה כחמתית נחכרו: (קג) זיל "בלסת גצלת": (קפ) וכן פ' רס"י זיל סן פון טלקנות נכלות הכתפות למיטה ולו פירציש מקום קכוון נסן פטטו מפרט נז': (קפ) ולא כוכפל טס: (קפ) ר"ל סבפותם ימלוח מה כל הכהן: כפ'

אונקלום

זרחה פקיה: י' וטשלט ביה אשלהות אבנה ארבעה סדרין אבן טבא סדריא קדרמה סמכו רקו וברקו סדריא חד: י' וסדריא תנינא אונטרבגדינו ושבינו וסבהתוזם: יט וסדריא תליתאה קנברי טרקייא וען עגלא: יג וסדריא רביעאה כרום יטמא ובוילא פנטזי מרפאן דרמ' ב' י' ה' ז' ב' באשלהותהן: אין אבניה יחנון על שמחת בני ישך אל פרתוי עסרי על

רשוי

כמו קמפורץ בטעין: (יז) ומלאת בו. על כס טהרבניים ממלהות גומות סמסנאות כמטוקנות לכיס קולו חותן בלטן מלוחים: (כ) משבצים זהב. ישו בטוליס זמלוחם מוקפים מסכנות וכב בעומק סייגר טיטמלט בעובי הלחן זכו לטון במלוחות כטיעול מלאי עכין כל חכמים יסח עומק צורת מזובע, יש לו ארבע מקצועות נראות מצד אחד (קפ) ומשבצות עם שבשותם בטקנות שלם (קפ) ושתיהן טבשות כאשר הוא למטה (קפ) ומדובר רחוב האedor (קפ), והחשן בפול, ועליו שתי שרשרות נתוניות על שתי שבשותם, והטבשות על שני קצוות החשן (קפ), ושתי שבשותם עוד על שני קצוות החשן אל עבר הראייך, כי החשן תחת (קג), האedor בשפה אחת (קג) ולפי דעתך כי שדרות נביות (פ' כב) (קג) הם שתי שרשות הווה שهما גל משבצות כתפות האedor (קג), על כן כאוב ויתנו שתי העבותות הווה (למטה לפ' י) (קג) (כו): יז ושמם ומלאת. להיות חפתוח בשם כמדת האבן, ולא יהיה שם פקוט רק (קג)

יהל אור

אונקלום

468

שפתות כח תוצאה

הוֹתֵב אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תְּהִזֵּן לְשָׁנִי שמהרתהון כתוב מפרש
עַשֶּׂר שְׁבָטָם: נב ועשית על-החישן
שְׁרִשְׁת גְּבָלָת מַעֲשָׂה עַבְתָּה זְהָב
טְהָוָר: נב ועשית על-החישן שתי
טְבָעָות זְהָב וְנִתְתָּת אֶת־שְׁתִּי
הַטְּבָעָות עַל־שָׁנִי קְצֹות הַחִשְׁן:
כֶּד וְנִתְתָּתָה אֶת־שְׁתִּי עַבְתָּת הַזְּהָב
עַל־שְׁתִּי הַטְּבָעָת אֶל־קְצֹות
הַחִשְׁן: נב ואת שתי קצוות שתי
הַעֲבָרָתָה הַהְנָזָן עַל־שְׁתִּי הַמְשֻׁבְּצָוָת

רישוי

ואם ישאל אדם יש רואו נדיי מדיר, יתקן בפתחה סמזכאות לנו פמות ולא יוכל: (כה) איש יחויסף (קלו): נב ודע כי שרשית נבלת כמו על שמו. כסדר תולילות סדר קהוניות טו: שרשיות (קלה), ועל דעתך שהן הנברחות (קלו), חודס ליהוקן פנדה לזמן עון. וכן כלס: והרי"ש האחרון כפול (ר) ואחר שיטיו החשן באבניים (כב) על החשן. בסכין הסמן לקביעת בטבעותיו כמו סטפורה למטה בעניין: שישה. בסון סלזי חיילן המלחין לחיילן לכהן ולנטקט במלחן אף חלו יסיו מהמלחין לחתן סבביס יסיו תלוי בקהלול וכן טמי סבביסות המלחינות למטה בעניין סמזכאות ואף סרכנות פFER מנים בין סלוק בסון סרכיס מה) וממל סהלייך יטילה כמו מס' סבביס טבביס טבביס (ט) ומ"ס אכדריקס (ט) וחני רותח לחדריו חלו סכללית נבלת צלצלה כל' מטנה (יא): נבלת. פוך מגבילות המלחין למטה שתקהטע בטבעות סייו נגובל בחנן וכל גבול נ' קלה (יב) חזומין נ' צלט'ז: טעה עבות. מעסה קליפה: (כג) על החשן. לדורך סחוטן כדי לקבוע צו (יב) וממל יתכן לו מל סטהו תחלה עסיקין עליו שלס כן מה כו' טהור וממל ונתה חת טמי בטבעות וכלה כנ' נטוניס צו סיה' נ' לכתוב במלחת האקליה ועקבית על קלת בחנן טמי טבשות זבב ולק' בסרכנות לריך חפה לפטור כן: על שני קצוות החשן. לכתה פחדות סכנדר כלוחל לימינית ולסמלilit הבחיס מול כמפות סחלפו: (כל) ונחתה את שני עבות הזהב. כן כן סרכנות נבלות בטבעות למטה ולא פירס מוקס קבוען בחנן עבביו מפלס לך סיה' מוחב להונן בטבעות ומדעת לך סגן אין כלחונות טכלי צפראת לה פקוידי לנו כוכפלו (יב): (ככ) ואת שני קזוות. כל טמי בטבעות ב', רלהס סל כל לחות וחתמת: חתן על שני התשבצות.

יחל אור

(קל) וכי מספר התינות: (קלה) פין קרוי חור העלה נב: (קלט) למטה כפ' יד: (ר) עין יבל

סקו"ב רשי: (טו) ויכו' פיזרו כפהל צבליו פהלה, ובסגנון זיגלון קידס לנו יונגו הנן לפס לדן צאי'ס דיאוכס (יפוסע יט ע) ויקלח נסיך לו נסיך לו האניאס: (טח) פין שחכתי מאנס בריך, בריך: (טט) נגמ' לא ב' צפי' גנו' צלט'ז: (ט) צה' צה' מא' וכון פ' כלחן' צ' צס, גנו' צן גנסירות פ', גנו' גנטו' סיסוז צו. צלא' ואכדריך סכני' יטילא': גנו' אקגולות פ' צ' צ' צלט' צ' צ' מא'ג: (גב) וכון פ' רצ'י: (ל' נ' גרכ' מט צו: (גב) גון צ'י' ביטפה עלי' גנט עט'ג'ב וגמאניג'ט: (נד) צס גאנגע'ה לנו כוכפלו:

**וְנַתְתָּה עַל־בְּרִכּוֹת הָאָפֹד אֶל־
מַול פָּנָיו: כֵּי וְעַשְׂיוֹת שְׁתִּי טְבֻעוֹת
זָהָב וְשְׁמָתָא אָתָם עַל־שְׁנִי קְדוֹזָת
הַחֲשֹׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עַבְרָ
הָאָפֹד בֵּיתֶה: כֵּי וְעַשְׂיוֹת שְׁתִּי
טְבֻעוֹת זָהָב וְנַתְתָּה אָתָם עַל־
שְׁתִּי בְּרִכּוֹת הָאָפֹד מִקְמַתָּה
מַמְלָל פָּנָיו לְעַמֶּת מַחְבְּרָתוֹ מִפְּעָל
לְהַשְׁבָּה הָאָפֹד: כֵּי וְיַרְבְּסָוּ אָתָּ**

אבן עזרא

הנוגרות, אמר, ונתק אל השם המשפט את מאוריס
ואת התופים (ביבטה פ' ז) (רכ' יב' נב' ורבסו).
מנורת טרכסי איש (גה') לא בא) בדרכ' עות (רכ' ז)
ונידהק. וירבסו את החשן. כי הפרשנים אמרו

ולצמחל היל סלווך בני רהטי סלשלות סימניות מוקע גמזכות כל ימין וכן גמל סמלן בני
רהטי סלשלות סטמיהלית: ונחתה. סמזכות על כתפות סלפה חמת צו וחתה צו נמלחו כתפות
סהלפו מחייקין היל החנן טלים יפל וכתן סוח תלוי וטלין ספת החנן סטמיה, קולכת ובלס ונווקסת
על כליסו ווינס דזוקה לו יפה לך הוילך טוד ז' טבעות לחתמיקו כמו פמפרט וכוילך: אל מול
פניו. טל היל סלה יtan סמזכות בערך לכתפות סכלפי סטמיה (ה) היל בערך סטליון סכלפי
המןן וכואל קלוי מול פניו טל היל כו סלפה נרחה חייטו קריי פניש: (כו) על שני קצות
חחשן. כן סטי פלוטיו סטמיהות לימיין ולצמחל: על שפטו אשר אל עבר האפוד ביתה.
カリ לך בני סימניין כהיל סימניין גמזכות כל מהפיito סכו, כנד סהילו סטליינו חיינו כנד
סהילו סקלרי סמוק לילול סוח וההילו נתון על מטניין וועוד נתן סיון זלה יקנעם בערך החוון
סקלפי סחנן היל בערך סכלפי פניש סגיהמר בימתה. וויתו בערך סוח ליל סהילו סטמיה
סהילו חוגגו לכאן ונכפל סטינר לפני סכךן על מתניין וקלהת קליסו מכלהן ומלהן עד כנד קלות
סחנן וקלווטיו סוכבן עליו: (כו) על שני כתפות האפוד טלטטה. סטמזכות נטוניות גראליין
כתפות סהילו סטליינו הצעדים על כתפיו כנד גראנו ונקפלות ויולדות לפניו וסעבשות לוה
ליין כלהן. בני סהילו מהובך להילו (ו) והוא סהילר לנטה מהברבו סמוק למקוט הסוכן
סהילו לנטלה מן הטעינה מעט סהמיהלת לנעתה מהגורה וחלו נטוניות מעט בגוכך זקייפת
סכתפות הוא סגיהמר ממעל לחסב להילו וכן כנד סוח החנן ונומן סתיל מילכת בחוון סטבשות
וסטבשות הסמן ולוכסן (ו) כהוות פתיל לימיין ולסמלן טלים ישן חמיטת סטמן קולך לפניש וחוזל
ליחול ונווקס על קליסו ונמלחו מיטזב על סטמיה: סטיל פניו. בערך הקילון: (כח) וירבסו.

ידל אור

טור. הות קאג: (רכ) עיין רפס', ראנ"ס רמאן זס פ"י מה' זל מרכמי היה מגורה והרכסיס לבקעה
דלאג', דרייך', דעתם גהוורים ותומים: (רכ) ונחתה (יסעי' מ' ז, ז' ויסעי' זס פ"י מה' זל "הרכסיס
מנוגת"

סקרי ובאורי רשי': נה) זל גו ניפוי גמאל: גו) לאבב סהילו: גו) וטהרבן:

אפוֹדָ לְקָבֵל אָפּוֹתִי: כִּי וְתַעֲבֵד פְּרַתְּן עַזְקָן
דְּרַבְבָּן וְתַשְׁיִי יְתַהּוֹן עַל
הַרְזָן סְטוּרִי חַוְשָׁנָא עַל
סְפָרָה דִּי לְעַבְרָא
דְּאָפּוֹדָ אַמְלָנִי: כִּי וְתַעֲבֵד
פְּרַתְּן עַזְקָן דְּרַבְבָּן וְרַתְּן
יְתַהּוֹן עַל פְּרַתְּן בְּתַפְיִ
אָפּוֹדָ מְלָרָע מְלָקְבָּל
אָפּוֹתִי לְקָבֵל בֵּית לְוִפְיִ
מְעַלְיִי לְהַמִּין אָפּוֹדָ:
כִּי וְיְחִדְוֹן יִתְּ חַוְשָׁנָא
מְעַזְקָתָה לְעַזְקָתָה אָפּוֹדָ:
דְּאָפּוֹדָ בְּתַוְטָא
דְּתַבְלָתָא לְמַהְנוֹן עַל

רשי'

כֵּן כֵּן סְכִתוֹת לְמַעְלָה בֵּין פְּרַסְתָּה סְחַנְן
וּפְרַסְתָּה סְהַפּוֹד וְלֹהֵ פְּרַסְתָּה לְהַלְכָן וְלֹהֵ
מִקְוֹמָן עַכְסִי מְפָרָק סִיפְקָעָן כֵּן לְהַלְכִּי
הַעֲכָבָתָה סְתַחְוֹצָת סְטַכְעָות סְחַנְן לִימִין

וְלֹצְמָחָל הַלְכָוָר בְּנֵי רַהְטִי סְלַשְׁלָוֹת סְיִמְנִית מְוֹקָע גַּמְצָוֹת
לְהַלְכִּי סְלַשְׁלָוֹת סְסָמְחָלִית: וְנַחַתָּה. סְמַכְבָּוֹת עַל כְּתָפּוֹת
סְהַלְפָד מְחַזְיָקִין הַלְכָן טַלְמָן יְפָל וְכַטְנָן סְוֹחֵל תְּלִוִי וְכַטְנָן
עַל כְּלִיסָוּ וְוִינָס דְזַוקָה לוּ יְפָה לְהַלְכָה וְלֹאֵל טָוָד ז' טָבָעָה
פָנִינוּ. טָל הַיְלָד טָלָה יְתַן סְמַכְבָּוֹת צְעַדְלָה לְכַתְּפּוֹת סְכָלְפִי
הַמְוֹן וְכֽוֹן קְלוֹי מְוֹל פָנִינוּ טָל הַיְלָד כִּי חָופָה סְמַכְבָּוֹת (ה) חָלָה
הַחֲוֹשָׁן. כן סְטִי פְּלֹוטִיו סְתַחְוֹצָת לִימִין וְלֹצְמָחָל: עַל שְׁפָתוֹ אשר אל עבר האפוד ביתה.

כָּרֵי לך בני סימניין כהיל סימניין גמזכות כל מהפיito סכו, כנד סהילו סטליינו חיינו כנד
סהילו סקלרי סמוק לילול סוח וההילו נתון על מטניין וועוד נתן סיון זלה יקנעם בערך החוון
סקלפי סחנן היל בערך סכלפי פניש סגיהמר בימתה. וויתו בערך סוח ליל סהילו סטמיה
סהילו חוגגו לכאן ונכפל סטינר לפני סכךן על מתניין וקלהת קליסו מכלהן ומלהן עד כנד קלות
סחנן וקלווטיו סוכבן עליו: (כו) על שני כתפות האפוד טלטטה. סטמזכות נטוניות גראליין
כתפות סהילו סטליינו הצעדים על כתפיו כנד גראנו ונקפלות ויולדות לפניו וסעבשות לוה
ליין כלהן. בני סהילו מהובך להילו (ו) והוא סהילר לנטה מהברבו סמוק למקוט הסוכן
סהילו לנטלה מן הטעינה מעט סהמיהלת לנעתה מהגורה וחלו נטוניות מעט בגוכך זקייפת
סכתפות הוא סגיהמר ממעל לחסב להילו וכן כנד סוח החנן ונומן סתיל מילכת בחוון סטבשות
וסטבשות הסמן ולוכסן (ו) כהוות פתיל לימיין ולסמלן טלים ישן חמיטת סטמן קולך לפניש וחוזל
ליחול ונווקס על קליסו ונמלחו מיטזב על סטמיה: סטיל פניו. בערך הקילון: (כח) וירבסו.

סקרי ובאורי רשי': נה) זל גו ניפוי גמאל: גו) לאבב סהילו: גו) וטהרבן:

שםות כח תוצאה

**הַחֲשֹׁן מִטְבָּעָתָךְ אֵלִיְמָרְתָּן אֶפְרַיִם וְלֹא יִתְפַּרְקֵךְ
הַאֲפֹד בְּפִתְחֵיל תְּכַלֵּת לְהִזְוֹת עַל-
תְּשֵׁב הַאֲפֹד וְלֹא יִזְוֹה הַחֲשֹׁן מִלְּגָדָל
הַאֲפֹד: כְּתוּנָשָׂא אֶהָרָן אֶת-שְׁמוֹת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּחַשְׁן הַמִּשְׁפֵּט עַל-
לְבָבוֹ בְּבָאוֹ אֶל-הַקָּדְשָׁה לְזִכְרָנוֹ לִפְנֵי
יְהֹוָה תָּמִיד: לְוַנְתָּחֵת אֶל-חַשְׁן
הַמִּשְׁפֵּט אֶת-יְהָרָם וְאֶת-**

רשות

לצון חכול נח) וכן מלוכטי חייך גט) חכולי חכלי רצעיס וכן וקלקסיס לבקעה ס) הכלים הסטומוכיס זה לזה קחי הפטול לילד לגיה טכנייקס אהיה נקוצי גדוֹל סמפור סמייכתן הנגיה זקורטה ומטוקה יקיין לבקעת מישול ונוחה לילך: להיות על השב האפוד. לטוות מהצנ' דבוק אהן חקצ' כהפוד: ולא יזה. לצון ניטוק סא) ולצון ערבי סוח' כדכלי דונקן כן לברט סב): (ל) את האוריים ואת התמים. סוח' כמכ סס למפלרט טס'יס נוטנו צתוק כפל' הצען סעל ידו כוח מלאיל לדכלי ומטמס הות דבוריו סג) ובמקדש טני כי' שהצנ' ס. חכל' חוטו סס' לה טיב' כטoco טר) יהל' אור

יהל אור

ונזרת מרכמי היכן, כטעס מקוס מעות" (פי' הכריס
אנכוהיס) ופי' ינגייחו התפנ' למכרו עס ההפוד טהוּג
מעלה ממנו, וכן פי' הדריך ור' נ' מלך ועין מקובָב
טשי הות נח: (רג) טהוּג לזון מגור כפי' לט' זעל:
רל) עין הות רכ: (רכ) עין למעלה הות קכל:
רו) כסדר שנוללו וכן פי' לט' זעל עין קרי חור:
רו) הטורים ותוויות כי' דבר מה שנtan מטה נחנן
ונמספט, כהופן שנtan העדות אל הדרון: (רכ) טמלהַס
נכרכם יתק ויפק, וכותב נמקס מכניין טבי יכ'
כל'.

אנו עוזרא

שפטעמו ויתפכו (לג) ור' משה הכהן הספרדי פ"י אמרה
כונרת מרבבי איש (הה' לא כא) והוא הנכון, כי
כן משפטו (לז), ופתחות האבן ידוע, והגאון אמר
כי שהם אבן יקרת לבנה, והיא בלשון קדר כלשון
ארמית, רק הרוי"ש קודם הלמ"ד בארכיטית (לק),
יהננה על האבן האחת, ראוון שמעון לוי יהודה דן
ונפתלי, ועל האבן השנייה נד אשר, יששכר ובלין
יוסף ובנימין, וזה טעם כתולדותם (לו) [כו]:
ל' ונחתת. טעם שפט דין השם ונירותיו
העתידות, כי בעבור בן שואלים באורים ותומים;
(סיה"ק). ונחתת אל החשן חמשפט את האורים
 ואת התומים. כמו ונחתת אל הארון את העדות
(לטלה כה טו) (לו) וכן בטעלה, וימלאו בו (לטלה
 לט י') ונחתת אבני החשן נחנות בו (לק), ואמר
 אח"כ על משה, ויישם עליו את החשן, ויתן אל

קָרְנוֹי אָוֶר

הՁן נאכל בפ' כב': [בז] וככ' (סוטה לו ס"ח) יcoldה
להוון שמעון לוי בן ונפתלי, גד חזק יבנאל וגלוון יוסף
ונכימין, ויפדרו בנים כתובותיהם ולחם רוחבונה כתובותם,
פעמי שפוצה מוקדש לנויה, ולדעתם שלמאנס (ס"ט מכל
מקדש ס"ט) כי הפסל רהוון לוי יבנאל נפתלי גד יcosaף,
צמעון יסודס זיגלוון בן חזק ונכימין, ופה כתיזכ"פ סדרם
כסדיו של רצ"י וטל כת' זל כת' פקלר, ונתרגוס ירוזלמי
סדרם להוון שמעון לוי יבנאל יבנאל זיגלוון בן נפתלי גד
חובל יוסף ונכימין ועין נתקה"ב וכחתוכ"ת וכחוכ"ק זפי'
רצ"י זל חמוץ תואטיס בחריו כזוס דעה לך בככלי ולח
כיזולדמי פויס מה שתילאי. וכותב כחלה נמלט מרתוון

מקוב'ב רשי' : נת) ל' דעת קلت מפלביס היה מלצון נכסות, לך' לפ' רבי' רבי' כו' יזון חנוך, וחס כו' מלצון חנוך כלעת רבי', יולס טל מין חנוך כחוון שיבן פדרליים נחנכים מיזביבים נסלאן צלה יקס כהמאל נולט על חכיבו מה גנוכם מחייביו ויליה כהמלו, וליכטו היה כחנן שיחבל היה שתאנע עס כהפסוד ע' סתיל תכלת כחוון שיבן צויס למפלטה ולען יונכה השיחח על חנינו זלפ' ז' להין בעס פדרלי צוב כפלר זין פילט' לפ' זול מפלטיט, ולען גמלקו כ' ג' כס' מלט ויליכטו, והומל שיכלכטיס לנקעה (ישע' מד) שיבן גנעות סגולקוז ביזעל זו כנד וו וליין מקום לטנטול (רבי' ר' גט) פה' גע' כה' ס' ישע' ז, ז: סא) ל'זון קבלס וגתקוק : סב) עיין חזותות דונט הא מלחסuld. סב' מרכ' מזח, ופיין נלמנגן'ן מס פנייל כו' ז: טג) יומת מג ז פק' ז: פד) עיין סיינט מה' ז:

**התומים והיו על-לב אהרן בבאו
לפניהם וזה ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על-לבו לפניהם יהוד
תמיד: ס שלishi לא ועשית את מעיל
האפוד בלילה תבלת: לב זהה פין
ראשו בתוכו שפה יהודה לפיו
סביב מעשה ארן בפי תחרא
יהודה לא יקרע: לא ועשית על-**

בן עוזא

הבחן את האורים (ויקרא ח ח) (רט), והנה אינם האברים הנכורות בארץ זה רפדים (ר), וכי ברוך רקיון הלשון, אין התומים כמו האורים, רק הם אחרים, כי אילו היו הם בעצם, היה כתוב את האורים התומים, והנה מפורש לאורים ולתומים (עורא ז סה) (ריה): לא ועשית. הגאון הרנס טיעל מפשר בדמota הגקרה סרבז, רק פין ראשו בתוך הטעיל (ריט) וקדמוניו ויל אמרו ורין, כי רצון סביב הטעיל, ופעזון בין שני רטונים (ריז), כי אחרים אמרו כי הפעזונים אינם נראים, רק הם בתוך הרטוניים, לשם ישטיעו קול (ריט) ובחו: (זיהיק). מעיל האפוד. כמושג (רט): בלילה תבלת כלו (ריז): לב זהה פין ראשו, כמו על פין כdotio ראשו. פין כמעיל בגבבו כו פתיחה בית כלול: בתוכו. כתרגומו כפוף לגינה. כפוף לתוכו לסיות לו לספה כפילה זו זביה מעקה חולג ולמה במתן: בפי תחרא. למדנו שהעריוnis סלאס פיסס כפוף: יקרע. כדי טלה יקלע וכוקלו עוגר כלחו צוז ממין להזין סנתורה וכן לה יומם כחן עא. וכן לה יסרו ממנה עב) במלמל

קרני אור

כדי שיפזו כל פולחות מלוונות בס (אלצ"ס ס' כ"מ פ"ט פ"ז): [בב] וכן פון כספ"ז, וכתב בס זוס נס גודל פום כפסמון היה כל זבב, והגמון כל תבלת ותלונת זבב, וכי כספמן היה כהוריים וחומיים: (ריה) זיל כל הוריים כספמן זבב מזאע כן, מהם כספמיה מטה לט' פה, ותומים" וכן יחלר (למעלה פ' ז): (ריכ) ריל טלה כמעיל סהו פין, כי טליו בס תפתיתו, ופיו כו רח' זבב יכינס בכחן דהצ, נתוך המועל יהיה כהמלוון - למעלת, וכן תיוכ"ע זיהו פום רופיה כמיועה", טלה יכח פתיחה בית הכלול מן הכלל: (ריג) גב' זכהיס פה ז: (ריז) וכן פין פין רצ"ג זרצע"ס, וכן ת"ל וכן פסק הרמניך ה"ל: (רטו) וכן דעת תלמיב"ז זיל, סאיו הפטומניות נתוניות נחלל הרמוניים ומוקסקין נתונו: (רטו) נגד הטלון שהפוד נתן לעז: (ריז) טכנו וקהה מחלגת גלן יקיה מין מהר משורב צו: (ריה) ופי' רצ"ז זיל בס "עפי רלה הכתנות טלה", טהו פטיקת נית כהקד

פסקוי ובאו רשי: סה) גז"ז צו כה: סו) פס"ז: סו) פין חות מנכ: סח) ווינס מלוונת אלד: סט) פין: זומל טה כ, ופטעס עז' פין נלאג"ס: ע) פין ננת"ב מה ספאל עז' עא) פ' גמ:

אונקלום

גדם ז"ט פדריא: לא ובשביד זה מעילא: דאפוֹדָא גמיר תבלא: לא ויהי פום רישיה פפיא לנעה תזא י"ה א פקף לפומה סחרסחור עוזבר מתי שבבים שרין ימי לה קא יתבע: לי ובשביד על שיפולוזי רטוני תבלא וארכונא וצבע והזריעל שיפולוזי סחרס

רש"

וטל בס חוטו סכתב כו קלוי מקפת טנו, וצלל לו כמספט כהולייס סה: את משפט בני ישראל. דבר בס ספס נטפניש וווכחים על ידו הס לעזות דצל חו לן לעזות ס) ולבוי נודרך חנדס סחצן מנכל על מטוותי סדין ס) נקלח מספט ע"ט סליתם מספט: (לט) את טיעל האפוד. סלהוד ניתן עליו לחנוכה סה: בלילה תבלת. כלו מחלת סחין מין חלק מטלב צו: (לט) זהה פין ראשו. פין כמעיל בגבבו כו פתיחה בית כלול: בתוכו. כתרגומו כפוף לגינה. כפוף לתוכו לסיות לו לספה כפילה זו זביה מעקה חולג ולמה במתן: בפי תחרא. למדנו שהעריוnis סלאס פיסס כפוף: יקרע. כדי טלה יקלע וכוקלו עוגר כלחו צוז ממין להזין סנתורה וכן לה יומם כחן עא. וכן לה יסרו ממנה עב) במלמל

יהל אור

בדרכנה טורי להן: (רט) וכל הוכיר סהניש: (ר) וכן יאמור כת' זיל (למעלה פ') ונהה על דרך הפסעת חיין ההניש המהיריס וכל סמותמיים, כי כספמן היה כהוריים וחומיים: (ריה) זיל כל הוריים כספמן זבב מזאע כן, מהם כספמיה מטה לט' פה, ומועל סהו פין, כי טליו בס תפתיתו, ופיו כו רח' זבב יכינס בכחן דהצ, נתוך המועל יהיה כהמלוון - למעלת, וכן תיוכ"ע זיהו פום רופיה כמיועה", טלה יכח פתיחה בית הכלול מן הכלל: (ריג) גב' זכהיס פה ז: (ריז) וכן פין פין רצ"ג זרצע"ס, וכן ת"ל וכן פסק הרמניך ה"ל: (רטו) וכן דעת תלמיב"ז זיל, סאיו הפטומניות נתוניות נחלל הרמוניים ומוקסקין נתונו: (רטו) נגד הטלון שהפוד נתן לעז: (ריז) טכנו וקהה מחלגת גלן יקיה מין מהר משורב צו: (ריה) ופי' רצ"ז זיל בס "עפי רלה הכתנות טלה", טהו פטיקת נית כהקד

פסקוי ובאו רשי: סה) גז"ז צו כה: סו) פס"ז: סו) פין חות מנכ: סח) ווינס מלוונת אלד: סט) פין: זומל טה כ, ופטעס עז' פין נלאג"ס: ע) פין ננת"ב מה ספאל עז' עא) פ' גמ:

שמות כח תצוה

שׁוֹלֵין רַמְנִי תְּבָלֶת וְאֶרְגָּמָן
וְתוֹלְעָת שְׂנִי עַל-שׁוֹלֵין סְכִיבָּה
וְפֻעְמָנִי זָהָב בְּתֹוכָם סְכִיבָּה: לְדַפְעָמָן
זָהָב וְרַמְנוֹן פְּעָמָן זָהָב וְרַמְנוֹן עַל-
שׁוֹלֵין הַמְּעַיל סְכִיבָּה: לְה וְהִיא עַל-
אַהֲרֹן לְשְׁרָת וְגַשְׁמָעַ קָולָו בְּבָאוֹ
אַל-הַקְּדָשָׁה לְפָנֵי יְהֹוָה וּבְצָאתָנוֹ
וְלֹא יִמּוֹת: סָלָו וְעִשְׁיָת צִיּוֹן זָהָב

ראשי

בנדי סולון עג): (לג) רמנני. טגוליס וחלוליס סיו כמין למוניס העשויס. כבילה מדינולט עד): ופעמוני זהב. זגין עס מנבלין סכתום: בתוכם סביב. ביגיס סביב בין שני רמניס פטמון לחדר נוק ותליי בקולי המעל עה): (לד) פטמון זהב ורטון פטמון זהב ורטון. פטמון זהב ורטון אהלו: (לה) ולא ימות. מכלל זכז ורטון אהלו: (לה) ולא ימות. מכלל לחיו חמס זומט קאנחס יכיו לו לה יממייב מיטה כה חס ילנס מהוסל לחדר מן סבנדיס הלאו חייכ מיטה כדי סמים ע): (לו) צייז. כמין עס כל ואכ סיק לוחב כ' הלאנות מקיע מל הזקרים הנכבדים, ולא על ראש אשה, והשרים הגודולים עושים צייז זהב על המצנפת על מקום

ידל אור

למל פכו כתוכם ממך וכן דפת כימן: (כט) עין הילדר ווילמר, וכייה פי לרדו כתוכו סילג פתיחת בית הילדר גהמצעיתו וליה מן שלד: (רייט) "כפוס צירין", פי' כסתה האריין וכן תיוג'ט, כפוס לסייריה פי' סייטה כל פגרון הגור סביב, כען טהו פגור צפי גארוון: (רכ) ומפורס גן': (רכ) עין גאנס פח (ז) פאי גאנס זגין זכרים וסנים ענכליין: (רכ) פי' ידועים מפטעם מהם זנקלים נאס וו, והווע מלטען הולס פעס (יטע) מה (ו) לסון קאקס, וקרלו היזן כן, לפאי טהו מתקסחת ומתקתת בטיכל טנהוכו, מעין ותפטע רוחו (דרל' מה ח), וסדרו פפס וגנוין נוטף: (רכ) ע"כ כה קלטן يول: (רכ) עין ברטנ"ס זנראטנ"ס זנראטנ"ס טעמייס הלהרים פז': (רכ) על ספת המלנפת: (רכ) הילן נתון על התלה נבדו: (רכ) המלנפת הייתה כל כה'ג, זגינו וטלר פכניות סיו לודדים מגבעות ולא היה צויס: (רכ) כמו כובע: (רכ) כמו כובע כפוף על כפל, והוא כס פערת חמס, וכורי פיה כמין גאנף טונף צו הות לרדו, מגנגל ומלהיר סביב לרדו כפל על כפל, והוא כמלנפת

פָּקוּב רְשִׁי: עג) עין יומל טב ה: עד) וגונחים פח כ, כמין למוניס גלן נפתחו פיקן, ופי' רצ'י זיל, דרכ' רמניס כביסוין נהיין לחיל נמל ביטולן מתחמיין מילילין לדין צעוזין קליפי היגויס כתיקות: עה) וכן פי' קרטנ"ס, כחוגס אין לרדו זטמן וליה כטהן קרמן, וכן מ"ה, ולעת קרטנ"ז ו'ל פס' כסטומינס כתיקות נטעים חילאים ומתקבבים כתוכו וטז' כתוב כתוש'ט וקהלת מבטם כן ממה פנטזיה למתן לט כה כפל, ויתט לחט כסטומינס גטו' כהמויות וגנו' סאליך לומר סכיז כתוכס מטז', וכט' נפס'ו, וכחן סס זוס נס נדל סיס כסטומין פיס כל זוג, לאטן כל תכלת ומלגנון ותולעת צוי, וסיס פקיע וקלו נטע כתלו פיס כילו כל זוג: עג) פין סקס' טב כ:

**טהור וספחה עליו פתוחין חותם
חדש ליהודה: לו ישמעת אתו על-
פרtile קבלת יהוד על-המצנפת**

אברהם עוזרא

המצח, וכבר הזכיר לך, כי מנהג איי והכשישיהם אינו במנוג אלה הטקומות, והוארד רביינו שלמה (רכט) לתקן הטקאות בשלוש פעילותות תבלת (רל) ועל דרך הפשט אין צורך רק לפתיל אחד (רלה) שייעוד הצין על פניו המצנפת שהוא על המצח (רלא): (פייה'ק. ועשית ציון). טగורת ביציאת הראש (יחו' ח ג) (רלא), ופתיל תכלת, וכל המעיל תכלת, כמו ביציאת תכלית (רלא): וטעם לך ושמחת אותו על פתיל תבלת. עם פתיל תבלת (רלה), שהוא הצין קשור שני אדרין (רלו), ואין ספק כי פניו המצנפת הוא על מקום המצח (רלו) לא על הראש, ובמקום אחר כהוב וייתנו עליו פתיל תבלת (לטלה לט לא) להatta על המצנפת מקום המצח (רלה) ואל תחתה על מלת על (רלא) כי כמותו ויבאו האנשים על הגשים (לטלה לה כב) (רמ) על פיהם הבכורים תנוטה לפני ר' (ויקרא בן, ב) (רמ) על שני כבשים (שם שס) (רמן) את החלב על ההזהה (שם ז, ג) (רמן) ורבים בלה, והגה לא תמצא לבדו, והטגבעות לבניו (רמא), ויא כי מנבעות ג עונרת הראש ועונת אותו (רמז), ובן כהוב עטה. (שם שם ז) (רמן), זה יודע דרך צנוק ונהגבה השפוי (יהו' בא לא) (רנ), כי אופנות

(רלח) וכן פ"י כרמץ"ן זיל' "וכן חמר ויתנו עליו
פתיל תכלת לחת על המלנפת מלמעלה (למעט נט לא)
כ"ז סס ינתן בקסר, וכן יסס על המלנפת אל מול פניו
הה לין הוהב וויקרא ה ט) סס בקברתו על המלנפת
והל מול פניו לין הוהב, וכנה הנטינה נכל הכתובים
על המלנפת כי היה הקסירה חכל מקום הlein היל מול
פני המלנפת במלחה": (רלע) ר"ל מה שבתוכה פל פתיל
תכלת צמאננו סיקסור חותם על הפתיל: (רמ) צפ"י עס
הנטינס: (רמג) צפ"י עס להס הכתובים: (רמג) צפ"י
עס צוי כתינס: (רמג) פ"י ציציך המלה עס הוה: (רמ)
כב"י גורם לבולם ופי"ן ליה התא לאולס, ר"ל צפ"י
המלנפת: (רמג) וחלווקים ציו, "זרכ"י זיל' פ"י
כ"י מגבעות היה מלכת: (רמו) מגורת הדר וגבעה, כי
לס דומים כגביע ורחלס הדר, וכן יהמר צפ"י הדר,
גם הגבעות נקראו כן כטבור רומס ונגהות: (רמו)
המלנפת היה ירisha לקה ממכבת גראס וטוטה
חוותו: (רמג) ופי"ה כמ' זיל' סס מגורת מלנפת:
(רמג) כמו סחלה טופש הגד: (רג) ר"ל עס כיחז'

ט' ק"ב ר' ש"י : עז) בכת כג כ, סוככ א ג, פמ"ז : עח) נמטע לט ליה: עט) פ' נח: פ) זנחים יט א וט; פא) זנכ"י נאכט"ז, ותנוין כו נבנין ר' עזקיאן" : פב) זנכ"י צפ זונעטקייטו" : פג) זנכ"י צפ זונעטקלס נאכטז

אונקלות

מִפְרָשׁ קָדְשׁ לֵי :
לֹז וְתַשְׁנִי יְתַה עַל חֲזֶטֶא
דְתַכְלָתֶא וְיַהִי עַל
מִצְנֶפֶתָא לְקַבֵּל אֲפִי

דש

המלח מלהון נהון עז) : (לו) על פתיל הבלת . ובמוקס חחל כוֹת הומל ויתנו עליו פתיל פכלת עה) ושוב כתיב כהן ושייך מל סמלנפת ולמטה כוֹת הומל וכייך על מלחת הירדן עט) . ובצמיהת קדשים קניינו ס) טערו כיון כלחש כין ליז למלאכת טקס מנחת תפלה למדנו מהמלנפת למעלה בגובה כלחש ווינס עמוקה לאגנס ביה כל כלחש על המלח ולאיז מלמטה ובפטיליס סיון בגבניש פא) ומלוין צו . נטעי להרים ובזמןלוינו פב) אפס נג' מקומות הללו פתיל מלמעלה ח' מבחוץ פג) ויחד מבפנים כנדו וקווא להרים לפטיליס מהחולין השורף שלסתן ונמלחו כין הולך כתם ופלני רחים מיופיעין חת סקדק . ופטיל מהמלני

לעולם (רמב"ד), כי הטענה הייתה רק לאהרן
בנזרת נבעות (ברא' טט, כו) (רמו) כי הטענה
צנוק יאנפק צנפה (ישע"י בב, יח) (רמח) וועושך
הטענה, ידע פ"ז, לא זאת הטפה הגבלה.
יהל
הטענה מנגנון פטיס לך זהה ולככה: (רכע) פ"ז רצוי
וזל: (REL) לדעת רצוי זל כי סלמה פטיליס צבטי הקלוות
ובחמלת, כל פtile כי מלמטה ומעלה וסלמתה היו נקדים
ביהורי הכרח, ובחמלת כיה נתן על הטענה עין
מקו"ב רצוי חותם מה: רלה) וכן פ"ז הרמ"ג, כיה
רק זאת להד וקשור על המונפה, וכייה פ"ז נוקב
צבטי קותיו, ופתיל חכלת למטה ממנה מנקב לניקב
כדי סייח נקדר בפתיל כנד העורף: (REL) ומוקס
הליין במאה היל מול פ"ז הטענה: (REL) כי הפלות
התלוויות כרחם כו"ית כנד, יכול להיות שדעתו
מן פ"ז הפתיל התלי כו: (REL) סהכלה דומהليس,
ויס דומה לרקייע, ורקייע דומה לכטף הכבוד,
לפיין כס הכלת כו"ס: (REL) עין רצוי זל צוח
הכרייהו לפרס כי היו סלמה פטיליס, והה' זל יפרס
ס"על" פירוזו כמו "עכ": (REL) עין חותם רלה:
(REL) מה שכתוב והיה על המונפה, היל מול פ"ז
הטענה ישיה, שני הטענה הוא כנד עליון כרחם,
ויפמוד למונו. וכוננו חמוץ. ועל חמוץ הביא נקוז:

ספ"ב רצ"ו: עז) סכת כנ"כ, סוכס ה, ספ"ג: עז
סא) וככ"י במקצת, ותנוין בו ככ"י לרשות:

שםות כת תשובה

אֶל-מֹלֵךְ פָּנִים-הַמְּצֻנָּפָת יְהִי :
וְהִיא עַל-מִצְחָה אַהֲרֹן וְנִשְׁאָה
אַהֲרֹן אֶת-עַזְנוֹן הַקָּדְשִׁים אֲשֶׁר
יִקְדְּשֶׁנָּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל-מִתְנָת

רשי

שכלהו פ') קצול עט להשי הרים פ')
ושולך על פני רוחב הלאה מלמעלה
כמלה עקי פ') כמין כובע ועל פתיל
כהמען כוּח חומל וכי על למונפת.
ושיבת נתן הליין על ראהו כמין כובע
על למונפת. והפתיל ההורן מחזיקו
שחוינו ניפל פ') ובतוך תלוי כנד
מלחו פ') ונתקיימו כל המקרחות פtile
על הליין וליאן על הפתיל ופתיל על
המונפת מלמעלה פ'): (לח) ונשא אחרן.
לazon מלימה וחניף כן היו זו ממשמעו
ההן נושא הח מה שאל עון כמלה
מסולק העון מן הקדסים ז'): את עון
הקדושים. ללוות על הרט ועל החלב
הקלבו בטומאה כמו שחוינו חי זו עון
ביה נושא חס עון פגול קרי כבל
נהרל לא ילה זא) וחס עון נotel קרי

הטעם על הטענה שתחלתה על

היא, וזהו כתוב ושפת הטענה על ראשו, וגהה את נור הקדש על הטענה (לטsha בטז) וזהה הצעין נקרא נור, ובוטחו ועליו יצין נורו (טהר קלי' יח) (רננ) אולי הכל שנורת צין דבר נראה, ובבה צאיין טן החרביס (ש"ה ב ט) (רננ), ודע כי בשנים הנקבים שהם במוש על המצח, שם יתחבר כח החמש הרינשות, שם כח הדמות ושם תחיל הטענה (רננ) ולא עיב כתוב על הצעין לשאת את עין הקדשים (רננ) אולי לא הייתה מוחשבת הטקדים בהונן (רננ) ואטר הכתוב על בתנת אהרן בטהלה ובתונת השבע (לטעה פ' ד) (רננו) שהוא טושבצת לבדה (רננו) [לא] ולא כן בתונת בניו, והתשבע עשי לבוד אהרן, וככה אטר במעשה ויתן עליו הבתונה (ויקרא ז) הידוע, שהוא המשושבצת (רננ), ועל בני يولבישם בתנות (שם פ' יג), כתו ולבני אהרן תעשה בתנות (לטsha פ' ט) (רנסט), ורב סעדיה תרגם ושבצת תעין (רכ) [לב] והוא כדתו צורת האשבע טרובע עשוי בתוך הענוול (רפס): אסיהיך. לך זונשא אהרן. יכפר (רפס), ועוד אמרתו (רפטו). וזה בפונט פליון פרש (רפס), והוא יכפר

הַרְנִי אָד

ויקליה טו ד וכיהולי זב : [לו] פין ס' כפחים נל כב, וכיהוני הול נרל' ג כד, הפלס טג, ומאטה גל ג וכיהוני זס : [לא] תבנן ומזכות סייסט מזרט "זנכ'" בטוליהו עבות קמיטיס בוגד הו בטפי כוזב ואולי קירוב להס גס זס "זנכ'" (צ"ב ח ט) בקמתעלג יטבו פינוי קאטיס קמייס : [לב] פין יאל חור, ובס פין"לו פלחות רכחות תניך' וגס נרכז'ל, ונחמל מן הגעה כהין טכנית, יונגענו יילגנו (דנלי' נב י) ות"י "געך יתפונ", עיין יתפונ", וכן פולגנ כלזון טכנית מדשו לומל "עין",

בוקובין רשות : פט) וככ"י בס "כבלתנו" : פה) וככ"י בס "פט פט ליה כבניש" : פט) וככ"י בס "פונקטה" ובס נתן ה'ת כלין על ר'ה'זו כמ'ן כוכט ופטילן מהויקו טמיינ' נופל" : פט) וככ"י תומך תומך וטניש כבניש ר'ה'זו, ותומך בס ב' פטיליס וכפלן, וממילון גפסו פט) וככ"ה תוכן דעת ר'ה'זוי ואל דכלין פט) כו ב' נקניש יהל זהמלו' וטניש כבניש ר'ה'זו, ותומך בס ב' פטיליס וכפלן, וממילון גפסו בסה ונתן כלין על מלתו וכתUILיס זנבי ר'ה'זוי ל'ה'זוי כטוגר', ופטילן מהמלו' מטך פט ר'ה'זו וט'ג' כטמאנפת פט כטוגר' ובס קבל כל כפטיליס יהל, ומול ידי זה כתויק כלין על מלתו: פט) ועיין כרמן מס טענן פט'ז' צ') פ'ין כט' בת' ואל נמצה נל ז' פט) ויקלה ז' יט:

רלח 475

שמות בה תוצאה

**קדושיםם והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לפני יהוה: לט ושבצת
הברנתה שש ועשית מ贛פת שיט
ואגנט תעשה מעשה רקס:
ט ولبني אהרן תעשה ברנתה
יעשית להם אגנטים ומגבאות
תעשה להם לבוד ולתפארת:
טא ולהלבשת אתם אהן אהרן**

אבן עוזא

חיצח (רכס): יט ויהי על מצחו תמיד. בכאו אל הקדש (רכס): לט ושבצת הכהנות טיט. י"א שם ובה (רכס) ולא אמרו אמרת. רק חיא בתינת שבצת מצחה (רכס): ואגנט תעשה. מתכלה וארגנן ותולגת שני ושות (רכס) ולנו: מ תעשה כנתת. ארבע (רע) וכן אגנטים (רע) והם בדיבות האגנט החצבר לפני הדעת (רע) ואין שם דעה (רע): ומנבאות. גם הם ידוות (רע), גם הנבאות נקראיין בין ביבור רופס ונבהות (רע): מא והלבשת אתם את אהרן אחיך. פלא: עוד כלהמת בטח צי) ועל מלך קהן גודל עוד כלהמת בטח צי) ולדברי סהומל היה מלך מלך צה) נדרך על מלכו תמיד מלמד סמחט צי) בו בטודו על מלכו כליג יסימ דעתו ממנו צי): (ט) ושבצת.

עטה חומס מקובלות מסבינות צי) וכולם מסבינות סלמס: (ט) ולבני אהרן תעשה כנתת. לרבעה בגדים הלו צי) וליה זות כונת וחקנת ומגבות. כי מנגפת. ומיכasis כתוביס למטה כפלס: (מל) והלבשת אותן את אהרן. חומס כהמוריין צהירן ק) חצן ותפוד ומעיל וכונת פסנץ מלנפת ולבני ולין ומיכasis קרני אור

ליאן כתוב קדס: (רכס) דעתה מה' וט' כהה הפסוק. כל פנטה כבליות מה' לאן כל מלגה מוקם. ולכן תרגום סנסילית ליאן יועיל לדען היל המקראית לה לרין אל' כס' חמץ, חמץ, חמץ כען בכליות לך לאן כהניט, מפני כלבזון מהו על הנטן. וסגול'ף פ"ל לאן (רכס) וכן פ"י ה' זל (למעלה כו' כ), וכן ננה צכל פעס צינוח היל הקדים לעוד עכודה יפהה היאן על

מלמו: (רכס) סליה מעורב נס נס זוכ: (רכס) מעס פס נס: (רכס) כמ"כ. למטה לט כט: (רע) לרבע צינוי: (רע) כלמות חכנת כל כס' סהיה כל כלויות. כי טיה רקס טס למ' (רע) וית מחולקת כלכנית כל כהן קלויות (יומל' י' כ) סרכ' הומר כל כלויות ור' כה' ס' הומר כל צו', וירוטה הכלכל כרכ' מחייב, ולכן לו היה כהן כל דיווט יכול להנור כו היל נטעת העוזה, אבל הכל' היה חונר מהו כן נטעת העוזה וכחן כלו שעת העוזה: (רע) כס כונשים נכוויים, ויכרתו מגבות לפי טרי כמי נכחות ונגינה ציניקס, ותוכזיס הותס נפטי חמת גנון: (רע) וכן פ' למעלה צפי הילוך:

סקו'ב רשי: צב) פין יומל' ז. ה. וכ' צג) יומל' כס' צד) וכח' דעת ר' שאטן כס' צה) וסוח דעת ר' יסוד כס' צז) וככ' פל' ז' ימאות צז': צז) צכת י' ה: צח) פ' טסה נחליגתא מכבנות מכבנות: צט) פ' מכח' נגדים היל' נחנן מעס' ד' דגניות: ק) פ' הותס קלטוס (היאן ילה' הילן:

אונקלום

הדריא לבשוא להו גרב
ז': לט ותҧפְּז בתקנא
בוצא ותעבד מ贛פה
דבוגא והמגנא פעלב
עובד ציר: ס' ולבי
אהרן תעבד בתקנן
ותעבד להו המגנו
וכובען תעבד להו
לייקר ולתשב חנו:
טא ופלבש יתהו זית
אהרן אחיה נית בנוחי
ריש'

נהמר לו ימצע ותין לומל סיכל על
ען סכון סקליב מועל סקלי עון
סקדים נהמר וליה עון המקליכיס סה
היינו מלך היל' לכסטייל סקלון צב): והיה
על מצחו תמיד. לי הפלר לומל סיקול
על מלכו תמיד סcli היינו טלי' היל' נטעט
הענודס היל' תמיד ללהות להס הפלין
היינו. על מלכו צי) סלה' כי כהן גודל
עווד כלהמת בטח צי) ולדברי סהומל
עוודו על מלכו מכפל ומילא וויס ליה
היינו מלך צה) נדרך על מלכו תמיד
מלמד סמחט צי) בו בטודו על מלכו כליג יסימ דעתו ממנו צי):

עטה חומס מקובלות מסבינות צי) וכולם מסבינות סלמס: (ט) ולבני אהרן תעשה כנתת. לרבעה בגדים הלו צי) וליה זות כונת וחקנת ומגבות. כי מנגפת. ומיכasis כתוביס למטה כפלס: (מל) והלבשת אותן את אהרן. חומס כהמוריין צהירן ק) חצן ותפוד ומעיל וכונת פסנץ מלנפת ולבני ולין ומיכasis קרני אור

ליאן כתוב קדס: (רכס) דעתה מה' וט' כהה הפסוק. כל פנטה כבליות מה' לאן כל מלגה מוקם. ולכן תרגום סנסילית ליאן יועיל לדען היל המקראית לה לרין אל' כס' חמץ, חמץ, חמץ כען בכליות לך לאן כהניט, מפני כלבזון מהו על הנטן. וסגול'ף פ"ל לאן (רכס) וכן פ"י ה' זל (למעלה כו' כ), וכן ננה צכל פעס צינוח היל הקדים לעוד עכודה יפהה היאן על

מלמו: (רכס) סליה מעורב נס נס זוכ: (רכס) כמ"כ. למטה לט כט: (רע) לרבע צינוי: (רע) כלמות חכנת כל כס' סהיה כל כלויות. כי טיה רקס טס למ' (רע) וית מחולקת כלכנית כל כהן קלויות (יומל' י' כ) סרכ' הומר כל כלויות ור' כה' ס' הומר כל צו', וירוטה הכלכל כרכ' מחייב, ולכן לו היה כהן כל דיווט יכול להנור כו היל נטעת העוזה, אבל הכל' היה חונר מהו כן נטעת העוזה וכחן כלו שעת העוזה: (רע) כס כונשים נכוויים, ויכרתו מגבות לפי טרי כמי נכחות ונגינה ציניקס, ותוכזיס הותס נפטי חמת גנון: (רע) וכן פ' למעלה צפי הילוך:

סקו'ב רשי: צב) פין יומל' ז. ה. וכ' צג) יומל' כס' צד) וכח' דעת ר' שאטן כס' צה) וסוח דעת ר' יסוד כס' צז) וככ' פל' ז' ימאות צז': צז) צכת י' ה: צח) פ' טסה נחליגתא מכבנות מכבנות: צט) פ' מכח' נגדים היל' נחנן מעס' ד' דגניות: ק) פ' הותס קלטוס (היאן ילה' הילן:

שמות כה-תצוה

אַחִיךְ וְאֶת-בָּנָיו אֲתָּנוּ וְמִשְׁתָּחֹת
אַתָּם וְמִלְאַתְּ אֶת-יְדֵיכֶם וְקַדְשָׁתְּ
אַתָּם וְכָהָנוּ לִי: מִבָּן וְעֵשֶׂה לְךָם
מִבְּנִים יְדֵיכֶד לְכָסֹות בְּשָׂר עֲרוֹת
מִמְּתָנִים וּעֲדִירִכִים יְהִיוּ: טָהָר
עַל-אַהֲרֹן וְעַל-בָּנָיו בְּבָאָם וְאֶל-
אַהֲלָמָזָעָד אוֹ בְּגַשְׁתָּם אֶל-
הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֶת בְּקָדְשָׁךְ וְלֹא-

ב

הכטוגיס למטה ככולם קא): ואת בניו
אתו. הופס הכטוגיס נס קב): ומשחת
אותם. הפט הילן וחת ציו נצטן כמסחא ז):
ומלאת את ידם. כל מילוי ידים לסין
חנוך כטהר נכם לדבר לטויות אוחזק
בו מהותו יוס והלה וכלזון לעז כסמיםין
חדס על פקידת דבר כוון הסלית בידו
בימ יד קל פול שקולין גווחניטו ועל ידו
כו מהזיקו בלבך וקולין להו מה מסילך
וילוי סטיל וקו מהלי ידים קד): (מג) ועשה
לهم. להילן ולכינוי: טבנשי بد. טרי
ה' בגדיים לכון גדוול וחלבען לכון
אלח על הילן קלהוין לו: ועל בניו.
לסיכל וכן למסכן קד): ונתנו. כת נמלט

א'

ומתלו ידו: (רפ) לנו נמוך אגליינו סיורתו פג יטקהל:
(רפ) קפ נבנו ובתו: (רפ) ומלר הכתוב מעתה
ומד ירليس, פ"י מעתה למעלה מן הפטור קרוכ
מן הלכ עד סוף פירך בגאות החרטנה, לנו כי
בדרכ המכנסים צלע, כי אלו גרים כלבישתן וולדוכיס,
וזל כהניש כי רחבים וקריבים, אלו כי לאם לאנט
למכנים, אלו שנויים לפניהם, (הס קמפניים וגינויים חרייזיס)
טהר היה קוסר ומתר, אלו כמתמכנין טהי
מיה שומלין עליון, ושין נלה יג בעיכ: (רפ) להרין
ולבגיו, כי כי המכנסים צוים נכס, אין
מוס הכלל גינויים: (רפ) וכן גערוד נכס פפניש
לו כי עליים כל כנגדים מהלה:
באל

אנו עוזרא

שאינם משובצות, זהאנטיס, והטנבעות, שהם בנדיב
בניו (רפ) : וקדשות. בדברו, כמו טמא יטהנו
(ויקרא יג פד) (רענ) : (סיהיק). ומשחת אותן.
בשבן משחת קדש (רעה) : ומלאת את ידם. אמר
חנן פירשו חיובס (רענ) וכן ומלאו את ידו (יחו'
פנ כו) על הטובה (רפ), והקרוב אליו שפירשו על
הטעלה (רפ), הלא תראה כי בימי המלואים לפד
הכהן הטעה להרגיל ידו בעבודה (רפנ) או תחית
שלמה במעליה ולא חסירה (רפנ) ויד יחזקאל (רפ)
פירשתיו במקומו (רפ), וכן טעם מלאו ידכם חיים
(למשת לב כט) שתעתשו דבר שלם לשלוח יד לתרוג (רפ) :
מב ומכנסי הבד. יהיו קדרים שלא יכשל
בדם (רפ) : (סיהיק . מכנסי בד . חטשה (רפח)):
מן בבאם. להקשיר או להעלות הנרות (רפט) :
קדיות : (מן) זהיו על אחרן. כל קבנדים
קהלולין נס : בכוואן אל אהל מיעד.

יְהוָה

(רעו) וכיו טמונה בגדים לכהן והרביצה לכהן הלוות :
(רעו) וטס ניל' כדוד טיזה מר לו טמל טחה , וכן
זקלמת מותס לרייך לומר להט קדושים להט : (רטט) ריין
טימסת את אהרן ו��ת צנוי בזמן מהה קדש ליה הגדים
וכן כתוב (למطا כת 1) : (רעו) וכן הכהן הכהן
וזל (למطا כת ח) בסיס הגלוון "יד היונ" ופי' שתולים
ותהמלה את היונס חמוטל עליכם : (רפ) וכן פי' הדריך
כם ומלאו ידיו בכינוי למזבח , ופי' כתרנומו ויקרינן
קורה נינה , וכוכב הענן תרנס חונקלם ומלהות יד י-
ד אהרן ויד צנוי , וכדומים לו : (רפ) ולפי' רפס
וין לאון חיינוך פוג' : (רפ) כמו סמפורץ נפ' לו :
(רפ) זה כוונת מלאי יד : (רפ) מה שכתוב בס

**ישאו עוז ומרתו חקמת עולם לו
ולזרכו אחריו: ס רביי כתא ר' זיה
הדבר אשר תעשה להם לךש
אתם לבתנו לי לךש פר אחד בז
פקר ואלים שניהם תמים: בולחים
מצות וחותמת מצות בלוקות בשמן**

בן עזרא

א זהה, אשר תעשה להם. לאהרן ולבניו (ה), אין הפרש בין קה או לכה (ב) במו אקְלָעַם ויאכלו (ט'ב ד טא) (ג), ונמ יצְקָן בז טים (יחוי כד ס) (ד), בעבר שהזביר עם פר בן בקר (ה) יורה כי איןנו נדול (ו) ובכה בני יונה (ויקרא ה ז) (ז) שעיר עזים (שב ד כנ) (ח), והאל נדול טהכברש (ט), והעד הנסר שהוא שלישית ההין, ולכבר רביעיתו (י) : (פייה'ק). לכה פר אחד. הגת זה בא כמו השלם (י'ל) : תמים. שב אל תשלשה לפער ולאיים (יב) שלא הייתה בהם טום) : ב' ולחם חולות. עבותות (יג) והעד רקייקי סצאות (יל), והזביר בשמן (טו) הוא שמן זית כמספט (טז) : ומלת מלחת, בלשון ערבי הוא סטייד, שהוסר הפסולת מהחטה, ובארץ ישמעאל עושים בן, ואין לחם בכבד טכנו, ורבים פירשו טנורת סלית כל-שונים מהוקיך (טה' קיט קיח). סלה כל אבוי בולת לביתך (ט'א ה כה) (ימ) ויש אוטרים

קרני אור

[א] וכן פי' ל"ז ו' גנולח, כי סלת כ"ה בס לכל פלטת
כגשות, כתיקת פפולייס, וסקמות פגס, וגנוול
מברס, סلس כל האילי ד' (חיכס ה' ט'), וכן כתוב ל"ז
ו' פלטן נזס י"ג, כי קיזוג כוונת נלצון סלית כל זוגים
מחיקך (ח' קיט קיח) וכן פות דעתם שלד"ק פירס סלת,
███ כתוב כוונת בקמת בטחון טמיינה גפס, ורלוינו מהתבננה,
████ בפיו מולייה ה' בקמת, וקולעתה ה' בסתות (ח' גנות
ס"ה מ' ט'), וכן פי' פלא"ב בס כי הסלת בגם כוונת מהזוב
בבקמת, וכן לר"פ, נקלע הצעה שמזוכך ואגזי יומך
"צלת" כחות' סתי"ז, וסוד מלצון פסק מלונס שליך
לסתות זו נכי סילוק נקי וכי נ"כ עניין. סלה לאפשרות
י') כמ"ט (במל' כמ' יד) : (י"ה) כה סלס כי טראז
וחלוות מלאות, סניות יכו עבות : (יד) הכתוב מה"ז
הכ"ית, וענינו כמו כהצמן בידוע : (טו) הנזכר למשלה
רמיטה וכתייה ועיין ז"ז קרני הול: (ימ) יוכיה רליה
לא מלחכות, ונבלעת הטול"ף בלבך, אף כה סלת על
██████

סקורי ובאודי רשיי: קו) פין לוט ש: קז) פין מלחמות ים ה: א) פ"ג סלטיס כן: ב) פין נלח"ס מ- זניאל מ-ב: ג) ספליג זמיינ, מכילתה דמלותיס: ד) ספליגט, להס חלוט גלוותין כל גרכו, וירשו מעת ותמל חסידי תני נמחנת: ה) סיב עוזה ספלה טהות נחלי דוגzman, סלכית לוג לרביבה, ולכניתת כלוג פגנית להלוט זליקין, והבדל בין כתלות האליקין סכמהות כלות נטהן כפודן סלת ואלקין מובתן כצאן הילך חסידין: ו) יט' פאל מכל פין ומין, פאל מהפה חפאל, ופאל רקיקיט, ופאל מולכת:

שכמאנטס מוחופל בגדייס במייטה זו): חקמת עולם לו. כל מקוס סנהמל חקפת גולס כוֹז גזילה פיד ולדורות לטככ זו קז): (ה) לכה. כמו קח וספי גזרות כן א) חחת טל קיחת וחחת טל לקיחת ולען פטロン ח' ב): פר אחד. נכפל על מעשה בטנו זקוּז פל ז): (ב) ולחם מצות וחלת מצת ורקייקי מצות. סלי הלו ג' מיינין רבוכה ומלחות ולקיקין. נחס מלוט שייל סקלויש למטע בטניין חلت נחס זמן ר) על סס זנותן זמן בלוכבה כננד שחלות ופקיקין ה) וכל פמיין נהייס טעל עאל חלות י): בלולת בשפן. בסגן קמח יוק בסן זמן ד' (אייבא א טו) יט) (א) ואמר במויהו חסרים ב

יהל אור

(ה) הzahl נפלט מ-סומר, ומלהת ה-ת ידס וקידשת
חוותס (לחמלה כמ' מה) והתקיל מלמדן הלייד
יריו הולין בקדושים, והליך יהיו הולין בטירות,
ונמה יכינס להליכך ה-ת בגדייס: (ב) כי טנישט
חצרם "לקח" ולפטעים חסרו פ"ת הפעל וכג' עד
החסרים: (ג) וסדרו ילק: (ז) כוח צלטס כסדרו:
(ה) כהמרו פר החל בז' בקר: (ו) ספר בז' נקל כו'ו
הרץ בטנים, וכוח בז' סתי טניש, וכוח מלת בז' מל
הלוועיות: (ז) מלת בז' מליאן מל' הלוועירות: (ח) מל
הנדול יהמר טער, וועל סקאנן טער פיעס: (ט) הייל
בקראט מטאנס בז' בטנית החל וטלטס יוט:
עלקה: (יב) וולדני הייליס: (יג) ר"ל ולחש מנות,
סקט דקיס: (טו) גלוות צטמן, מסוחיס צטמן, בסתה
(כו'כ) ה'ך למנהות כסר גס-ז' צטמן הצעני: ז' ז' (יו) מענין
טולין התייז ממלת טרכ, ומכוולת כטנו מוחגן, ומקפט הטע

סקורי ובאורי רשי; קנו פין מות טו: קנו פין מכות
ב) ספלוג זמיי, מכלתת דמלותיס;
חיפויי מתן נמכתה: ה) סיה פודס' כטלאס' חלות כהוי
אלקיקין, ואבדל סכין כתלות אלקיקין סכלהות כלולות
ו) יפ' פצל מכל מין ומין, פצל מהפי

אונקלום

שמות במת מצוה

478

צְתַחֲוֹן : י' וְתִפְנוּ גְּתַחֲוֹן
עַל פֶּקָּא מֵד וַתְּקַרְבֵּ
צְתַחֲוֹן בְּסֶלֶא נִתְּטוֹרָא
נִתְּתַרְין דְּכָרִין : י' וְתִ
אַחֲרָן וְתִ בְּנָהִי תְּקַרְבֵּ
לְתְּרֻעַמְשָׁבֵן זְמָנָא וַמְסָתִי
צְתַחֲוֹן בְּמִיאָה : ה' וְתִסְבֵּ
תִּתְּלִבְשֵׂא וְמַלְבֵּשׂ יְתִ
אַחֲרָן יְתִ בְּתָגָא וְתִ
מְעַיל אַפּוֹדָא נִתְּאַפּוֹדָא
וְתִ חְיָשָׂא וְתִתְּקַנְּהַ לְהָ
בְּהַמְּנִין אַפּוֹדָא : י' וְתִשְׁעִ
מְצַנְּפָתָא עַל רִישָׁה וְתִפְנוּ
יְתִ בְּלִילָא דְקִידְשָׁא עַל

וּרְקִיקִי מְצֹות מִשְׁתִּים בְּשֶׁמֶן סְלָת
חַטִּים תְּעִשָּׂה אֶתְּתֶם : יְנַתְּתַתְּ אֶתְּתֶם
עַל-סְלָת אֶחָד וַהֲקְרַבְתָּ אֶתְּתֶם בְּסָלָת
וְאֶתְּדָפְרָ וְאֶתְּשְׁנִי הַאִילָם : דְּוֹאֶתְּ
אַהֲרֹן וְאֶתְּבָנָיו תְּקַרְיבָּ אֶל-פְּתָחָה
אַהֲלָ מְזֻעָּד וְרַחַצָּת אֶתְּתֶם בְּמִים :
ה וְלַקְחַת אֶתְּהַבְּגָדִים וְהַלְבָשָׁת
אֶתְּאַהֲרֹן אֶתְּדָפְרָתָנָה וְאֶתְּמַעַיל
הַאֲפָד וְאֶתְּהַאֲפָד וְאֶתְּהַחֲשִׁין
וְאֶפְתָּת לְוּבְחַשְׁבָּה הַאֲפָד : וְיִשְׁמַתְּ
הַמְּצַנְּפָת עַל-רְאֵשׁ וְנַתְּתַת אֶת-נִיר

רשי

טְהוֹנוֹת (י'ט) (בב) : (סְפִיחִיק וְלַחֲם, מְצֹות בְּלוּלֹת וּבוֹלָן י') : מְשָׁחִים בְּשָׁטָן. הַחַל הַפִּינָּן
בְּשָׁטָן. שְׁנִי עַשְׂרוֹנִים הַחַלָּה, וַיְיָא כִּי לַחֲם מְצֹות
עֲנוֹנִי, וַחַלָּה מְרוּבָּת (כ) : וּרְקִיקִי. פִּי, כְּמַשְׁטָעוֹ (כ'ה)
כִּי הַחַלָּה עֲבָה (כ'כ) : סְלָת. הַתִּיּוֹן נִשְׁוֹן נִקְבָּה, כִּי בֵּן
מְלָלָה סְמִיכָן כְּיוֹס הַקְּמָתוֹ ט) : (ד) וְרַחַצָּת.
כְּתוּב וְאָסִית אַוְתָה (וַיְקָרָא כ'ד) (כ'ג) וַיְיָא
שְׁפָלָת מְגֹדָת פְּסִילָה (כ'ג) מַדְרָך וַחֲוקָה) :
ג וְהַקְרַבָת אֶתְּתֶם. וְהַמְּזַנְּפָת אֶתְּתֶם. וְהַמְּזַנְּפָת אֶתְּתֶם
שְׁבָ (כ'ה) אֶל סְתָה אַהֲלָ טְעוֹד (כ'ו) וְנוּ וְכַכָּה
הַפְּרָ וְהַאִילִים (כ'ו) : (סְפִיחִיק). ד וְרַחַצָּת אֶתְּתֶם. שְׁעַטו וְכָכֶר רַחַצָּת אֶתְּתֶם בְּטִים (כ'ח) וְכָכֶר הַרְאִיתִיךְ
רַבִּים כֹּה, וְאַחֲרָן וְהַלְבָשָׁת אֶתְּאַהֲרֹן (כ'ג) : ה וְלַקְחַת. נִקְרָא הַחַשָּׁן סְלָבּוֹשׁ (ל'ג) כִּי הוּא
סְכָה הַמְּקוֹם נִנְדָּר הַלְבָ (ל'ג) : וְזִשְׁמַת. נִמְאָן רְחוֹק שִׁישִׁים הַמְּצַנְּפָת בְּאַחֲרֹונָה (ל'ג), וְהַכְּרִיר

יהל אור

מְזַקְלָ מְכוֹלָת : (י'ט) קַמָּה סְוָלָת מְזַקְלָ קַיְעִיב נְהָנִי
סְלָתִים, וְכִי הַקְוָתָר דָק סְבָקָמָה : (כ) כִּי הַמְּמָה
הַהֲקִים, וְכִי הַקְוָתָר דָק סְבָקָמָה : (כ'ג) כִּי הַמְּמָה
סְלָת סְיִום סְוָתָר דָק סְבָקָמָה וְסְבָטָה לְגַמְלִיהָ מִן
עֲגָולָה וְכִן חִוּכָ"ע (לְמַטָּה פ' כ'ג) "וְעֲגָול לְלַמִּיס" ,
פְּמַסְוָלִתִים סְכָס (סְפִילִי דְכָרִיס ט' כ'ה) וְכִן לְמַלְסָס פְּמַטְוָלָה
ז' (יְלֹטְלָמִי יוֹמָת פ'ג כ'ה) : (ג) חַלְל מַוְפֵד, רַע
מְכוֹן חַלְל מַוְפֵד, וְכִי הַעֲוָה כּוֹלָה, לִיְלָה חַלְל חַלְל
מוֹפֵד, מְפִיעִים מְמָסִים יָגִינוּ לְסִיכָל, וְמְסִיכָל לְפִנֵּי וְלְפִנִּים,
וְלַקְחַת סְוָלָת וְהַפִּיתָה מוֹתָה (וַיְקָרְלוּ כ'ג) וְגַיְבָּי
סְהִמָּר, צְלָול (שְׁמוֹת כ'ט מ) נִיכְכָל : (כ'ל) עַיִן חֹות י'ז : (כ'ה) כִּי הַס צְמָל, כִּי מְלָל
סְפִי, צְמָל : (כ'ו) כִּי סְס מְזָה הַעֲוָה, וְכָרְכָ'ס פ'י חַנְילָס לְעֹורָה : (כ'ו) וְכִן פ'י הַרְמָמִין,
הַלְּחָם בְּסָלָת, וְהַפְּרָ וְהַלְּילִיִּים, וְהַלְּרָן וְכִינוּ יְקָרִיב הַכָּל הַל מַוְפֵד : (כ'ח) כִּי ל'ג יְקָרִיב קְוָלָס שִׁירָמִין
בְּמִוּס, מְפִיעִים סְהִזְוִיכָן קְוָלָס לְקִוּסָט : (כ'ט) לְחַרְרָה הַרְמָמִין : (ל'ג) כִּי הַוְּנוּ מְמָס בְּנִינָה : (ל'ג) כִּי סְס
מְקוֹמוֹ : (ל'ג) הַלְּרָן לְכִוְתָת כָּל הַגְּנָדִים וְלַמְּעָלָה (כ'ח ד' פ'י סְהִמְמָגָפָת קְוָה קְוָדָס הַלְּרָן לְכִוְתָת הַכְּתָנָה :
לְמַפְלָג

מְקוֹבָב רְשִׁי' : ז) לְכָנָן יְהָמָל גְּלָנוֹת וְעַיִן מְמָמָות מְה ג' : ה) כִּי פָוָן כְּפֹזָה צְלָלוֹ, פָיִין מִינְמָות צָס וְעַיִן גְּנָה כ'ס מְה
בְּהַלְּלִיךְ כֹּה : ט) וְל'ג קְוָדָס וְיָסָס אַקְמָתָה סְמִיכָן טָס כְּלָמִיךְ יְסָן : י) וְקָן חִוּכָ"ט, וְפִי סְלָמָס צְעָמִיךְ יְוָה
סְתָמָת כְּכִי' גְּמִיס גְּמִיס פְּלִזְפִּיס לְצָפָזָס כָּל גְּנוּפָס פָּוָה כָּנָן :

אבן עזרא

שְׁהוֹנוֹת (י'ט) (בב) : (סְפִיחִיק וְלַחֲם, מְצֹות בְּלוּלֹת וּבוֹלָן י') : מְשָׁחִים בְּשָׁטָן
בְּשָׁטָן. שְׁנִי עַשְׂרוֹנִים הַחַלָּה, וַיְיָא כִּי לַחֲם מְצֹות
עֲנוֹנִי, וַחַלָּה מְרוּבָּת (כ) : וּרְקִיקִי. פִּי, כְּמַשְׁטָעוֹ (כ'ה)
כִּי הַחַלָּה עֲבָה (כ'כ) : סְלָת. הַתִּיּוֹן נִשְׁוֹן נִקְבָּה, כִּי בֵּן
מְלָלָה וְכָכֶר רַחַצָּת אַוְתָה (וַיְקָרָא כ'ד) (כ'ג) וַיְיָא
שְׁפָלָת מְגֹדָת פְּסִילָה (כ'ג) מַדְרָך וַחֲוקָה) :
ג וְהַקְרַבָת אֶתְּתֶם. וְהַמְּזַנְּפָת אֶתְּתֶם. וְהַמְּזַנְּפָת אֶתְּתֶם
שְׁבָ (כ'ה) אֶל סְתָה אַהֲלָ טְעוֹד (כ'ו) וְנוּ וְכַכָּה
הַפְּרָ וְהַאִילִים (כ'ו) : (סְפִיחִיק). ד וְרַחַצָּת אֶתְּתֶם. שְׁעַטו וְכָכֶר רַחַצָּת אֶתְּתֶם בְּטִים (כ'ח) וְכָכֶר הַרְאִיתִיךְ
רַבִּים כֹּה, וְאַחֲרָן וְהַלְבָשָׁת אֶתְּאַהֲרֹן (כ'ג) : ה וְלַקְחַת. נִקְרָא הַחַשָּׁן סְלָבּוֹשׁ (ל'ג) כִּי הוּא
סְכָה הַמְּקוֹם נִנְדָּר הַלְבָ (ל'ג) : וְזִשְׁמַת. נִמְאָן רְחוֹק שִׁישִׁים הַמְּצַנְּפָת בְּאַחֲרֹונָה (ל'ג), וְהַכְּרִיר

קרני אור

סְלִוִיכָה כְּמַרְוָה, כִּי פָלָס כָּל חַנְילִי (חַנְילָה ל', ט)
סְלָתִים לְלַזְגִּים (ת'ג) קַיְט קִימָה : (בב) וַיְיָא כְּפָעָן, כִּי
סְלָת סְיִום סְוָתָר דָק סְבָקָמָה וְסְבָטָה לְגַמְלִיהָ מִן
עֲגָולָה וְכִן חִוּכָ"ע (לְמַטָּה פ' כ'ג) "וְעֲגָול לְלַמִּיס" ,
פְּמַסְוָלִתִים סְכָס (סְפִילִי דְכָרִיס ט' כ'ה) וְכִן לְמַלְסָס פְּמַטְוָלָה
ז' (יְלֹטְלָמִי יוֹמָת פ'ג כ'ה) : (ג) חַלְל מַוְפֵד, רַע
מְכוֹן חַלְל מַוְפֵד, וְכִי הַעֲוָה כּוֹלָה, לִיְלָה חַלְל חַלְל
מוֹפֵד, מְפִיעִים מְמָסִים יָגִינוּ לְסִיכָל, וְמְסִיכָל לְפִנֵּי וְלְפִנִּים,
וְלַקְחַת סְוָלָת וְהַפִּיתָה מוֹתָה (וַיְקָרְלוּ כ'ג) וְהַעַפְפָי
סְהִמָּר, צְלָול (שְׁמוֹת כ'ט מ) נִיכְכָל : (כ'ל) עַיִן חֹות י'ז : (כ'ה) כִּי הַס צְמָל, כִּי מְלָל
סְפִי, צְמָל : (כ'ו) כִּי סְס מְזָה הַעֲוָה, וְכָרְכָ'ס פ'י חַנְילָס לְעֹורָה : (כ'ו) וְכִן פ'י הַרְמָמִין,
הַלְּחָם בְּסָלָת, וְהַפְּרָ וְהַלְּילִיִּים, וְהַלְּרָן וְכִינוּ יְקָרִיב הַכָּל הַל מַוְפֵד : (כ'ח) כִּי ל'ג יְקָרִיב קְוָלָס שִׁירָמִין
בְּמִוּס, מְפִיעִים סְהִזְוִיכָן קְוָלָס לְקִוּסָט : (כ'ט) לְחַרְרָה הַרְמָמִין : (ל'ג) כִּי סְס
מְקוֹמוֹ : (ל'ג) הַלְּרָן לְכִוְתָת כָּל הַגְּנָדִים וְלַמְּעָלָה (כ'ח ד' פ'י סְהִמְמָגָפָת קְוָה קְוָדָס הַלְּרָן לְכִוְתָת הַכְּתָנָה :

מְקוֹבָב רְשִׁי' : ז) לְכָנָן יְהָמָל גְּלָנוֹת וְעַיִן מְמָמָות מְה ג' : ה) כִּי פָוָן כְּפֹזָה צְלָלוֹ, פָיִין מִינְמָות צָס וְעַיִן גְּנָה כ'ס מְה
בְּהַלְּלִיךְ כֹּה : ט) וְל'ג קְוָדָס וְיָסָס אַקְמ

אונקלוס

מצנפתא : י ותסב ית
בשחא דרבוּתא ותריאק
על רישיה ותרבי יתיה :
י נית בנוחי תקריב
וთלבשנוון כהונין :
ו והונז יתחון הבינו
אהרן ובנוי ותרקון
להונ פזבען ורהי להונ
פרהנטא ליקיט עלם
ותקריב קרבנא דאהרן
קרבנא דב נז הי :

הקדש עליה מצנפת : י ותקחת
את ישמן הפשחה ויזקיה על
ראשו ובשחת אתו : ה ואת בני
תקריב ותלבשיהם בפרנת :
ט והנרת אתם אבנת אהרן ובנוי
וחבשת לhem מגבעת והירגה
לhem בכהנה לתקחת עולם ומלאת

אבן עזרא

הקדש . זה הליין : על המצנפת . כמו בטהילת הפרשה המצנפת לעני האבנט (לט) ב
היא נברdet טפנו (לט) : ז על ראשו . על
שפירסתו למעלה על ידי ספטיל הגדמלע
ראש אהרן לבדו , כי הוא ההונ המשיח (לט)
והנה זה היה לפניו שומו המצנפת על ראשו (לט) ודרו ,
מלחולי שטולך טול נוטנו על המצנפת כמוין
כובע יא) : (ז) ומשחתו אותו . אף מכך
זו כמין ליי נתן שמון על רחשו ובין
(תהי קלין ב) (לט) זה : ח ואת בני תקריב .
אל פתח אהל מועד (לט) : (ט) והוא היה אל פתח
ריכי עיניו ומצבנן צלצלו יב) : (ט) והוא היה
אهل מועד . כאשר הקרבת את אביהים אחר שרחותם
לهم . מלאי ידיים זה לכחותםulos : בטים (ט) ואותה אחו דרך קקרה (מלט) :
ט וחנרת אתם אבנת . כולל אבנת אהרן ובנוי (מלט) ובן המבניות (מן) זו ואחר שהוביד
אתם , הוסיף לבאר אהרן ובנוי , כתו ותפתח ותראהו את הילך (למעלה ב ז) (מלט) : ומלת
וחבשת . כתו לא אהיה חובש (ישע) ג ז (מלט) : ומלאת . דעת המתרנש ארמתה כתו
ומלאו ידו ייחוי טן כתו אמו רק מה נעשה בטהילה מלאו ידכם היום (לטטה לב בט) (מלט)
והנאות פס' יד חיוב (מלט) , ואחרים אטרו כי טלאים לדיוותם שלדים טלאים ורנלים (מלט)
והנה מה יעשו במלת ומלוא ידו ייחוי מן כתו (ט) זו : (ט) והוא . וחבשת . כנורת ולא חנשו

קרני אור

נקראה כל כעורה פתח לצל מיעד (רדי'ג) : [ר] וכומכין
על הכהנת : (לט) מפני סהמאנפת נכננת ממנה , פ"כ
הזכיר המצנפת קולדס הלהצעט , וכלהן כתוב סמלל לנטיקתן :
(לט) כמ"כ , וככהן הנדול מהלו אבר זוק מל רחשו
(ויקרא כל י) : (לט) טرس הווטס המצנפת על רחשו זוק
הכמן ברהס : (לט) כי הייליקס ביתה רק על הרהס ;
(לט) ופי' בס סח' ז"ל , כו' שמן המסהה וככו' על
כהן נפתח , כי כו' שמן יירוע , כי הוו קדס ,
כבל פולח פס לכתו חתלה סמכנסיס , אלמנס לע' זלט
והנמlich צו קדוט : (לט) כמ"כ למעלה פ' ז :
(ט) למעלה פ' ז : (מלט) כי כתובים זה לסתה מכהן זכר עליות : (ז) דנכי
ההננט כי שואה בכולס , ולו הוזכר מס כנדי הכהן למעלה סהמאנפה ככינוי :
(מן) הטעפ"י בלה הוכרים : (מלט) בלה הכהני קודס סיידעה : (מן) בלה עניין הסירה וקדרה , ונקרל
הטעלן כן , לפי פהווטס וווכר הטעדריס על מלותיו , וכן מלת וגבצת עניין קדרה , ולו סבוכ כמי
המאנפת : (מלט) דעת המתרגנס טעומו הקרנה , כן ח"ה ותקריב קרנגל לההן , וקרנגל בכנוי , אף
סימלן ידיהם מן הקרים , וכן רחנס יוכ"ע , וכן כיהו מג כו' ז"י כתוב סכתת ז"י
יכפלו זאת המזבח , וטכלו הותם ומלוו ידו , ותרגס יוכ"ע סס' ווילקינון קדרניא : (מלט) כי סס פס' קדרינה :
(מלט) עיין למטה כמ' יכל' חורחות רעטוז' ז' (מלט) ולמעלה כת מה ז' ז' פס' ז' כהן ז' :

יהל אור

מקורי ובאורי רשי : יא) עיין למטה כת מה ז' ז' כת כתות ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' :

וַתִּקְרַב יְתָהָרָא לְקָדָם
מִשְׁפֵּן וַיְמַנֵּן וַיְסַמֵּךְ אֶחָדָן
בְּנוֹתָיו יְתָהָר יְדִידָהוֹן עַל
רֵישׁ תּוֹרָא: א וְתַכְפֵּן
יְתָהָר תּוֹרָא קָדָם יְיָ לְתִרְעָ
מִשְׁפֵּן וַיְמַנֵּן: ב וְתַכְפֵּן
מִדְמָא דָרְאָרָא וַתְּתַנֵּן עַל
גְּרִנְתָּה מִדְבָּחָה בְּאַצְבָּעָה
וַיְתָהָר פָּלָה רַמָּא תִּשְׂאֵל
לְיִסּוּד אֶת מִדְבָּחָה:
ג וְתַכְפֵּן יְתָהָר פָּלָה פְּרָבָא
הַחֲמִי יְתָהָר נָגָא וַיְתַחַדְרָא
דָעַל פְּבָדָא וַיְתַחַדְרָא
כְּלָיו וַיְתַחַדְרָא דִי מַלְיָה

ל'ז

וְמַלְאָתָה. מִלְּלֵי כְּדָכְרִיס הַחֲלָה: יָד
אַהֲרֹן וַיַּד בְּנֵיו. צְמִילָה וּפְקוּדָה הַכְּלָנוֹת:
(י'ח) פָּתָח אַهֲלָה טוּעָד. בְּחֶלֶל הַמִּזְבֵּחַ
סְלִפְנֵי כְּפָתָח י'ג): (יב) עַל קְרָנָת. לְמַפְלָה
בְּקָרְנוֹת מִמְּסָדָה י'): וְאֵת כָּל הַדָּם. צִילִי
סָלָס ט'): אֶל יִסְׁדֵּד הַצּוֹבָח. כְּמַין כְּלִימַת
כִּוּת קְצֻול עַקְוִי לֹו סְבִיבָה מִכְּבֵשׁ לְחַלְלָה שְׂמָלָה
חַמְּסָמָן סְחָלָץ ט'): (יג) הַחֲלָב הַמִּכְסָה
ר. טְשָׁה שְׁחַטוּ וְהָוָא לְקָח, מַדְמָתוֹ וְלֹא כָּל דָמָתוֹ (ס),
וְהַקְטִיר הַאֲטוֹרִים): י'ב יִשְׁפּוֹךְ. הַבָּהָן הַשׁוֹפֵךְ (ס):
רוֹ וּפְרָשׁוֹ שְׁרָפָו כְּחֹזֶק לְמַחְנָה (ס'): י'ג וּלְקָחוֹת.

יהל אור

למעלת סס, בלאחן טפי' זה ביחסו קולן: (נג) בעניינו
קדרה: (ננ) נסעת ימי המלויים אלה מטה מהיכס
וימלמלס: (נג) נס' ג: (נד) ובס' לפרט מה יעצו נסאל,
ויחתמייל בכקרנתו היל פתח לאן מועד זכר למתלה
בדרכ' כתוב והמשמעות מקודס ומיין כרמץ' מה סכתב
פעז': (נג) ויטול הא' זיל זה וכן כתוב בפי' בקדר סס,
כויlein כפרץ כין וסמכו להרן וכינוי, וכין וסמך
כין וסמך להרן וכינוי, וכינוי וסמכו להרן וכינוי, כי
ווחח'יך בכינוי וסמכו כולם יהל'': (נו) טכנ' כיה:
ה'ס ויסכם, י' ח סו) כל ד' ישי המלויים כיה מה
וואק זנו': (נס) וגנה השמיטה כייתה נספוח טן
מוני, כי כיה בכיוור כין לאן מועד וכין כמתגה:
נכלה וכאלו לך נתן על קרנות החוצות זרו';
דלה טהרב גירסתו ישפוך ולז'ה ככתן הטעוף:
עמיש לוי מהל מנגני להרן: וטג') מדרס ספר המתכו
קטען: (סז) גס כהן מפת ושרפו דעל גהותיות

מקוב'ב רשות: יג) נס' כפתח ממצ'ן, מלווה כבוד כהנא : יד) פין זנחים נב' ה:טו) נסי צפוי מהאנ' נלא' כל כלה שמאז סכלי, וכך נחן ממשי של כהננות מלווה ליש' ביזורי כלום; טז) פין פלזום פלא;

וְהִאָּרֶן וַיַּדְבֵּנֵיו: יְ וְהַקְרְבָתָ
אֲתִידָהָפָר לְפָנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמֵךְ
אָרֶן וּבָנָיו אֲתִידִיהָם עַל־רַאשׁ
הַפָּר: יְ וְשִׁתְטוֹת אֲתִידָהָפָר לְפָנֵי
יְהוָה פָתַח אֹהֶל מוֹעֵד: יְ וְלִקְחַתְּ
מִקְסָם הַפָּר וְנִתְעַטְּה עַל־קְרֻבָּתָ
הַמִּזְבֵּחַ בְּאַצְבָּעָה וְאֲתִיפְלִילְהָם
תְשִׁפְךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: יְ וְלִקְחַתְּ
אֲתִיפְלִילְהַחֲלֹב הַמִּכְסָה אֲתִ

אנו עוזרא

(ישע' א ו) (נח): ומלאת יד אהרן. בשבעת ימים (נכ): י והקרבת. כבר הזכיר זה (ננ) והגנה הטעם כאשר תקריב את הפר, יספוך אהרן ובניו עליו (ננ), ויש אוטרים, כי טעם וספוך אהרן לבדו, ואחר בן בניו, ועל האיל בתוב וסתכו אהרן ובניו (פ' טו) (נכח) (ח) והגנה הטעם כאשר היה (נו) שיטטו יהדיו לא זה לפני זה (נו): לא ושהחתת את הפר. טsha שהחטו (נח) (ט): וטעם לפני השם. כי הארין דיווה באצע הטעבי, ובגנדו מובה הקתרת, ובגנדו מובה העולה (נט): (טיה"ק). ושהחתת את זה

קרני אור

בגנ' קז'ס מהו', כל'ה מל'נו גו'ס ה'ח'ת מ'זוח'ף ל'כמס' ס'ול'חות', וכן ג'וד'ת מל'חו' יוכל ל'פ'כו'ות על פ'ק'ל'נס' ו'על א'לי'נס', וכי'זוק'ה'ל' ס'ול'חות'ו ס'ק'ל'נס', ז'כ'פ', ח'ס'ת'ה' כ'ו'ר'ת'ה' א'ל'יא'ג'ה' ו'ג'מ'ל'ס' מ'מ'נו' כ'ו'ג'תו' (ה'ע' : [ח] ו'כ'ג') פ'ל'נ'י'ס' (ה'ה'ס' י'ע' ש'י'ק'ל'ג' ס'י' ל'ין' או ס'י' ק'פ'ד') כ'ב'ד'יל' כ'ין' ו'יס'א'ן' ח'כ'ל'ן' י'ו'כ'ב'יו', ו'כ'ין' ו'ס'מ'כו' ח'ג'אן' ו'כ'ב'יו' ו'מ'ל'ן' או' ס'מ'ן' מ'ל'י'ז'ל' ג'ז'י'ס': [ט] כ'י'מ'י נ'מ'לו'ה'יס' ל'ג' פ'ו'ר'ב'ה' ו'ר' כ'ב'ח'יט'ס', ו'ס'יס'

שםות בת תוצאה רמא 481

**הַקְרָבָה וְאֶת הַיְלָרָת עַל־הַכְּבֵד
וְאֶת שְׁתִי הַפְּלִיטָה וְאֶת־הַחֲלָב
אֲשֶׁר עַל־יְהוָה וְהַקְטָרָת הַמִּזְבְּחָה:
יד וְאֶת־בִּשְׁר הַפְּרָר וְאֶת־עַרְוֹן וְאֶת־
פְּרִשּׁו תְּשֻׂרָף בְּאֶש מִזְבְּחָה
חַטָּאת הוּא: טו וְאֶת־הַאִיל הַאַחֲרִי
תְּקַח וְסִמְכֹ אַהֲרֹן וּבְנֵיו אֶת־יְדֵיכֶם
עַל־רָאשׁ הַאִיל: טז וְשַׁחַטָת אֶת־
הַאִיל וְלִקְחָת אֶת־דְּמֹו וְזַרְקָת עַל־**

אבן עזרא

את הקרב. כו"ה פקלוס קעל הכלם סקווריין אין לפיר ולשער אליה (ס"ה), וו"א כי נקראו ט"ל י"ו: ואות היתרת. כו"ה טרפסל בליות סגירות נכספה ונם בלהה נפשי נתה דכבודו סקווריין ליכליק י"ח): על הכבד. סדר ס כי שם כה התאהה לפסנלו (ס"ו): י"ד ואות בשר. כולל הראש והנתהים (ס"ו) ופ"י חף מן הכבד יטול טמה יט): (יד) תשועך דרך סברא ירחצוה ואח'ב ישפטונו (ס"מ) (ז"ו: באש. לה מלינו חטלה קוילונס נקלפת נקלפת וחטאת. בעבור חלה וו (ט): (טז) חרקת. נכלי. הומנו שהוא קרבא לכפר החטא נקראת בן (ש). ובכה האשם (על) על בן וחטאנו את רפובחו (יחז"ט מג ב"ב) יסידו חטא סעליו (עט): (פייה"ק) וטעם חטא. כטור חטא אהרן ובניו (עט): טן ואות, האחד. מהשנים איזה מהן שירצה (עט): (פייה"ק) וסמכו. אין הפרש בין וסמכו אהרן ובניו ובין, וסמכ אהרן ובניו (לטעה פ"י ולטעה פ"ט) (עט): טז ושהחתה. וכוי על המזבח. לא על

קרני אור

קענות, ופי' ופלו ופלטו ופלטו מון למחנה, זו מטה כתופת, ויתכו נפפס. כן לפוגות הותס דקדוקי צל יטלו חון למחנה: (ס"ה) לכן לח נוכר פה, כבמיטס, כמו ספיק טוגד ימייט פהלו וכן כתכ אלכין, וכן פ"י רציא זיל (לטעה פ"י כט): (ס"ו) והצס "כלכ", וכזה לח נימה זיהת סכתה כביה נוג כמו כתפין נבמיטט טניינו חלאה ותזוקה: (ס"ו) הס לנכד נכללו נכדר סקלט נפוזט זה סזין וגלוות: [ז] ודעת סזאליטט כפר, כי פרו ופלטו נוכרו לתול: (ס"ח) סייחו נקרניים לכו"ה מטה כפרט, ויפרט מה פרטו, כו"ה מוקס הפרט, והס פכני מטייס רחויו: (ס"ט) הס האלכיס הנוכרים, ונקרלו המלכיס גמורים, צביס מורים וולדונים פל. כל הלינרים ושוליס עיג המזנכ לחלק חדון השולס, והנה נכל חומשי הרמןעט מלת והקטיר נחלותיות מרוכעות כללו נוג מלא מהפסוק ולחין כפסוק זה מלת והקטיר, וכמאנר ב"ז רונה לנו"ם נמקום "וְקָטֵרָת", וכמאנת לירך לחיות מלת והקטיר נחלותיות קענות, וכלי נקודות הפסיק בין יטראפו ובין: ז' והקטיר, ופי' ירמלו וולח' יטראפו והקטיר הגמורים: (ט) וכן פ"י הדר"ק, ונקרלן לאקרנן סמכיין פל הנטול על זמו "קמלה". צעוכר סקו"ה נוג לכפר הנטול: (עט) הקרכן זמאניה פל כלהט יקרלה הס: (עט) פ"י יסיר קטה האלט נטעולת המזנכ: (עט) וכתב קרמנץ' מפני טהתנק פל אהרן להצמדו, והוא כלוי בנים, פלרכו נס כס להתיכר נס: (טז) כי זה נוג כנה פ"ל הידיטה בטול מושב פל הלהמר למלחה ואיליס סnis (לטעה פ"ט) ויכול ליקם ארזה טירלה נלי-גנגל: (עט) עיין מות נס:

י' פלט

טקי"ב ריש"י: ז') ולדעת לראמץ, כל מקום שאומר פלאב פמנסס אה קרב, כו"ה סקלוט פס פל ספיס, ה' ג' נ' כל'ב יהמ' כל פלאב פמנסס אה קלב יטמו' לבני חלכיס אה' זס' לאח'ל' פס' ולחל'ג פנס' אה' פל כל'כ' ופי' זט' חולון מט' כ' ל"ס תלכ': י"ח) ונויקרכ' ב' ז', פ"י צט' זיל דופן סטפרק, וככל'זון הילמי תלר'ן דלכנד' ולטכ'ס פ"י צמיה'ל' וגדל' פל טכנד': יט) פיע' ט"ס חטלה פל טכנד': כ' פס' יטול גן' טכנד' פל טווארת אה' פן' סיווארת פל טכנד' וכ' למדנו טיטול פן טווארת פל טכנד': כ' לפי ט"ס חטלה נטול' נאכלן' לבכיס' אה' חל' בקינ' גמוריכ'ן, ויט' אטול'ות טכנד' וכ' סב' מושב פל הלהמר למלחה ואיליס סnis (לטעה פ"ט) ו יכול ליקם ארזה טירלה נלי-גנגל: (עט) עיין מות נס:

אונקלוס

וְתִפְיק פְּדָבְחָא: י' וִית בְּסֶרֶא דְּתֹרֶא וִית מִשְׁבָּה וִית אַכְּלָה תּוֹקִיד בְּנֵרָא מְבָרָא ? מְשִׁרְיָתָא הַטְּאָתָא הָזָא: ט' וִית דְּכָרָא תְּרִפְסָב וִיסְמְכּוֹן אַחֲרֵן וּבְנֹוְהִי יִת יְדִיהָזָן עַל רִישְׁדָכְרָא: ט' וַתְּכּוֹס יִת דְּכָרָא וַתְּשַׁבְּ בֵּית דְּמָה וְתַזְוּזָק עַל פְּדָבְחָא סְחוֹר

ריש'

את הקרב. כו"ה פקלוס קעל הכלם סקווריין אין לפיר ולשער אליה (ס"ה), וו"א כי נקראו ט"ל י"ו: ואות היתרת. כו"ה טרפסל בליות סגירות נכספה ונם בלהה נפשי נתה דכבודו סקווריין ליכליק י"ח): על הכבד. סדר ס כי שם כה התאהה לפסנלו (ס"ו): י"ד ואות בשר. כולל הראש והנתהים (ס"ו) ופ"י חף מן הכבד יטול טמה יט): (יד) תשועך דרך סברא ירחצוה ואח'ב ישפטונו (ס"מ) (ז"ו: באש. לה מלינו חטלה קוילונס נקלפת נקלפת וחטאת. בעבור חלה וו (ט): (טז) חרקת. נכלי. הומנו שהוא קרבא לכפר החטא נקראת בן (ש). ובכה האשם (על) על בן וחטאנו את רפובחו (יחז"ט מג ב"ב) יסידו חטא סעליו (עט): (פייה"ק) וטעם חטא. כטור חטא אהרן ובניו (עט): טן ואות, האחד. מהשנים איזה מהן שירצה (עט): (פייה"ק) וסמכו. אין הפרש בין וסמכו אהרן ובניו ובין, וסמכ אהרן ובניו (לטעה פ"י ולטעה פ"ט) (עט): טז ושהחתה. וכוי על המזבח. לא על

יהל אור

שמות כט הוצאה

המזבח סביב: יאַתְהָאֵל תִּנְתַּח
לְנַחֲיוֹר הַצְּתָקָה בְּפָוֶר עַיּוֹן תִּתְהַ
עַל-נְתַחְיוֹן וְעַל-רָאשׁוֹ: יְהִי קְטֻרָה
אַתְּפָלֵדָה אֵל הַמְזָבֵחַ עַל-הַ
לִיהְוָה רִיחַ נִיחֹת אִשָּׂה לִיהְוָה
הַזָּא: חַמִּישִׁית וְלִקְהָתָת אַתְּ הַאֵל
הַשְׁנִי וְסָמֵךְ אַהֲרֹן וּבְנֵי אַתְּ
יְדֵיכֶם עַל-רָאשׁ הַאֵל: כְּזַה-
סְחוֹר: יְנוּת הַכְּרָא תִּפְלֹג
לְאָבוֹזָה וְתִחְלִיל גּוֹת
וּכְרָעוֹתָה רְתָמָן עַל
אָבוֹזָה וְעַל רִישָׁה: יְ
וּתְסִיק יְתָבֵל הַכְּרָא
לְמַדְבָּחָה עַל-תָּא דְּזָא
קָדָם יְיָ לְאַתְקְבָלָא
בְּרָעוֹא קְרָבָנָא קָדָם יְיָ
הַזָּא: יְוַתְּסֵב יְתָבֵל הַכְּרָא
תְּנִינָא וְיִסְמֹךְ אַהֲרֹן
וּבְנוֹתָה יְתָבֵל יְדֵי-זָוָן עַל
רִישָׁה הַכְּרָא: יְוַתְּפּוּס יְתָבֵל
הַכְּרָא וְתְסֵב מְרַמָּה

ל

הנחות הטובהה (עט), והנה שס יודוק כל הדם לא על היסוד (עט): יין ואת האיל? לא הוביד עד חפר שנידחן, על בן בלו באשר הוא נשרף (עט) על בן לא הוביד ברעיו (עט): ורחתת, בצוי (פ) (יא): (פייה'ק, ורחתת קרבו וברעיו, יזה, וכן בשפטם כל כהן נדול (פח)): יה והקטרת את כל האיל. על בן לא הוביד האליה והחלביהם (פכ) : (פייה'ק, וכל האיל יעשה מיקטר על הטובהה כלו עולה, וו"א כי השלחה לכפר על העולה על הרוח בטעה): יש ולקחת, זה השני הוא איל המלואים (פנ) : ב ושותחת, תנוך איז לו ריע (פל) ויבן והגאון אשר דורך הדבק בענין האון (פה): בהן. ורבים כופות סכיב ולך קרו סכיב: (ו) על נהחו. עט נתמי מוקף על צול וגטמיס: (ימ) ריח ניחוח. כמה לום לפני טהראתי

אנו עוזר

הנוגה המובח (עו), והנה שם יזרוק כל הדם לא על היסוד (טו): יז' ואת האיל. לא הוביר עד חפר שינגדנו, על בן בלו כאשר הוא נישרף (עט) על בן לא הוביר ברעיו (עט): ורחצת, בצוי (פ) (יא): (סיה"ק, ורחצת קרבו וברעיו, יצוה, וכן משפט כל כהן נדוי (פה)): ית' והקתרת את כל האיל. על בן לא הוביר האליה והחלביהם (פנ): (סיה"ק, וכל האיל יעשה מיקטר על המובח כלו עולה, וו"א כי הנילה לבפר על העולה על הרוח בטעטה): יט' ולקחת. זה השני הוא איל המלואים (פנ): ב' ושותחת. תנוד איז' לו ריע (פד) (יב) והנואן אשר הרך הדבק בעניל האון (פה): בהן. ורבים

יהל אור

(עו) יפרש הזריקה, וכן פ"י רצ"ז ויל' הין קרבן טעון מותנה נאלכט אליה העותה בלבד, אבל שאל זכהיס היוון טעוניין קרבן ולו הרכז: (עו) כייסוד סוח' כלית בית קובל סביך המוצה להחר' טعلا' חמה מן ההרץ, והנה בפר' שהעתה היה טופך צורי' הכלס אל יסוד קמונכט אל קרן מערבית דרוםית, ובחול' העולה היה זולק כל יתידית, וחין לא ריע במקלה, והוא עת חטא, כי מלאו נס' ויקלח בסה' טעמי'ת חזון, תנוון לוזנט, וחוגם נס' כלגנ' ע' כתוב כן, אך בזאת המל' תנור הין לו ריע, וכן בור: (פ"ג) מהה לימל' להרן כל' משפט' כ"ג נמעודה, וכי' (ספרה לו סי' יד): (פ"ג) כי כבר זכר בפרט, נתפיו וקרבו וכרעיו ורחשו, וכן זכר ההליה והחלכיס, כי בס' נכללו בכללו כל' האיל: (פ"ג) חיל זה היה שלמים, ונקרח מלוליס ע"ס בכיה' למלה' ידים לנכון: (פ"ד) וכן כתוב נצל' נתה' ע' וגנה המלה' כוות' ימידית וחוין לה ריע במרקח' ועיין קרני מוער: (פ"ה) וכן פ"י קרבן בפרק

כרוניק א/or

בצ'אל ספֶל עס פולו וועלטו ומפעז ווועס פַּרְטָזָו לֹוּס נְצָרוֹב
הוּא לְטַחֲנָה כְּמַכְפֵּת מִטְעָמָת פְּלִיכָן בְּטָהָג נְסָרֶפֶת, וְלֹא כִּי
בְּרִיךְ כְּתִילָה, כַּיְוָן זְסָוָה נְטָרָב חָזָק לְמוֹצָאת: [יא] וְכֵן לְמַד
(כְּפָלָה לוּ מְכַלְתָּה דְמָלוֹחִים ס"י, י"ח) מִמְ"ט וּקְדָמוֹ וְכְרָעִין
יְלָחָן גְּמִיס (וַיַּקְרֵא ה' ט) ספ"י יְלָחָן זָל, וְעַיִן שְׁטוֹצָ"ט
סְס ס"י קָפָג: [יב] גַּמְנָגָל לְנַתְּסָ"ב כְּתָב, וְכֵן הַמְלָה כְּזָהָת
יְחִידִית, וְהַיִן לְהָ רַיִע בְּמַקְגָּמָה, וְהַיִן תְּצֻוָה, כִּי מְלִיאָה כְּסָ
וַיַּקְרֵב בְּבָה פְּנָמִים תְּנוֹךְ יוֹן, תְּנוֹךְ הוֹנָס, וְגַוְלָס נְסָ
פְּלִיכָן"ע כְּתָב כָּן, הַר זְסָוָה הַמְלָה תְּנוֹךְ לֵין לוּ לְיִעָ, וְגַן

טקו"ג רשי: יוננו מלהה היל הפל מופד לכפל בקדום לו תחילה נטהף (ויקלח ו. כנ) ומצעת חילונית כיון זוליקת דמס על מזבצת חמילון, כמו וזה כל כבאות להגן וכינוי, ולפי שנזר בנסיבות בצליפה לאוכרות בעזה כלהוציא, כתוב לו מליין חטאת מיליצה נצפה הילו זו, וכןן תמאז מסס על בצליפת סטייל חטאת לר'ה, וחמל כן לו כוונת GRAT זאש היל בקדום פגימות (בם ו. יה) היל מלהוט נצלפת (הוכلون) ועיין נליך מה סבאל ג"כ פ"ז: כא) פיין זוחיס נג נב כב) זוחיס בס: כב) כל זיין מטע סטס בחלכע רמות טמונות:

את־הָאֵל וְלִקְחַת מִדְמֹל וּנְתַפְּחָה
עַל־תְּנוּךְ אֲזַנְ אַהֲרֹן וְעַל־תְּנוּךְ
אֲזַנְ בְּנֵיו הַיְמָנִית וְעַל־בְּנֵו יָדָם
הַיְמָנִית וְעַל־בְּנֵו רְגָלָם הַיְמָנִית
וּזְרֻקָת אֶת־הַדָּס עַל־הַמִּזְבֵּחַ סְבִיבָה:
בָא וְלִקְחַת מִזְהָדָם אֲשֶׁר עַל־
הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמַנֵּן הַמִּשְׁחָה וְהִזִּית
עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בְּנֵדָיו וְעַל־בְּנֵי־וְעַל־
בְּנֵי־בְּנֵי אֹתוֹ וְקַדְשׁ הַוָּא וּבְנֵדָיו
וּבְנֵי־בְּנֵי אֹתוֹ: כְב וְלִקְחַת

אבן עזרא

בוחנות (פנ) זינן וainedו על משקל הלשון (פנ), והגה יידי שם שניים טשקלים, ורבים כבה בשפטות (פמ), ודם השני יורוק בדם הראשון (פמ) רק הדם הנשאר (ט) : (פייהיק . תנוה . ידוֹעַ נם צו בלהן) : בא ולקחת, זהות על אהרן, הנה הוה מדם האיל אשר על חכובות שהוא קדוש, הנה הם קדושים (טנ), ותפעט כטעם ותגע לרנלי אמר הכתוב כי הדם הוא בנפש יכפר (ויקרא יו יא) כב ולקחת. זה החלב הנזכר הוא אשר על

ונטש רלוני כד): אשה. לeson חס וסיח
 בקעלאט היינלייס קעל האס כד): (כ) תניך.
 סול לטחות גדל הימלען סבתקה היזון
 סקולין ענלו"ם כה): בהן ידים. בגודל
 תחת בנדי אהרן ועל בנדיו (ה) (יד): (פיה"ק.
 עץ שטן משחת הקורש (ככ) על אהרן ועל בנדיו
 (לפזלה ד' כה) (ה) כי גם האיל כפור (ה), וכן
 (טו) ואני נתתיו לכם על הטענה לכתר (ה) (שׁ) :

קרני אור

המלך היה לו ליעם כמלך, ולדעתו כוונתו היה לו ליעם
מלך כ"ה היו, כלואל בלה מלחמו רק כסמרק למלת היון,
ה' נ' נ' נ' מלך, וגס לו נ'
כוון אהנו נ'
גולד, כי פוג' גדור' בחזקתו על סרג'ט'יס, ווונד' לחוטס
ימ'ה, וכוח נ'
ל' נ'
מכילתו דמלוח'יס ס' נ'
ופ'י' כתה'מ' זס, טפ'י' פל' גוף, ועל גנליו, וסתס נ' נ' נ'
סתיס פס' ג': [טו] יכנ' ט'י' כת' ז'ל' (ויקלח' ח' נ') 'וכנה
דס' יכפל פל' נ'
ונענו נ' נ'

בשלט "תנך" כוֹה הָרֵךְ חֲסֵר בְּקַלָּה בְּלֹוֹן: (פ"ו) כמו
כהנות ידיאס ורגליהס (זופ' ח') והוא גןודל ובפרק
'החלמי': (פ"ו) כי בְּהַנְּזִיּוֹת כְּלָכִים בְּגַנְּזִיּוֹת:
(פח) טהין מסקל צממות כמו נפעליים והצעי מסקלים
בְּהַנְּזִיּוֹת ופהנה: (פט) על המזבח סביב כמ"ס (למעלה
פ' טז): (ט) פ"י טהוריקה יכיה מדש הנדרל,
כי תחלה ליתח הוהה על תנוך חזן הхран וכינוי
על כהנות ידיאס ורגליהס, ובנדרל מהותו קרט
זרק על המזבח: (טט) ופי', וחיות על הхран על גוף
כי ליריך סיוה על צצרו, ועל נגידיו חמץ סלכאס:
(טט) וכיו משורכיס זה כזה: (טט) ול"ה (ספר)
או מכילתה דמלוחיס ט"י לד) מה למת צלט נכס
כופר לנפש, עין כס"י ה"ה זיל ובנחוורי כס:
חס נו יכפל, וכטעס נפס תפת נפס"ו פירוטו כי

פ' כה וכן **פ' כה** וכן **פ' יקלוח ט:** **כה)** וכפסלתו זו, וכן כספלה מוגרעת תגואר זה גדר
כgomeryת ופיין ננטה במא בכיהל כהן, וחוות רוט מודנה, **פ'** גונך כהונון, וכן פוג כספלה
זה עז האן נesson גונך, ולפיכו בסוף הילך פל הילית כהן ברניין לפתלו, הילא פל כספות, וכן
בנדר כהונתי בכתן כהן טהורה גנוש וקלות קבש, ופיין כתובים מוגרעת **פ'** כ מה בכתן **פ' :**

אונקלום

וְתַחַנֵּן עַל רֹם אֶדְנוֹא
דָּאַהֲרָן וְעַל רֹם אֶדְנוֹא
דְּבָנוֹתִי הַיְמִינָא וְעַל
אַלְיוֹן יְהִידָּוֹן הַיְמִינָא וְעַל
אַלְיוֹן רְגָלִיהָוָן הַיְמִינָא
וְתַרְוּקָ יִתְהַמֵּא עַל
מְדֻבְּחָתָא סְתוּרָסְחוֹר :
זָא וְתַסְפֵּב מִן דְּמָא דִי
עַל מְדֻבְּחָתָא וּמְפַטְּחָתָא
דְּרַבְּנִיתָא וְתַהֲי עַל אַהֲרָן
וְעַל לְבּוֹשָׂותִי וְעַל בְּנוֹתִי
וְעַל לְבּוֹשִׁי בְּנוֹתִי עַמָּה
וַיַּתְקַדֵּשׁ הַוָּא לְבּוֹשָׂותִי
זְבָנוֹתִי וּלְבָנוֹתִי בְּנוֹתִי
עַמָּה : כִּי וְתַסְפֵּב מִן דְּכָרָא
פְּרָבָא וְאַלְיָתָא נִתְהַמֵּא
פְּרָבָא דְּתַהֲי יִתְגַּנֵּא רִיתָ

אונקלום

חצץ פְּבָקָא וַיְתִּפְרֹחֵנִי
כְּלֹנוֹ וַיִּתְפְּרֹבָא וַיְהִי
עֲלֵיכֶם וַיִּתְשֹׁקֵא דִימְנָא
אֲרֵי דִבְרֵךְ קְרֻבָּנָא הָנָא :

**מִזְרָחָאֵל הַתְּלֵב וְהַאֲלֹהָה וְאֶתְ
הַתְּלֵב וְהַמְכָסָה אֶתְדָּקָרָב וְאֶת
יְתָרָת הַפְּגָדָן וְאֶתְוּ שְׁתִּי הַכְּלִיתָ
וְאֶתְדָּהַתְלֵב אֲשֶׁר עַלְיָהָו וְאֶתְשֻׁוּקָ
הַזְּמִינָן כִּי אֵל מְלָאִים הַזֹּא: נָבָן וּכְפָרָ
לְחַם אֶתְתָ וְתָלָת לְחַם שְׁמִינִי אֶתְ
וּרְקִיק אֶחָד מִסְלָה הַמְצֹות אֲשֶׁר**

ל

ובכלוק שומלני יז) : (ככ) הhalb . זה מלך
קדושים הוא הקיכס יז) : והאליה . מן הכליות
ולמטה כמו טופולקס צויקלה טגלה ,
לעתמת הטעלה יטילנה יט) מוקם טהליות
יוטלות ונחמלוי כפל יט) לא נחמל חליה
טהין חליה קלינכה חליה בכבש וכבש וויל
חבל זול ונו לחין טעוניים חליה ל) : ואת
שוק הימין . לא מליינו פקנלה כסוק
קימין עס נחמלויס חליה זו בלבך לא) : כי
בכל לב) מגיד כתוב טמלויס מלמייס
ולבעליים (ס"ח קלוס עס המזבח וכעוכר
ו לעוד בענודה למנח וזה מטה טעם
עלית טופולקס צעין : (כג) ובכר להם .
ברכוכ : ורכיך . מן ארכיקין חד מעטל

הקרוב (ג) בכתב בפי ויקרא (גט) : שוק . הצד
הימין (ק) , והחזה (קלו) נלקחו סאל היטלאים (קג) ,
והשוק והחזה יהיו טהורים נתוני לאהרן : לבניו
טובי שלטי בני ישראל (קג) , רק החזה סאל
היטלאים משה לדדו יאלנו , כי הוא כהן
תבaggים (קל) : (פייה'ק . יתרת הכהן . שהיא
יתירה עמו (קה) : איל מלאים הוא . יט כי נקרא
בן בעבור כהן היד (קו) והנכון שוה תחלת ימי
היטלאים , והטעם מלוי היד (קע) וו"א כי נקרא
בן בעבור על כפי אהרן ועל כפי בניו (קמ) : בן וכבר

א' א' ז'

בניך נתנו מזבחיו שלמי נמי (צט' יד) : (קד) כמזה"כ
וביבך לך למנה (למיטה פ' כו) וכן ויקח מטה לה
כמזה וגנו' מהיל המלווה למשה ביה למנה (ויקרא
ט' טט) : (קה) יותרת, הוועה האקרח נלזון חוויל טרפס
(חולין גוט סע"ב) וכוועה חיל הכנל, כת"ה ויוניע
היל כנדלה, ואמיר יותרת הכנל, ופי' מס הכנל,
... ז' כי מען מן הכנל ביה נוטל עס היותרת ;
(קו) והעטט מפני קידיס מוכנות לעסקי הולס,
וככנייס נתמו לענודת ד', וכן ימלח ה' ים
לגן, וכן נגרכו חייליס כפרה במתן דס עלייה נגן
יזד לימנית : (קו) וכן פי' לרמאנ' ספר הנטלה
ויהיל העולה הובחו לכפרה, וכיהיל היה מיוחל למלהות
בבו ידי הכהנים, וכן פי' הרלאג : (קמ) שילר טהර
הכתיב ויתן ה' הכל על כפי אהרן ועל כפי בנו
ויקרא

ענ' נפתיכס : (גמ) וכן פ"י הרכז כי ההלך הנזכר טה מטה כוונת ההלב על הקרב, ויה"כ הוציאר ההלך המליצה ה"ת הקרב וכוונת הקروس שבעל הכרם : (גט) בז'ילינגן ד : (ק) ר"ל סוק לנטון נקנעה, וכיימין לנטון וכל וחסר מלחת כלד, סכוון ג"כ ל"ז, סוק הווע נטחמן פירך האלהון, ומנייע מן המרכז מהעלוינה עד האמלעת, וצאנדרו נקרלה זרוע : (קג) מזה, ואו הרוחה ה"ת פני מהרן כבשנהמה כוילכת, וכוונת קרכוב לאומר, ולווע מנזרת מזה, והטעס זנרטה לעין : (קכ) וכזוק סייא נהווע על נבי המזבח מפני טהווע חיל האמלואיס, ולען כן כסארה הקרכנות, וכן פ"י רט"י ז"ל : (קג) כמ"ט "כ"י ל"ת הזה התנוופה ואות סוק התרומה לאקהתי מהת בכ"י מזבחי תלמידים, ותנתן הותס לאלהן זלchan' ולכינוי להק עולס (ויקרא ז' ד) כי הקי' ומק

אקו"ב רש"י: כו) פ"ז קרי חור כערב יג: כז) פ"ז פ"ז כב"ז ויקרא ב' ל: כח) ויקרא ג' ט: כט) המלויס כט סדרnis
כגכלפיס ממו פיזות ותמי כלויות וכתלאכ: ל) ובן פ"ז כב"ז ז"ל (הולין יה ה ד"ה מהליכ) פמקליך שלמים
חטאות מכובס וויל קריב הלייה פס האהמלויס מן. כלויות ולמונות נזר פונכ וצונכ קרי לייכ הלייה: לא) פ"ז חנוך זוק
בל גיל כאלוחים כל יוס לייזון חנוך זוקל צביה הלייה בפי כטהר ימי כאלוחים לה כוקטעל מסס זום זוק, וכוכב פפי רצ"ז
בכמונך לך חני מלרכינו פתיות לו גלויד בעבודה למנה (חזקוי): לב) פ"ז חנתומת ה' יהו ג' להמן כחלות כחלות כהמן:

לפנֵי יְהוָה: כִּי וַיְשִׁמְעָת הַפֶּל עַל
כֶּפֶר אַהֲרֹן וְעַל כֶּפֶר בְּנֵי בָנָיו וְהַנְּפָתָח
אַתֶּם תְּנוּפָה לפנֵי יְהוָה: כִּי וַיְלַקְּחָתָ
אַתֶּם מִידָּם וְהַקְטָרָת הַמִּזְבֵּחַ
עַל-דָּעַלְתָּה לְרִיחַ נִיחֹוח לפנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר הוּא לִיהוָה: כִּי וַיְלַקְּחָת אֶת-
הַחֹזֶה מֵאֵל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
לְאַהֲרֹן וְהַנְּפָתָח אֲתָו תְּנוּפָה לפנֵי
יְהוָה וְהַיִּה? כִּי וַיְקַדֵּשֵׁת

אבן עוזא

זהו ולחם מצות נלעלה פ' ב' (קמ) (טו):
בד והנפת אתם. וזה בידי (קי): (פייה). וישמה
הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו. והנה על כפי
אהרן כפות ידיו שתיהן וכן בניו: זה הנפת אתם.
בטו ויבן שלטה את הבית (פ"א, ז' יד) (קיל) והטעם
שתחזוה שינפו האיטודים, טשה יניפנו (קי'ב) (ז'ז):
ביה ולקחת. כתוב טדים, ובמקומות אחר מעל
בפייהם (ויקרא ח כח) וחדבר שוה (קינ):
ניזוח. כפל החיות (קיד) והטבין סוד נשמה
האדם יבין זה (קטו): אשה, תואר (קטו) מנזרת
аш (קי) ובמקומות אחר, מן האש (בטדי ייח ט) (קיהם):
בו ולקחת. פאשד לאהרן, ולא הוזיב בניו (קי'ג)
כוי הוא העיך: וטלת למנה. להלך (קב): למנה.
חלק, כתו פנה אחת (ש"א, א'ה): בז וקדשת.
מייל קלהון קענלית עולא לה): לריה
ашה. לחש נמן: לה'. לסתו כל מקוס:
לע"ז: (כו) וקדשת את חזת התגופה

קלני אור

מזה הפטש והגט הרגלו (המונע דכ"כ) : [טזון פ"ז] יג
חול, וכ"ז זיל פ"י, וככל נחס מן מהלות, ולדעתו כו"
מן מהלות בכליות נצמן, וחלא נחס סמן ממיין שרוככה,
וכן פ"י (ויקדר ח' כו) מלכו"ל (אנחות עם), וסימן מכופך
מכפל בכתוב לאותם פ' כ : [יז] עבב פיה מזים ידו תחת
עוין קרי הור : (קי) ר"ל מניח ידו תחת ידים ומנייפ:
פי רצוי זיל : (קיג) כי נבל היל : (קיד) כי גלטו
מלחמלה שני. מי כו, ובכלל יהודת וביהדות כהמד כס :
(קיה) ופי כס היה זיל כי אהה כמו זה, וכיה"ה
זיל) ויה למסט למנה שחיית כהן צוות הענודה,
וזו

ולכ' תמי כל פוקנה, וככ"ז זל כתזיות יתל: לה) דפקעתת
הנומסתחות שכתו כהן תנועה לtron סולכה וכנה פ"פ כות'
לה ומולד (כזבון):

אונקלות

כד גתְשָׁעִי כֶּלֶא עַל יְדָא
ד אֲהָרֹן וְעַל יְדָא
דְּבָנָהִי וְתָרִים יְתָהּוֹן
אַרְמֹזָתָא קָדָם יְיָ
בָּה וְתָסֵב יְתָהּוֹן מִדִּיהּוֹן
וְתָסֵיק ?מְדֻבָּחָא עַל
עַל תָּתָא לְאַתְקָבָלָא
בְּרַעֲנָא קָדָם יְיָ קְרַבָּנָא
הָזָא קָדָם יְיָ נִי וְתָסֵב
יִתְחַרְיא מִדְבָּר קְרַבָּנָא
הָי לְאַפְרָן וְתָרִים יְתָהּ
אַרְמֹזָתָא קָדָם יְיָ וְיִתְהַ
לְך ?תְּלִקָּה יְתָקָבָשָׁה יִתְ
רְשֵׁי
טכָל מִין וּמִין. וְלֹא מְלִינוּ פְּלוּמָת לְחֵס
כָּכָל עַט זְכָמָן קְטוּרָת הָלָא זָו בְּלָבָד סְתָרוּמוֹת
לְחַמִי תּוֹדָס וְלֹא נְזִיל נְטוּנָה לְכָלִיס נְסָס
מְזָה וּסְזָק וּמְזָה לָא סִיס לְמַזָּה לְמַזָּה הָלָא
חַזָּה בְּלָבָד : (כד) עַל כִּפי אַהֲרֹן וָנוֹ וְהַגָּפָת.
פְּנִיכָס עַטּוּקִין בְּמַנוֹפָה בְּכָעָלִיס וּבְכָהָן
הָה כִּילָד כָּהָן מְנִיח יְדוֹ פְּחַת יַד הְכָעָלִיס
וּמְנִיעָפ וּבָזָה סִיוּחָלָן וּבָנִיו בְּכָעָלִיס וּמְזָה
כָּהָן : תְּנוּפָה. מְוַלִּיך וּמְכִיחָה נְמִיא שְׁחַרְצָע
רְוָחוֹת בְּטַוָּלָס סָלוֹ וּמְנוֹפָה מְעַכְבָּת וּמְבָטָלָת
פּוֹרְעָנִיות וּרְוָחוֹת לְעֹות. פְּלוּמָה מְעַלָּה
וּמְוַלִּיד לְמִי סְקָצָמִיס וּבְחַלְץ סָלוֹ וּמְעַכְבָּת
טְלָלִיס רְנִיס לְדָ) : (כט) עַל הָעַלה. עַל הָ
נִיחּוֹח. לְכַחַת רָוח לְמִי שְׁחַמָּר וּגְעַסְתָּר לְלָנוֹ
תְּנוּפָה. לְקָזָן כּוֹלָכָה וּבְצָחָה לְיָ) וּגְנַטְלִיָּל בָּ

ידל אודר

(ויקרא ת כז). ממר צפוק סחמי זו, מלוחים הם נרים ניחוחה, לומר טהס ריהם ניקומ מיל טהס מלוחים, ר' נן מל טהס מהנליין הכהן לטובות הטהס: (קע) וכן פ' קרדיך צפראס, ככר, פ' לחס גדול, כי השם היו חלות ודקוקיס ודעתו ג'ק קוקי על הרכוכם הנקרוי להס מנות, כפי הסדר המסורתי למעלה פ' ב' ו' (קייח) צפוי צלוי: (קייב) פ' ומטה ג'ב יניפנו, וכן נוח: (קעט) פיען בס' כתומים להח' זיל וככוזרי (קעט) תוחר נברנן: (קייז) ע"ז טהויה כלה כלה: רומף: (קייט) וכלה אויל המלוחים הוא נכוון: (קייט)

מקו"ב רשי : לר) וכוכב כמנמות ככ ה' מהמל ל' יומן
המוציא בלבויים יוטה חתול סקלרנת השלה לונ)
וככל קדש לנו בקצנו פה פיח מוליך ומכוון מש

שםות כתutzות

תְּדִיא דָּאַרְמִינְתָּא וְנִתְּ
שְׁוֹקָא דָּאַפְּרִישָׁוֹתָא קֵי
אַתְּרָם וְנִדְיָ אַפְּרָטָ
טְּדִכְרָ בְּקָרְבָּנְיָא טְהִי
לְאַחֲרָן וְמְדִי לְבָנוֹתָי :
כָּה וְיִתְּלִי לְאַחֲרָן וְלְבָנוֹתָי
לְקִים עַלְמָן טְהִי בְּנִי
יִשְׂרָאֵל אֲרִי אַפְּרִישָׁוֹתָ
תָּהָא וְאַפְּרִישָׁוֹתָא יִתְּהִי טְהִי
בְּנִי יִשְׂרָאֵל מִפְּכָסָתָ
קוֹדֶשְׁיָהוּן אַפְּרִישָׁוֹתָהוּן
קָדָם יְהָיָה כָּפָע וְלִבְוֹשָׁי
קָדְשָׁא רֵי לְאַחֲרָן יָהָוָן
לְבָנוֹתָי בְּתָרוֹתָי לְדִכָּאָה
בָּהָוָן וְלִקְרָבָא בָּהָוָן יְהָ
קָרְבָּנְהָוָן : לְשָׁבֻעָת יוֹמָן

רשי

ואג' שוק התרומות ונור'. קדש לדרות לדיות
נוגגת תלומתס וסנפאת כחזה ושוק של
שלמים אהן לא לפקטרה אהן והיא להקלן
ולבנוי להכל לו): הורם. לanon מעלה ומולדת:
(כח) לחך עולם מأت בני ישראל. טפסלים
לבעשים וחמת כחזה וחמת שוק יתנו לכפן:
בי הרומה הוא. שבחה ושוק שוז:
(כט) לבני אחורי. למי שבח בגודלה
החריו לה): למשחה. לסתגאל כס סיס
מזכימה שבייה לאון טלה כמו לך נמথים
למסח ט) אהן תגטו נמץיחי ס): ולטלא
כהונת גודלה טא): (ט) שבעת ימים.

יהל אור

(הכו) כמו סיורה שמו, והוא מילזון, קילע חל הצעקה
ולגדרן ולכניו: (הכו) וכן פ"י רס"י ז"ל, קדש לדודות;
(קדב) תנוסה מוליך ומכוון, תרומה מעלה ומוביל
(רס"י): (קדג) יפה מה טמיון נפ' כה "תרומות"
סקוּת פִּי הַנְּרָחָה לְנוּטָר: (קדל) תקליטן חותם:
(קדג) וכן פ"י רס"י ז"ל: (קדג) כל קוס חסרון;
בנ"ר

מקוב'ב רשי' ; לז) אף כחוות נעה כתמה פונק ווניכלה ובזוק נקפל ולדוכות בעיות נרכיס (חווקני) : לח) (מלון מכוון נכונות כב"ג : לט) (מלוי ייח ה : ט) דב"ה טז כב וע"ז כתוב האמצעי, וollowי כן כו"ה כי בפנוי צבאות יתנו לאבותיהם כי לאן ונחנ'ג יתנוילו קלבון הכל' ברוך : טא) פיז' זוקט פ"ה, ומחוקק בגדי'ס בוג' גמי;

אָנְקָלִים

אֲשֶׁר יָבֹא אַלְאַהֲל מִזְעֵד לְשִׁתָּה
פְּקָדֵשׁ: לֹא יָאֵת אֵל הַמְּקָדָשׁ אִם
פְּקָדֵךְ וּבְשִׁלְתָּה אַתִּיבְשָׂרו בְּמָקוֹם
כְּרָבֵשׁ: לְב וְאַכְל אֶתְרַנְז וְבָנָיו אַתִּי
בְשָׂר הָאֵל וְאַתִּידְקַחְתָּם אֲשֶׁר
בְּסָל פָּתַח אַהֲל מִזְעֵד: לֹג וְאַכְלָנו
אֶתְנָם אֲשֶׁר כָּפֵר בְּהָם לְמִלְאָת

בן עוזא

בשם ה' כי אמיתי (תה' קיח י) (קלט) (יח) :
(פיה'יק). שבעת ימים ילכודם הכהן. ולא
ישנות אותם לילח ווים (קלט) (יט) : לא ובשלת.
בצוי, כטו והבית בצד (לטעה יז ז) (קלט) ,
ויבן שלמה את הבית (כ"א, נ"ד) (קלט) (כ) :
(פיה'יק). ובשלת את בשרו. שיזה לטמי שיבש
אותו (קלט) : לב ואבל, ואת הלחים, הגונדר
טהסל (קלט) : (פיה'יק). ואבל אהרן ובגיו את
בשר האיל, עם השוק (קלט), וזה הכליל (קלט) כי
חוֹזֵן חזוֹן (קמ) והאיטוריות (קמיה) : לנ' ואבלו
אתם אשר כפר. דרך קוצרה (קמג) וטלת אותן

הכל מועד מה) טבאלטמיס הכלו קדרזי
חלל קלוי כן : (נג) ואבלו אתם. חסרן
ביהם. לסם כל זרות ותיעוב נ) : לטלא

קרני אור

כפיסה ומינף, לכעניר, כי מטה שווים חמוץ ניגש וכן כבש י"ח, יקלב חותם הלו כבש י"ח, וכלהו יחת זאת סאג'ה מידת כהאלנות מס' (ללאן): (יח) וכלה"ק וכן הכל"ז ו' מלך פ"ז בס נתבליים, ופלמי נגלי וניה כפתח מקוס כלורי מפני הספק' ורבב נמק"ג פס פ"י כת' זיל נקודת בקוץ אטילס, ובתבליים עט פ"י הכל"ק נקוד בס כפתח אAMILS: [ית] ז' וכן פ"י כס"ז זיל בכפתת ידיש לופיס, וכתק רוז'ס, כי בכפתת ימים היכנו לסון בכופת מזץ מכנת לבנה, כ"ה בכפתת ימים לופיס ויתמלו מת' ביתמלו: [כ] וכן כוונת תפוצה, ויתמלו מס' הלו הפה:

כ' כי לסוק יקעירו על הטעוכת ויהו ל' ז' נס הלחם :
 ניש מנה למשה : (קמף) וכן סוק חיים שבקטירו נס
 וכל : (קמן) וחפר כמתוחר ומטמו בחוץ אשר כופר :

יס מתייחס וכן פ"י לרבי ר' אל (ויקלחו ו טו) פ"ס וsecundum סאמביז
תאנו פג' ה ולכ"ז סס : מה) יומץ עב כ : טו) וסוח נינוט
ל פטוליס בעוכדים ופטוליס פחה : טז) כתניל כו' מחד
עלמו, וזאת בכונת המקרא בכתוב זום חיננו מפי ר' אל' כ"ה
זה נוסטליות קדמוניות שלטול כוז ליתן, וגם נלה"ס ליתן,
, ר' אל' כ"ה פלו : מה) כמת"ל (ויקלחו ט) נמקום קדוש נחלל
בכהן טוס שננת פין, ה"ב טה ת"ל ה"בל כסל נכס, ר' אל'
ס פרטלאק קודש בנטלה"ז (קונקלון) :

רישי

לעופין מב) : ילבשׂ הכהן. הצליקוס
מכיו מתחתיו טג) נכהונת גדולה כטימנוו
לפיות כהן גדול : אשר יבא אל האל מועד.
חוות כהן במקומן לנכנס לפניהם ולפניהם ציוס
סכפוליס זכו כהן גדול טהין עבדות יוס
סכפוליס כשרה חלק צו טד) : החתיו מבניו.
מלמד טהס יס לו לנכון גדול כן ממליח חת
מקומו ימננו כהן גדול מתחתיו טה) : הכהן
תחתיו מבניו. מכלון לרהייה כל למן כהן
לי פועל עובד ממש טו) לפיך ניגון מבייל
גמץך לפניו טז) : (לה) במקום קדש. במלח
קדושים כיון : (לה) פתח האל מועד. כל

ה'ג

גְּדוֹלָיו : (קלב) הַלְמִיד קְמוֹלָה , וְכֹן פֵּי סֶס כָּמֶן
וְלֹא אָזְהָב זָהָב הַלְמִיד קְמוֹלָה , כַּדְרָךְ שִׁילְגָּסָס תְּכָהָן :
(קלג) וְהַרְלָגִינְגּ כַּתְבָּ, סָהִיה פּוֹצָעָן וּלוֹצָעָן . לְמַחְרָע עד
סִימְלָהּוּ נָוּ שְׁנָעָת יְמִיס : (קלד) נְזָל . וּמְטָר הַפְּלָר
כְּכִית כָּוֹהֵת קִיחָוָרּ (לְמַעַלָּה יְוָהָה וְהָ) וּפֵי סֶס הָהָ'
אֲנָל בְּגֹווּי , וְכֹן הָוָה בְּרַמְגִין : (קלה) גְּנִיכּ בְּגֹווּי :
(קלו) וְעַיְינָן בְּרַמְגִין וְגַרְדִּיְיָהּ טְכַתְּכָוּ , סְמָסָה בְּטַלְמָוּ
יְכָסְלָכוּ בְּחַלְדָּר אֲהָל מַזְעָל הָוּ יְהִיה וּבְסָלָת בְּגֹווּי כְּדַבְּרִי
לָהָרְכָס : (קלז) לְפֵי סְכָנָר לְקָח מְמֻנוֹ כְּכָר לְחָס הָהָת
זָגוּ' לְמַעַלָּה פֵּי כָּגָן , וּפֵי הַגּוֹתָר מִן הַלְמָס הַפְּלָר נְתָנוּ

לפקטרס על המזבח עס המלחנים והזוק : (קלח) ט"ס כו-
(קלט) מה שיתמך حت במל החיל בדרך כלל : (קמ) ס-
החים, ולא מטעם זוק כל מלומים נתקפינו היה זו-

יס מתייחס וכן פ"י לרבי ר' אל (ויקלחו ו טו) פ"ס וsecundum סאמביז
תאנו פג' ה ולכ"ז סס : מה) יומץ עב כ : טו) וסוח נינוט
ל פטוליס בעוכדים ופטוליס פחה : טז) כתניל כו' מחד
עלמו, וזאת בכונת המקרא בכתוב זום חיננו מפי ר' אל' כ"ה
זה נוסטליות קדמוניות שלטול כוז ליתן, וגם נלה"ס ליתן,
, ר' אל' כ"ה פלו : מה) כמת"ל (ויקלחו ט) נמקום קדוש נחלל
בכהן טוס שננת פין, ה"ב טה ת"ל ה"בל כסל נכס, ר' אל'
ס פרטלאק קודש בנטלה"ז (קונקלון) :

אונקלוס

483

ית קרבנהון לך'שא
ויה'ן וחלזני לא ייכו'ל
אר' קודשא אונן:
לו ואם ישחרר מברך
קרבניא ומן לחטאת עד
צפרא ותוקיד לא
ראשחרר בנזרא לא
יח'אכ' אל' אל' קידשא
ח'יא: לי'ותעבר לאח'ן
ולבנוי פדרין בכ'ן ד'
פקודת ית' שבעת יומין
תקראב קרבנהון:
לו ותורא דחטא ר'א
פ' עבד לי'זמא על

שמות בט תוצאה

ירם לקדש אתם ויר לא-יאבל
ביבקdash הם: לד ואם יונת'ר מבישר
המלךים ומונדי להלחים עדין הבקר
ושרפתק את-הנותר באש לא
יאבל ביבקdash הוא: לה ועשית
לאהרן ולבניו בכה כל אשך
צערת' אתה שבעת ימים תמלא
ידם: לו ופר החטא תעשה ליום
על-הכפרים וחטאך על-המזבח

רש"

את ידם. בזיל ולחס הכלו: לקדש אתם.
סעל ירי המלוחים הכלו נטמלו י'יס
ונתקדשו לכבודה: כי קדש הם. קלטי
קדשים ומahan למדנו הולכת לזר סגול
קדשי קדשים סנתן טמלה טעם לדבל
מקום דקדך כס: (לה) ועשית לאהרן
ולבנוי כבה. סנה בכתוב וכפל נעלם סלים
חסר דבר חלק מכל הלחמור צענן לו נטמלו
יד'יס לטאות כגליים ועצודתם פסולה (א):
אתבה. כמו חומך (יב): שבעת ימים תמלא
אתבה. כמו חומך (יב): שבעת ימים תמלא
ונר. בעניין כזה ובקלינות הכלו כל יוס:
(לו) על הכפרים. צבאייל (כפוריים נג) לכפר
על חמוץ מכל זרות ותיעוב ולפי סגול
שבעת ימים תמלם יוס חיין לי חלח דבל
כח נזילות נון סחים וכלהס. אבל כה נזיל העזות

בעבור אחרת (קמן) וור שאינו מושג אהרן (קמן):
ס'יה'ק. יאכלו אתם. כל אשר כופר באיברים (קמן):
וסעם לא יאכל. שלא יאכלני גוי או ישראל (ל)
לך ואם. נקרא האיל טלאוים (קמן) כי בו
יטלאו ידיהם (קמן): לה אתבה. באתגה (קינה)
סלה בחוברת טן אותה (ברא' לט ט) בקוף
נדול תחת הגיאו, ומן כי אותה ראיתי (עב
וז א) (קמן): (ס'יה'ק. ה'א אתבה. נסף,
כה'א לשאת אותו בהמתה (גמטה ל, ר) (קמן)
וטעם זה הפסוק יבהיר שבעת ימים (קגן):
לן ופר, תעשה ליום. בכל יום שבעת ימי
הטלאוים: וטעם על הכפורים. על שני
האלים (קיג), וכותב, כאשר עשה ביום זהו,
צוה כי לעשות לכפר עליכם (ויקרא ח לד) (קגן):
(ס'יה'ק. ופר החטא תעשה. בכ' יום טחשבעה
על המונח כפר החטא הנור (קיג): וחטאך על

יהל אור

יעו' חותן, וגפסק מותך, כמה קמן התיו נו'
סימן ה' ה'ג' ס' פ' סימן
ה'ג' ה'ג' מופסק: (קג) וכן פ' ס' ו'ל
ס' ס' ס' כהמה נסף, כי המלה מלטיל:
(קמן) א' ס' ס' לוי נקיה זר: (קינה) וההן
ובג'ו: (קמן) הכתוב יהמר מבדר המלוחים,
ונל' יהמר מבדר הכליל: (קמן) וכן פ' קרמץ'
מען כתוליס וכן פ' קרמץ': (קגן) ופי' ס'
ול', ה'ג' זה מיהה למלהות נו' ידי הכתנים:
(קמן) הו' סימן המפסיק: (קמן) מה
טורכנית מן הוקם התיו נזוח, וחותן התיו נזוח
ימי המלוחים וכן פ' קרמץ': (קיג) גפסוק ה':
יפ'ת

בקוב' ריש': נא) עין ימ' ס' ה: נב) פ'ין י'ל ח'ר מ' קמן: נג) וכלה'ג' ע' כתכ עט על סכפויים, על נז'

(סחים עמו קרמץ': נל):

אונקלום

**בכפרה עליו ומשחתו אתו
לקדשו: לו שבעת ימים תכפר
על-המזבח וקדשו אתו והיה
המזבח קדש קדשים כל-הנוגע
במזבח יקדש: ס שי לה וזה אשר
תעשה על-המזבח בבושים בני**

אבן עזרא

המצוּבָּחַ, פִּירְיוֹשׁוּ הַקְרִיבָה חֲטָאת בְּעֵדו וְתִכְפֶּרֶת עַלְיוֹ (קנָה), וְהַנֵּה שֶׁבַּהֲזָבָחַ כְּכָהֵן (קנו) וַיַּפְשַׁחַנוּ בְּשָׂטָן הַמְּשַׁחַת (קנו) וְהַטָּעַם יַכְפֶּר עַל אֲדָת הַמְּזֻבָּחַ, כִּי פִי יְדַעַת מָה עֲבוֹדָה חִיתָה לִפְנֵים עַל אֲדָת הַמְּזֻבָּחַ (כא), וְהַמִּפְרָשִׁים אָמְרוּ כִי וְחַטָּאת כְּכֹו וְתִהְרָת (קנָח) וְכֵן בְּכִפְרֵךְ (קנָמָה) : לֹא קְדָשׁ קְדָשִׁים . קְדָשׁ כְּאֶחָד הַקְדָשִׁים (קְמָ) : כָּל הַגָּנוּ בְּמַזְבָּחָ יַקְדֵּשׁ . כְּמוֹ כָל אֲשֶׁר יָנַע בְּבָשָׂרָה יַקְדֵּשׁ (וַיַּקְרָא ו, ב) (קְכָמָה) יְשׁ אָוָתִים כִּי עַל דָּלָחָב לְבָדוֹ יְדַבֵּר שֶׁלֹּא יָנַע אָם לֹא יִהְיוּ קְדָשִׁים (קְסָכָ) וְהַטָּעַם שֶׁלֹּא יִהְיוּ תִכְפֶּר , כְּאֶשֶּׁר תִכְפֶּר שְׁבָעַת יָמִים עַל הַמְּזֻבָּחַ וַיַּכְבְּרַ קְדָשׁ כְּאֶחָד הַקְדָשִׁים , כִּי הַפְּרָשָׁה יְשׁ בְּתוּסָת קְדָשׁ קְדָשִׁים (דְּנִיאָל ט כְּד) (קְסָה) וּמִי בָאתָה עַל : כָּל הַגָּנוּ בְּמַזְבָּחָ יַקְדֵּשׁ . טָעַמוֹ שֶׁלֹּא יָנַע בּוֹ יִרְשֹׁוּחוּ כִי דָבָר שִׁינַע בּוֹ הוּא קְדָשׁ לִשְׁם (קְסָמָה) : גָנוֹ (לְמַתָּה ל' ג) זֶה הַשְׁיעָור . וְכֵן וְהַ

קרני אור

וأهل כינויו כבלוות ה'ת סכלה' (ויקרא ת' ג), ופי' כספלה' בס
כמ"ז להן וחכל הכהן ובכינויו היה סכלה' כהיל' (ס' לב), ופי'
ההו"מ בס' קך 'בְּלֹוֶה מִל' וכסלה' היה סכלה', ולמה
לה' סכלה' אשר נטהמו כפי' כל'ויי, משבין כספלה' כמ"ז להן,
וחכל הכהן ובכינויו היה סכלה' כהיל' וגוי', ר' ל' ובס' הואל,
וזר ג' ייחכל כי קדש השם, וט'ב' לה' יוכן מסה סכלה'
כטהמו מסוס גזילס דמיה ייחכל כמ"ז (יומת י"ח) מטעס
וב' כ"ג ה'ינו פונד' ה'ון נלי' י'ודע דמיה ייחן, ועיין
פסחים י', ב' יה' ב', חולין י', ב' בר'ב'י', אך נושא בסוף
ינטה': [כא] (ונכזביה ג') כדרש זו הרי' יוזע מס' וכו'
הלא דהממל מסה כבפה' בלה' ה'ון בטול'ת לסתנלא' נדעל
המקודש לחקו. יבכהן היה ורבינו בלה' בטונתס,
ח'ה' כפליס זו בלה' יתנדב' ה'ס ג'ול' נמקודש: [כב] וכן
פי' פדצנ'ס (לפי' נוסחת ככ"י ט'ה' ה'ן כרמאנ'ן, ובח'אע
ט' קרני ה'ור ה'ערלה' לו: (קמ'ה) כי כס' למסנו פירוזו
ו'ל' ויראה על הס' 'ולמסום קודס' קדשים' סה'ו'
לט'יס': (קמ'ה) וכן תרגס יוכ"ט 'כל' דיקרא נמלבנה
לה'ון נמקרא': (קמ'ט) וכל' הו'ג' בג' (זוכרים פג' ח)
חר' ט'ה'ה' ל'ט'לה' ה'ס ט'לה' פ'ל'ה'מזה' קדר'ו' המז'ב'ם
ה'ל'ומו' ל'ז'ר', ומתייחס ה'ל' ה'ג'ו'ג' ס'ג'ר'מו' וכ'ה' ה'ח'ר'יו',
ו'ב'ת'ה'

טסיל מהקיי, כמו ככון שצטמך (ויקני ו-יט) : נו פיעג

בְּכֶפֶרְךָ **עַל**
לִקְדָּשׁוֹ: **עַל-**
הַמִּזְבֵּחַ **וְ**
בְּמִזְבֵּחַ **יְהִי**
תְּעִשָּׂה **עַל**

כמוצבם לא שמענו לכך סולך מקרחו זה.
ומدلס פ"כ חומל נ"י) כפלת המזבח הולכת
כמיה כתנлег היה דבל גוזל במליחת המשכן
וכמוצבם : וחטאתי . ומדלי נ"ה) לzon מטבח
למים לנומיניס באלכע קלוי מטוי ; ומשחת
אתו. בסמן מהמה וכל המשכיות כמיין
כ"א יונית נ"ו) : (לו) והיה המזבח קרש.
ומה שי' קדשו כל שנגע במזבח יקדש
חפילו קלבן פסול טלה עליו קדשו
טהרים (קסג) (כב) : (פייה"ק . וטעם שבעת ימים
משחת אותו , או יהיה המזבח קרש קדשים , והטעם
הה"א (קסד) , על כן תעו העכו"ם בט"י זלפוח
המזבח כאשר הראיתיה (קסו) בם' דניאל (קסז)
ור , כי אם. הכהן שהוא קדוש (קסמ) ורכבים
לש זה . הטעם זה הקרבן (קע) , וכן זה י
יה אול .

(קג) יפלט מה סכתוב "ככפרך פליו טליו" וכי
בקליגך פליו קרבן הכהנים : (קנו) כמו כת
הכהן : (קנו) כפעס ומפתח חוטו וגו' בסמן המסקה :
(קגה) וכן ת"ה "ותדכי" ופי' תפיר החנוך, כמו
הכהן החטעה (ויקריה' --- ו' יט) צוה נדר כמו טלית
צמץמים בכינוי הכהן מל' הכהן, כמו שכנוע מלהן
(ישע' סב י) זכרל חזויה תפארת (לווב' ל' יב) :
(קגט) ספי' הסרת ההטעה : (קס) כי הוג' מזבח המילון,
ויהיך נגמר עליו קדש קדשים, הלא פי' ברוג' קדש
כמו כל הקדשים : (קסה) ופי' כס הח' ז"ל, כל חזר
ירגע בקשר החטעה יכחיש קדש לפס וככהן ייחכלנו :
(קסכ) כי על האוצר יט' חזירות לרבות, וכחה הלווה
גנס מל' הלחם, טלחחן ג"כ נתقدس כמו הלויל :
(קסג) כי בקדושה חיין לה סייעור : (קסל) עיין ברכ' עיי' ברכ'
פפי' דרכס : (קסו) כמו ספי' למעלה : (קסז) הכהן
קס' דנייחל, ונשפט ממקומו שהיא ז"ל מהרי' קדש כ-
יתתקדש מן בני אהרן, כרס מן שולך ממה לית חפה
טעטס הנקרא כל קרבן טהיר רהוי למזבח אף בנסל לה
להכשרו טהר יلد, וכן ספי' רס"י ז"ל : (קס) כמו
סקורי ובאורי רשות' : גדר) ז' ע' מכיננת דמלוחיות : נה) ופי'
מקוב' ב' לפס' הות' ח' :

תְּרִין לַיְזָמָא תְּדִירָא :
לֹא יֵת אֶפְרָא תְּרִ פְּעָבָד
בְּצָפְרָא וַיֵּת אֶפְרָא
תְּנִינָא פְּעָבָד בְּזָן
שְׁמִישָׁא : ס וּעֲסַרְוָנָא
סְלַתָּא דְפִילָא בְּמִשָּׁחָה
כְּתִישָׁא רְבֻעִית הַנִּינָא
וְגַסְפָּא רְבֻעִית הַנִּינָא

לשון

כמוצבם להכקילו צלה ירד מטוק טהור מכל
כל הנוגע וגוי יקדץ סומע אני בין רחוי
בין טחינו רחוי כנון דבר צלה כי פסולו
בקדץ כנון הלוות ונהרבע ומוקלה ונעבד
ושטראיפט יי) וכיולח בבן פ"ל וו"ז הצל
הנעלם בסמוך לתחvio מ"ש עולש לחוויה
הה כל לחוויה טהורתו לו כבל וגופם מושכו
לעורך כנון סלן וכיולח ובתמה וחנטם
במחשבת חוץ לזמן וחו"ז למקומו וכיולח
בן יי): (מ) ועשורן שלת. מתקיימת הטעיפה

מ"ג ביליס וחוות נילח נט) : בשטן כתית. לא ל'חובך נ'ה'מל כתית הלאה נ'ה'ס'יל לפ' פ'נ'ה'מל כתית ל'מ'ה'ול ס) ומ'ז'מ'ט ל'מ'ה'ול ול'ח ל'מ'נ'ח'ות יכול נ'פ'ס'לו ל'מ'נ'ח'ות פ'ל כהן כתית ול'ח נ'ה'מל כתית ל'מ'ה'ול הלאה ל'מ'ע'ט מ'נ'ח'ות ש'ל'ין ל'ר'יך כתית ט'ה'ן בט'ה'ון כל'מ'יס כ'ט'ל ב'ק'ן פא) : רב' ע' הת'ין. ס'ל'קה ל'וג'ין : וג'ט'. נ'ק'ב'לי'ס כ'מו ס'ז'נ'יכ'ו נ'מ'ס'כ'ת יה'ל או'ר ק'ר'ג'י או'ר

יהל אור

הנמס והקלנן. (קעה) ופי' סס כת' זיל טעמו
זה כציינור חיל תטעמה. (קעב) פירוטה כת' זיל
על הפטוק זהן מקוםו פה, ומקומו (כמל' כת' ד)
ני סס נהמר "הה הצעץ מהל" כלו כת' האניה, וסס
גפי' כת' זיל נ"כ שני הפירוזים חיל פה כחוב
הככש הוחלט" כמי כת' זיל ועיין קרני הור: (קעג) סמלת
בב' מושכת עימה, כי המלה בס' פירועה לה
עםך, וכן פי' כת' זיל (כמל' כת' ד) וככיו טני
פירוזים, מזה נרלה סכפי' מכם' וזה סייד לCMDבל
כת' ד, וסס מקומו: (קעל) והוא מ"ג ביליס ומומצ
יעיה: (קעה) והוא סס למדת הלח, וטערו יב לוג,
הלוג סס ביליס: (קטו) רגע הזה סס להלן מלך החרבנה,
בן רבנית: (קטו) ופי' מזוג ועירוכ: (קעט) אלה
ספ', מהו לנו מקווע לאיזה פין פלטה וכחוב צמיהון בדלו"ל
לה ספ', פנין מג ועירוכ גנישון האמיס פס יון כדריתת
במם' סוכה ספ' לדוב ופלגה (ד' מתח' וכו') וס' ביני
טוכה וחמל דק', כדי ביהו סניות קלין נחת החמת, מפלנו
וואך סיון, ואו"ל (כפל' כמל' כת' ז) פס"פ "ויסכו" חי
בקין, מהס יס' מזוג לה יס' יין חי רבנית כת' כein:
בצואף ומכילות, בירופן בירזנט הנזכר על ספת כספייה
סכך על הרצת המקובל, ומהפין לרוחן כיש מעבב כל
ביו מנפסים נאף וטול כלי בירזנט הנזר על כל פסי
פזוקה

במבחן רב רשי: נז) כלל חלו כפנין מקודם באניה לפולח: נח) פין זכרים מג כ: נט) פין נטלאן ער לו:

אשר תעשה אותם (ברא' ו טו) (קעג), טשה
יעשה כבה שבעת ימי המלואים, ואחר בן אהרן
יבנוו: (פייה"ק. שניים ליום, בכלי יום ויום, וכן פר
חטאת ליום, ופי' ליום בבקר ובתירג): **לט** את
הכבש. ה"א הכבש בעברו ה"א אחרית באלו
הוא את הכבש האחד (קעג) (כגנ' ור' טשה
הבחן אחר כי את הכבש כבש אחד (קעג):
ט ועשרון. עשרית האיטה (קעג) גם ההין
סדה טארית (קעה): (פייה"ק. רביע או רביעית
אחד הוא (קמו): ונפסך, י"א כי טעם נסך להיות מזוג
במים (קעג) (בד) ורביר הקבילה אמרת (קעג) (כח):

פרק א'

שםות בת תוצאה רמו 491

**לכבש אחד : מא ואת הכבש
השניה תעשה בין העربים במנחת
הבקר ובנכבה תעשה ללה לריח
ניחח אשה ליהודה : מב עלת תמיד
לדרתיכם פתח אהל מועד לפני
יהודה אשר אונעד לך שמה לדבר**

אבן עוזרא

סוכך סב) פני ספליים כל כסע כי נחלץ מא ואת, סלת „וכנסבה“ שב אל הבקר (קעט):
(פייה'ק). תעשה לה, לעולת הערב (קפ): מב עלת
המיד לדרתיכם. יעשו כבה בבואם אל ארץ
כנען (קפל) כי לא הקריבו עלות רק חמשים
חחות וnofל על גג כמושג ומחס يولד
לשיין טג) כמושג בית טולמים. וכמושג
נכחמת يولד מן כמושג להרן: (מג) לרוח
ניחח. על סמוכה נמלט סמכת נמי'י
כולה כליל ומלט הקרצתס קהי'ג'ריס
בתחלת וחמ"כ סמכת טהומ' עולח וממח'ס):
(מג) תמיד. מיום לל יוס ולע' יפסיק יוס
נכיות: אשר אונעד לכם. כקהלת מועד
לדבל הליך טה) כס הקי'טנו לבן ויס
מלחותינו למליט מלון ט) סמעל מזבח
כנחהט כייס קק'ב' מלבד עס מטה מס'וקס
כתוב הובחים וטנהה הנשתם לי בית ישראל
ארבעים שנה במדבר (עמוס ה כה) (קפ) וכן כי ישיטין
בטו שטונה ושלשים שנה, וטאן היה להם בבל יום הח'ין שטן היה, ניב יין, ואיך
יוליכו עליהם בטו ארבעה עשר אלף הין, וטאן היה להם שני לבושים בני שנה בכל

קרני אור

משמעות, ותמי'ו זל (סוכ' מט ט) כמן טמיסכין יין פל
סימונת טו פוקין מקום עצוון כדי ציה忿 טין פג
סימונת לקיים ספ' נס' סכל, כס' סחונת טבול וצנפ'
מיסכי קרכון: [כו] טין (תיג'ג' וט) מתוקת ג'ל ויל'ע,
לו'ל נסן נכה: (קפ) כי כמו טיזיו נסכים מיהדים
בקקר להר תמיד הבקקר, כן יכיה נסכים מיהדים
בין הערכיס להר תמיד כל בין המרכיס: (קפ) זה תלוי ההרוי צוהס להרן: (קפ) וכן כתכ' כה' זל
(עמוס ה כה) „וכנה טולת תמיד עשו יר hollow דבר טוי מטעים יוס, והיו יסחול ציוג, כי גה'ל נגיון
כס' ססנית סוקס המרכיס, וכחדת האני געדריס לחיש נסעו מסיני, כי' יוס, וכל זמן שחי'
טסי' טו ביסוג ווין סיה להס כעמלס גמלדר טוי כמו דנה וסיה להס יון נס"': (קפ) כל' צוס
סדר: (קפל) למ'כ' צפ' גמלדר: (קפל) למ'כ' ויטעו מהר ד' לזרע טלהת ימייס (גמלדר י' לג):
(קפו) וכן פ' רעים: (קפו) וכן פ' ה' זל כס וועין רט' זל כס טפי' כס' האניש יהא'פ
טסה כסדר הווע, וזה ליה דעינה סיניא, כי כס'ה רלה'וגה עדין לא' קוקס המרכיס, וכן כתכ' כה'
זל (עמוס ה כה): (קפ) וצמתקו כתוב „זוגים ומלהה הגאטס לי גמלדר ערניעס סנה צית יטראל"
טפי' כס' ה' זל „זוגים כתימה, ווינה הטעס טל' הניגו, וקלמוניינו זל המרו כי הלויס הקריינו,
ולע'

סק' רשי': סב) סוכ' דף מה ט' וט' : טג) פ' מלי'ס, ניטוד פאות, כמו השאות יאלטן (טט' יט' ב') : סר) ויקלה
גב (ט' סה) זל גזאלקנט מופל נושא גמלר הילן וכו' (ט'ט): כו) גלי'טס דמאנט'ס פ' יט'

אתקלום

חטרא לאטרא חד: טא נוית לאטרא תניא
פעבד בין שמשיא
במנחת צפרא ובנספה
פעבד לה לאתקבלא
ברעטא קרבנא קדס טין:
לאדריבון בתרע משפט
ומן' קדם יי' דאומן
מייטרי לבון פטן לאטלא

ריש'

סוכך סב) פני ספליים כל כסע כי נחלץ
סמוש ומנוקביס כמין סע מוטמים דקיס
נוון סיון לפoco וסוך מקלח ווילח דרך
כחוטס וnofל על גג כמושג ומחס يولד
לשיין טג) כמושג בית טולמים. וכמושג
נכחמת يولד מן כמושג להרן: (מג) לרוח
ניחח. על סמוכה נמלט סמכת נמי'י
כולה כליל ומלט הקרצתס קהי'ג'ריס
בתחלת וחמ"כ סמכת טהומ' עולח וממח'ס):
(מג) תמיד. מיום לל יוס ולע' יפסיק יוס
נכיות: אשר אונעד לכם. כקהלת מועד
לדבל הליך טה) כס הקי'טנו לבן ויס
מלחותינו למליט מלון ט) סמעל מזבח
כנחהט כייס קק'ב' מלבד עס מטה מס'וקס
כתוב הובחים וטנהה הנשתם לי בית ישראל
ארבעים שנה במדבר (עמוס ה כה) (קפ) וכן כי ישיטין
בטו שטונה ושלשים שנה, וטאן היה להם בבל יום הח'ין שטן היה, ניב יין, ואיך
יוליכו עליהם בטו ארבעה עשר אלף הין, וטאן היה להם שני לבושים בני שנה בכל

ג'ל אור

משמעות ספיקה ווילקה: (קעט) גס וו' הפ' טיר' גמלדר כח ד ספס כתוב „וכנסכו" זוין
ועליה קהמר „וכנסכו ט' אל קרכר", וכלהן כתוב
„וכנסכו" זה'ה כי גו' הוול אל המנחה, כי מנהה
הו'ל נסן נכה: (קפ) כי כמו טיזיו נסכים מיהדים
בקקר להר תמיד הבקקר, כן יכיה נסכים מיהדים
בין הערכיס להר תמיד כל בין המרכיס: (קפ) זה תלוי ההרוי צוהס להרן: (קפ) וכן כתכ' כה' זל
(עמוס ה כה) „וכנה טולת תמיד עשו יר hollow דבר טוי מטעים יוס, והיו יסחול ציוג, כי גה'ל נגיון
כס' ססנית סוקס המרכיס, וכחדת האני געדריס לחיש נסעו מסיני, כי' יוס, וכל זמן שחי'
טסי' טו ביסוג ווין סיה להס כעמלס גמלדר טוי כמו דנה וסיה להס יון נס"': (קפ) כל' צוס
סדר: (קפל) למ'כ' צפ' גמלדר: (קפל) למ'כ' ויטעו מהר ד' לזרע טלהת ימייס (גמלדר י' לג):
(קפו) וכן פ' רעים: (קפו) וכן פ' ה' זל כס וועין רט' זל כס טפי' כס' האניש יהא'פ
טסה כסדר הווע, וזה ליה דעינה סיניא, כי כס'ה רלה'וגה עדין לא' קוקס המרכיס, וכן כתכ' כה'
זל (עמוס ה כה): (קפ) וצמתקו כתוב „זוגים ומלהה הגאטס לי גמלדר ערניעס סנה צית יטראל"
טפי' כס' ה' זל „זוגים כתימה, ווינה הטעס טל' הניגו, וקלמוניינו זל המרו כי הלויס הקריינו,
ולע'

אליך שם: מגַנְעָדָתִי שְׁמָה לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל וּנְקֹשֶׁבֶל בְּבָדִימָה וּקְדָשָׁתִי
את-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-
אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנֵי אַהֲרֹן אֲכֻפָּתָשׁ
לְשֵׁמֶשׁ אֶקְדָּמִים: מה וְאֲשֶׁר
שְׁבַגְתִּי בְּנוֹ בָנֵי יִשְׂרָאֵל
עמֶךָ תְּפִלָּה: מִגְּנָבָן

רשי

המזכן ויה' מעל הכהפלת כמו שוחמל ודבלתי
התק' מעל הכהפלת ס') ואלה נר הועד לכט
שהוחמל כחן הינו חמל על חמוץ חלה
על חל מודע השוכן במקלה: (מג) וגדרתי
שטה. הטעוד עמס בדרכו מלך פקונט
מקוס מועד סח) לדבל עס עבדיו סט:
ונקדש. המזכיר: בבבודי. טסקלה טליינטי
זו. ומ"ה סט) هل מカリ כלודי הלא במכובדי
במכובדי טלי כחן רמו לו מיתה בני

בְּלֹא כָּפֵה יְבָהוּ). **כַּעֲנָקָשׁ בְּנָבָזִי**. וּלְפִי דַעַתִּי בַעֲבוֹר הַיוֹת אֶחָל טוּעָד כָּוָלְלַ הַכָּל הַמְשֻׁבֵן וְאַתָּ כָּל כָּלָיו, הַאֲרוֹן וַהֲשִׁלְשָׁה בְּלִים (קְלָי) הָוְאָ טְקוּם הַטּוּעָד (קְלָי) (בְּזָו) וְהִיה הַאֲהָל נְקָדֵשׁ בְּכָבוֹדִי שִׁישֵב עַל הַכְּרוּבִים (קְלָמָ) : (פִּיהִיּוּ) וְגַעֲדַתִּי שְׁמָתָה. הַנְּתָה רְטוֹ לְמַקּוֹם הַתְּפִלָה: וְגַנְקָדֵשׁ בְּכָבוֹדִי, הַאֲהָל יִתְהַיָה נְקָדֵשׁ בְּכָבוֹדִי שִׁיחַה בְּתוֹכוּ, עַל כֵּן אֲקָדֵשׁ הַאֲהָל וַהֲמֹזֵבָח, וְאַהֲרֹן וּבְנֵיו הַכְּהָנוֹת, וְהַסְעָם כִּי כָבוֹדִי יִקְדְּשָׁם קְלָמָ) : מַד וְקַדְשַׁתִּי. וְהַגָּה בַעֲבוֹר הַכָּבוֹד (ל) יִתְהַיָה קְדוּשָׁה הַאֲהָל הַנְקָדֵשׁ בְּכָבוֹד, וַהֲמֹזֵבָח שֶׁהָוָא לְאַחֲזוֹ (רְמָ) : וְאַתָּ אַהֲרֹן וְאַתָּ בְנֵיו אֲקָדֵשׁ. שְׁהָבָשׂ מְשֻׁרְתִּי הַאֲהָל וַהֲמֹזֵבָח וְהִיוּ קְדוּשִׁים (רְגָ) : מַה וְשַׁבְנַתִּי. יִסְפֶר אַיְדִי יִשְׁבּוֹן הַכָּבוֹד בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַקִּים הַדְּנָלִים (רְגָ), כִּי אַרְבָּעָת הַדְּנָלִים הִיוֹ בַאֲרָבָע הַפְּאָוֹת, וְמַחְיַצָה בּוֹין טְהָנָה לְוַיה לְמַחְנָה יִשְׂרָאֵל (רְלָ) כִּי נִסְתַּחַם הַיּוֹ לְאַרְבָּע הַפְּאָוֹת (רְלָ) וְאַחֲרֵר בְּנֵי מַחְיַצָה, וְשָׁם הַאֲהָל בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (רְוָ), וְהַגָּה בְּעֵל קַרְיָה לֹא יֵצֵא טְהָנָה יִשְׂרָאֵל (רְוָ) נִסְתַּחַם לְשִׁבְתָה חַוֵּץ לְתַחְום, רַק

יְהָל אֹתֶ

פ"ז פן סקאיינו הוחה, ועתה פמ' זיל ברכ"ג: [בז] וכן וחס כי טל דרך הספט נא הקריינ'ו: ברכ'ו זיל (היכא לנחוי ס"כ פ' אט האפידן) כהה ויזוזין ויפלתי (קפט) וכן פי' פמ' זיל (עטוס ה כה): (קג) ר'יל נכס, אל מוזען גלגדן זילס וכו' ופי' כיפה ענף סס, חסר הוועד לכס טמא: (קג') במקיהם ובמניע' וככחו'י גני' וככחה קרווי העדרה', ר'יל כהער מפורה (במדבר י, ג' 2) ותקטו כהן וגועלו אליך כל השלה פתח הילן מועל, וחס באהת יתקטו וגועלו אליך הגיטילים: (קג') וכן פי' רס' זיל, כטהקצט מועל לדבר הילן מועל טקכטנו לאו: (קג') פי' למשה נכל עת, ולאהרן להtot בזנה ביזס הכהן סביה רצחי לייכנס סס: (קג') ר'יל כי החרט עכטוכ מהרין, וגועלהתי סמה לבני ישרול, המרו לכס, וחינו סב לישראל, כי מה טעס לצעתו נעמייס, חי'כ סב לכס על מצה ווהרן: (קג') וכן פי' רס' זיל: (קג') הצעלהן ורמונלה ומזכה פקטורת: (קג') פי' מוקס הועידה וכקווין: (קג') פי' לכבודיו סיוען מל הכהנים יקלטס: (קג') ויהי' קלט: (ר) אלהין כחוך בני ישרול: (ר'ה) מזבח הטרולה טהור כפתחו צל הוכל מועל: (ר'ג') פי' שיתקלט מוקס העבדה ולטונדייט: (ר'ג') ומזכן יהי' נחאלט כחוך בני ישרול, והנה כס פזוכן נמסכן כו' זוקן כחוך בני ישרול: (ר'ד) וכן פי' כה' זיל (דנרים כג' י) כי נמחנא ישרול הי' מחיות, וכן פי' בחוקוני סביהה מחייה כו' קדנלייס לאחנה לוייה, וכן מחנה לוייה למסכן: (ר'ה) במנוחה במדבר ב: (ר'ז) וכן כתוב הרמן'ן (במדבר ב ב') וזהו היל מועל כחוך הלחמלע, ומבהה הלאיס סב'ינו כחוך המהגות בטיען שהווער נס' זעירס, והיכל קולד מאון כהמאנט: (ר'ז) וכן

מ' ק' ב ר' ש' : ס) למפלגה כה כה; ומפני כי ר' לוי ר' זעיר כה: סה) מלה מועל ט"ס כה, ול"ל מקוס וועפֶד, וכן גלזון כמאנס
(ר' ב' ג' ב') בלו' יינו כפליס כו'ג'ין הילג' לאוקוס כוועפֶד זו'ז כהן גוטוועד פטס (ס' ה': סט) זאחס קטו'
ג' כפיה נציצי מנילתע דמלואיס:

שםות בט ל תוצאה דמו 493

**וְהִיְתִּי לָהֶם לְאֱלֹהִים: שׂוֹרֵדָעַן כִּי
אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הָזָצָאָתִי
אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם לְשִׁבְעָנִי
בְּתוֹכְם אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ
שְׁבִיעַי לְאַזְמַנְתִּי מִזְבֵּחַ מִקְטָר
קְטָרָת עַצְי שְׁפָטִים פְּעֻשָּׂה אָתָּה:
בְּאַמְתָּה אַרְבָּנו וְאַמְתָּה רַחֲבוּ רַבְועַ**

אבן עוזרא

**אָנָּהָי לְהֹן לְאָלָהָה:
שׂוֹרֵדָעַן אֲרִי אָנָּהָי
אֱלֹהָהָהָן דִּי אַפְקִית יִתְהֹזֵן
מִאָרַע אַדְמַצְלָיִם
לְאַשְׁרָאָה שְׁכַנְתִּי בְּגִיהּוֹן
אָנָּהָי יִי אֱלֹהָהָהָן:
וְתַעֲבֵד טְדַבְּתָא
קְאַקְטָרָא עַלְוָהָי קְטָרָת
בּוֹסְמִיאָ דְּאַעַי שְׁטַוֵּן
תַּעֲבֵר יִתְהָה: בְּאַמְתָּה
אַרְבָּתָה וְאַפְתָּה פְּתִיהָ**

רשוי

הכלן ציוס סקמטו זוקו טהמל מטה כוֹה הסוצה באה על טהנה ישראל בצעתו לטלהטה חקל דבל ס' לאמר בקלובי אקדך ע' וליקן על האויב (רכ), וכן כי תצא טהנה (דברי נקלך בכלבי: (מו) לשכני בתוכם. אנשיים נשים וטף, כי היוצאים לטלהטה הם טל מות לפקון חמי צטוכס ע'): (ה) מקטר זכרים וטעתים, והנה בנשאמ האIRON עטדים קטרת. לטגולות עליו קיטול טגן סטיס א'): כאשר עשה פנחים (נקט) לא יכול לעשות מהיצה לטקום האדון (רי): (פייהיק). ושבגתי בתוך בני ישראלי. זה רמו היהות השכטים על ארבע רוחות, וטחנה הלויים באמצע, וטחנה השכינה שהוא הטקייש בטור טחנה תלויים (ריהם): מרו וידענו. הטעם או ידעו כי לא הזוצאי אותם מטצרים רק בעבר שיישו לי טשן ושבגתי בתוכם, והוא תעבורן את האלים על ההר הזה (לטעה נ' יב) (רימ) (רכ): (ס' מקטר טריה שיבת עף בטוק תצבירן את האלים (שם) כי הזוצאים לעשות לי מקדש ואשכנן בתוכם (רין), וטעט עף והייתי להם לאלים (פ' מה) באכונת הלב, והם חייכים לעבד אותי (ריד)):

א ועשית, מקטר. שם המפעל (ה) כמו וטלווה מנות (אטגר ט יט) (ג): (פייהיק). מקטר קטרת. שם הפויל עם השם (ג) כי טscala שיטות הפעלים משתנים ואף כי הסטוכים (ד): **ב** אמתה. הטובה נבואה על שולחן האצי אמתה (ה) אוילין בן היה נבואה על התנורה (ו) (או), והיה כנד הטרובים שהם פורשים כנסים לטעה (ו): (פייהיק). ואמתים

קרני אור**יהל אור**

כתוב כת' זיל (כמדבר ס' ב', לדב' נג' י'): פ' זינופדי טמכ, קרני למאנן ד' יטולין: (כח) זין (רכ) כי זו קרנו טיט רק דעת מלמה, ותינכו גדריאיל (צומ'ס ה' ו' קיד, מות כ') ר' יטזען לנו מהל, בכוכות כמאן בטפידין לפכות וכו' ייך נון מטאוטים כמלהה קמדבר טסע מחיות, וטוויה למלחה וכלהון זתונס, ומתקגה קרוונת אל קלהון, וויריך. טקהה במחנה קדום, וכזה הנזוי טיקו נוגרים מל' (א) ונדורייל (מכתות כת' ג') ניכסה כל מוגרא ית טפהיט, דבל רע: (רכ) כמס'ב וטלח מותס מס'ג וג'ר זחת פיחם וג'ר וכלי סקדם וג'ר (כמדבר ס' ג' ו') זחת פיחם וג'ר וכלי סקדם וג'ר (כמדבר ס' ג' ו')

וז'י' שם כת' זיל, וכלי הקדם וזה קלהון: (רי) וכיו זרוכיס טיגלו מלהן: (ריהם) טין יהות רו: (רימ) וכן פ' זיל, זיל זס וענש לאלויהם טימגדוני על קדר כוֹה טהראיתו לך נו וו קמרלה בגדויל', וטסכים גרמביין זיל פל בט' קה, וכתחב ט' יפה פירס': (רין) טין יהות קומות: (ריד) טין זיל למפלת כ, ג' בט' זיל טיכלהר להומנת כלב, והנזוי פ' זין גמארת הדבוריים:

(ה) שם למוחם סמקטערין עליו, וכן דעת חונקם שתרגנס. מקטר למקטרת' לפי טקהה מיזה למפלות עליו קיטול טגן, וכלה נפתה מפי הטעיות: (ג) ופי' קר'ס ז' מלך זס, זס זג'ל נפס טקהה צוז' מ'ס צמהלה לעגין המקור: (ג) עיין יהות ה: (ד) וטלת הטפיית נפתה מפי הטעיות, וטנפרל בקמן: (ה) כי האולהן טיה גנובה להמה ומלי ומזנה הוהב אהמתיס: (ו) כי ג' ג' נכתב טיטור גונגה המגורה נכתוב: (ז) וכי מכוון כנד קלהון: זין

טוק'ב רשוי: (ע) ויקלח י, ג: עא) סכוום טיטכת זאגני מקי מסקל וכואג עומד ווין ככני צו יהויכי כטו זעגן להויא, ג' ג' כשו זעגן חי (טכ'ז): א) וגדריתעל דמקטער פ' ג' ב' צמות גערת לו, מזנה קקפת, מזנה צווג, מזנה כפיגמי זג' ג' ילקס רמו ג'פ'ס:

שמות ל תוצאות

יְהֹהֶה וְאַמְתָּים קִמְתָּו מִמְנֵי
כְּרֻנְתִּיו: בְּרַצְפִּית אֲתוֹ זָהָב טָהוֹר
אֲתִינְגָּו וְאֲתִקְיָרְתִּיו סְבִיב וְאֲתִ
כְּרֻנְתִּיו וְעַשְׂיוֹת לְוַיְבָן זָהָב סְבִיב:
ד וְשָׁתִי טְבֻעָת זָהָב תְּעִשְׂה-לְךָוּ
מִתְחָת לְזָרוּ עַל שְׁתִי צְלָעָתָיו
תְּעִשְׂה עַל-שְׁנִי צְהָיו וְהַיְה לְבָתִים
לְבָדִים לְשָׁאת אֲתוֹ בְּהַמָּה:
ה וְעַשְׂיוֹת אֲתִיהָבָדִים עַצִּי שְׁטִים

אנו עוזרא

קומתו. יהיהו גביה כחץ אסה על השלחן אשר בצדון, כי המזבח הוא בין השולחן ובין חכונדה (ח) (ב): ב נצפית. הוגיר נג על זה חטובח (ט), ולא בן בטובח הנחשת (י), ובעבור היינו מצופה זהב, נקרא טובח הזהב (יח) ובכח השלחן הטהור (ויקרא כד) יט) בטנו חכונדה הטהורה (שם שם ד) (ענ): פיהיק את גנו ואת קירתיו. וכתב גנו רחביו (יד): ר על שני צדיו. תוספת לבאר (קו), והיא בהטה נספף, כי הצלחה לטעת לבדים. פיהיק. על שני צדיו, תוספת לבאר, ג"כ ה"א לשאת אותו בהמתה (יע): ה ועשית, הבדים. טזופים

יְהוָה אֱלֹהִים

מכו"ב רשי"ז: ב) מילתו יתלו פ"ג ועיין למטה כ כל כפ"ר לכ"ז ז"ל: ג) כיוון שגם ה'ל יוחנן תלבש ויריש כס' כל מזבח, ובן אלון ובל שלחן, כל מזבח זה הפלנו ונטלו וכו' ומיין למטה כה יי' וכמוה כ כ"ז הות כה: ד) וג' לפון נ"ז: ה) ולעת סלהג"פ מל צני' קדיז' חוספת לאגר וככליהג' פ' ציפתא לכל נד מטה' לנטות טתי טכחות של בני לדין בכס' אוותיו, וכמלו' בכס' ד' טכחות לד' וויתות וכו' פ' צד' ל סוכונם סתים טkan' חרכמת, וופת מהעוז חוץ' (מעצת מוטב פ"ז) בכ"ז טביות אשב' סתוי' ווית' כמקגילות זו לנוב' כאלקון עי"צ' טכומפלס' בכתב וויפצל' דוש' כמו' לבנות' ביהללו' "ויש'ך" נ"ז' ייחיד, ונ"ז כתוב וכו' לנכחות ל"ל, נומל' טכחות החר' נבד' כו' בית לכל נד, ולצון לכ"ז בנהומס' פותת על טתי' הסטיפס' ז' אהין' לעמוד עליו' לנכל' דפטו' נז' נז' ז' פ' מל' וויס' זב' נל' בטנטה' כח'ס' מין' אמקרה', דהנ' וכו' מנפ' נ' ז' ז) פ' שחיק' בטנטה' ביה' לנכל' וגננק' כהווכ' :

שמות ל天涯

רמח 495

**וְצִפִּית אַתֶּם זָהָב: וְנִגְתַּתָּה אֹתוֹ
לְפָנֵי הַפְּרִבְּכָת אֲשֶׁר עַל־אַרְזַּת הַעֲדָת
לְפָנֵי הַכְּפָרָת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדָת
אֲשֶׁר אָנוּעַד לְזֹה שְׁמָה: וְהַקְטִיר
עַלְיוֹ אַחֲרֵן קְטָרָת סְמִים בְּבָקָר
בְּבָקָר בְּהִיטִיבוֹ אַתִּידְהַגְּרָת
יַקְטִירָנָה: מְפִטֵּר חַ וּבַהֲעָלָת אַחֲרֵן
אַתִּידְגְּרָת בֵּין הַעֲרָבִים יַקְטִירָנָה
קְטָרָת תָּמִיד לְפָנֵי יְהֻודָה לְדָתֵיכֶם:
לֹא־תַעֲלוּ עַלְיוֹ קְטָרָת זָהָב וְעַלְהָ**

אבן עוזרא

זהב כבדי הארון (יח): ר' וגנתה, לפניו הפרבת. טחוין (יט): לפניו הכהרת. שייחי בגדה נתון (כ): ז' והקтир, קטרת סמים. מכון כגד סולון מבחן (ח): (ז) בהיטיבו. לסון יקיי בכוכין כל סמלוכ מדקן בטילים שנשלפו כלילת וסיה מטיין כל דקל ובקר: הנרת. לויל"ס צלע"ז וכן כל נילות חממות כאנולס (ט) חוץ ממוקס טנו, טס טעלחה סכוון סלון סלקלס (ט): (ח) ובהעלת. כסידלייקס להעלות להבן: יקתרנה. כל יוס פליס מקטיל סמלית וכפלס מקטיל ביזן כעלביס (יא): (ט) לא תعلו עליו. על מזבח זה (יב): קטרת זורה. טס קטולת טן לדבה כולן זירות לו פון מזו: ועלה ומנוחה. ולוח טולח וממחס. טולח קל צהמה וועף

אור יהל

נספרו נילוח, וטה חותה הפלון כמחהה נילוח, וסיה מתקן ניגרות, וסיה מטיין כל בקר ובקר: (כו) וכן פ"י רע"ס (סמות טז כה) "נכקר נילוח הכל בקר, כמו לדנלה אל יוסף יוס יוס, וכן נילוח נילוח בכיניעו מה ניגרות": (כו) עיין מהות כה: (כח) וכן פ"י רס"י זל כסידלייקס להעלות להנתן כוללת לאמן המאה, ונכמים טס מעורניים טס הסמים לנטרת: (ככ) ע"כ קרו הותס "קטרת סמים": (כג) וכמקה"מ "בין צלי המקהלהות": (כל) כי נסמן המאה כי נסמים כל סמייס כמס"כ, נסמים לאמן המשמה והקלינו עולות רק נמליך סיינ: (ל) ולע"ז עטל:

פוקורי ובאווי רשי: ח) טיין גיתן לאני כפרת מנתן פין נסמן וכמנורה מסון מצט כלפי ז"ט: ט) אוינו נר חמץ פרכוס ועין כויתא ז' כ. הכל פל מונת נחמתה מה מיריכ:

אונקלוס

וותפו לתה קדם פרנפה
ה' על ארזנא דסחדותא
לקדם פפרפה די על
סחדותא די אומן מיטרי
לה פטען: ז' ניקטר
עלוזהי אהרן קטורת
בוסטמן בצפר באפר
באתקנעה ית בוציניא
יסקעה: ח' ובאדרלקיות
אהרן ית בוציניא בין
שמישיא יסקעה קטורת
בזומטיא תדריא: קדם ז'
לדריבון: ט' לא מסקון
עלוזהי קטורת בוסטמן
ניאראין זעלתא ומנתהא
ונסכא לא תנשבון

רשוי

(ז) לפניו הפרות. סמו טה מל מזוק מלכנד מהלון ללפון הוא לדרכו תיל לפניו טכפלת מכון כגד סולון מבחן (ח): (ז) בהיטיבו. לסון יקיי בכוכין כל סמלוכ מדקן בטילים שנשלפו כלילת וסיה מטיין כל דקל ובקר: הנרת. לויל"ס צלע"ז וכן כל נילות חממות כאנולס (ט) חוץ ממוקס טנו, טס טעלחה סכוון סלון סלקלס (ט): (ח) ובהעלת. כסידלייקס להעלות להבן: יקתרנה. כל יוס פליס מקטיל סמלית וכפלס מקטיל ביזן כעלביס (יא): (ט) לא תعلו עליו. על מזבח זה (יב): קטרת זורה. טס קטולת טן לדבה כולן זירות לו פון מזו: ועלה ומנוחה.

(יח) פ"כ כה "כנדיס" נס"ל סידייש: (יט) וכן פ"י רס"י זל, כגד סולון מבחן: (כ) מכון צהמאן הפלון וכדרוס, ולע' יה מזוק מלכנד סולון: (כח) נבקטרת סיון סמים טס נסמים כמט"כ למעלה כה ו צפי' התי זל צמלת נסמים כוללת לאמן המאה, ונכמים טס מעורניים טס הסמים לנטרת: (ככ) ע"כ קרו הותס "קטרת סמים": (כג) וכמקה"מ "בין צלי המקהלהות": (כל) כי נסמן המאה כי נסמים כל סמייס כמס"כ, נסמים לאמן המשמה והקלינו עולות רק נמליך סיינ: (ל) ולע"ז עטל:

שמות ל תצוה

וּמִנְחָה נֶגֶשׁ לֹא תַפְכֵי עַלְיוֹ : עַלְוֹתִים יְרֵבֶר אַחֲרֵן
עַל קְרֻנוֹתִי חֲדָא בְשַׂתָּא
מִדְמָא חַטָּאת כְפֹרְרִיא
חֲדָא בְשַׂתָּא יְכַפֵּר עַלְוֹתִים
לְדָרְכָּו קָדֵשׁ קָדְשָׁין
הֵזֵא קָדֵם יְיָ : פ פ פ
בְשָׁנָה מִדָּם חַטָּאת הַכְּפָרִים אַחֲת
בְשָׁנָה יְכַפֵּר עַלְיוֹ לְדָרְתִּיכֶם קָדְשָׁי

רשי

ימכחל קייח כל לחת : (ו) וכפר אהרן. מתן למשה:
אתחת בשנה. ביווט הכהנים. כוונת קנה' כהמלי'
מעות וילוח חל כמצבח חצץ לפני פ' וכפל עלייו ז':
חטאתי הכהנים. כס פל וצעיל כל יוס
הכהנים כמכבדים נעל טומחת מקדש
וקדשו י'): קדש קדשים. כמצבח מקודש
לדברים הכלנו כלבך ולא לטעודך חמלת:
חסלה פ' תצוה

(מ) וטובח הקורתה קדושתו לשם (מן) בעברות שהוא נכבד, ואין אחד הארון נכבד מטנו (טז) :

יְהָל אֹר

(לט) ורכ"י זיל פ"י, סוס קנלהח כל נדכה כוֹלן זירות לו חוץ מזו: (לכ) פ"י, בלאו יעלנו עליו קעורת וריה מסמיסים אחלרים כי אהס מהקערת הנזכלת כפ' הצענית (למטה פ' לד): (לנ) כמץ"ב ויזה היל המונם אבר לפני ד' וככבר עליו (לט) יט ז"ט יט: (לד) ל"זון רכיס: (לה) וכן פ"י רצ"י זיל (מל) כי כוֹה יותר מקודס מהצלהן ומהתנורא, ולזה ייטה טיביה מוכחת הזאה מכובן כנגדי האפרת אבר על כמץ"ב ונתן הכהן מן הכלש על קרניות המזבח קפרת הסמיס (פס ל ז): (לו) יט: (למ) כי חיין

מִקְוָה בֶּרֶשֶׁת : ג) וילג'ט צו יט; יד) פין פי' רב"י ויקלה טו יט;

אונקלום

שמות ל תשא

א נידבר יהוה אל-משה לאמר: י"ז ופליל יי' עם משה
יב פיתשא את-ראש בנ-ישראל תקהל ית חשבנו בני
רכ"ו ארנו עזרא

(יב) כי תשא. לzon קבלכ כהלוומו
כשתחפוץ לך כל סכום
מণינס א) לדעת כמה כס חל חמנס נגלוות
על כל אחד ולא היה נרבה (ז) והזכיר
אור

בבוניות פכולן סען בדשון כללים נטנו (לאן);
טקיי נבורי רשי; א) תיקת כלוך דיק פכוּת נפוץ מזכית, ולחות אמרת מל כתוב שתהנו סלול מנין כגרמיים,

אבן עזרא

ברוך לעד שם אל נישא (ה)
עם ישׁ-אל כל טוב עשה
ולציר גלה פלא גכסה (ט)
תוק פרשת היא כי תשא

יב דהיל' לפרט כמפע הכת/orים שהוא